

Europeiska unionens officiella tidning

C 243

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofemte årgången

27 juni 2022

Innehållsförteckning

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

REKOMMENDATIONER

Rådet

2022/C 243/01	Rådets rekommendation av den 16 juni 2022 om lärande inför den gröna omställningen och en hållbar utveckling ⁽¹⁾	1
2022/C 243/02	Rådets rekommendation av den 16 juni 2022 om en europeisk strategi för mikromeriter för livslångt lärande och anställbarhet	10
2022/C 243/03	Rådets rekommendation av den 16 juni 2022 om individuella utbildningskonton	26
2022/C 243/04	Rådets rekommendation av den 16 juni 2022 om säkerställande av en rättvis omställning till klimatneutralitet	35

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2022/C 243/05	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende M.10251 – INVIVO GROUP / ETABLISSEMENTS J SOUFFLET) ⁽¹⁾	52
---------------	---	----

SV

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2022/C 243/06	Eurons växelkurs — 24 juni 2022	53
2022/C 243/07	Översikt över EU-beslut om godkännande för försäljning av läkemedel fr.o.m. 24 juni 2022 t.o.m. 24 juni 2022 (Offentliggjort i enlighet med artikel 13 eller artikel 38 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 eller Artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6)	54

V Yttranden

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

Europeiska kommissionen

2022/C 243/08	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende M.10764 – SAGARD / BPIFRANCE / ADIT JV) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾	55
2022/C 243/09	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende M.10785 – ICG / KONECTA / COMDATA) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾	57
2022/C 243/10	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende M.10749 – PAI PARTNERS / THE CARLYLE GROUP / THERAMEX) ⁽¹⁾	59
2022/C 243/11	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende M.10758 – EIM / BROOKFIELD / NIELSEN) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾	61

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

REKOMMENDATIONER

RÅDET

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 16 juni 2022

om lärande inför den gröna omställningen och en hållbar utveckling

(2022/C 243/01)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 165 och 166,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Även om många medlemsstater har gjort goda framsteg med genomförandet av politik och program för lärande i syfte att stödja den gröna omställningen och främja lärande för en hållbar utveckling finns ändå behov av att fortsätta och intensifiera insatserna på detta område i hela unionen. Politik och praxis för denna typ av lärande bör stimuleras och stödjas ytterligare. Det är nödvändigt att erkänna behovet av inläring med inbördes koppling mellan de miljömässiga, ekonomiska och sociala pelarna för hållbar utveckling samtidigt som man fokuserar särskilt på miljöpelaren.
- (2) Den europeiska gröna given⁽¹⁾, EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030⁽²⁾, Unescos (Förenta nationernas organisation för utbildning, vetenskap och kultur) strategi avseende utbildning för hållbar utveckling 2030 och det relaterade arbetet inom Unece (FN:s ekonomiska kommission för Europa)⁽³⁾ lyfter fram den viktiga roll som skolor, högre utbildning och andra utbildningsanstalter spelar när det gäller att samarbeta med studerande, föräldrar, utbildare⁽⁴⁾ och samhället i stort om de förändringar som krävs för en framgångsrik, rättvis och inkluderande grön omställning. I sina slutsatser Biologisk mångfald – hög tid att agera⁽⁵⁾ betonade rådet att investeringar i bland annat utbildning är centrala för insamlingen av bästa möjliga data och arbetet med att hitta de bästa lösningarna. I EU:s ungdomsstrategi identifieras ett hållbart grönt Europa som ett mål, och alla ungdomar uppmanas att vara miljöaktiva och utbildade i miljöfrågor.

⁽¹⁾ COM(2019) 640 final

⁽²⁾ COM(2020) 380 final

⁽³⁾ Inklusive den nya ramen för genomförandet av Unece-strategin för utbildning för hållbar utveckling från 2021 till 2030.

⁽⁴⁾ I denna rekommendation avses med utbildare lärare, utbildare, ungdomsarbetare, lärarutbildare och alla yrkesverksamma inom formell, icke-formell och informell utbildning.

⁽⁵⁾ Dok. 12210/20.

- (3) Lärande för den gröna omställningen och hållbar utveckling hjälper studerande i alla åldrar att förvärva de kunskaper, färdigheter och attityder som behövs för att leva ett mer hållbart liv, ändra konsumtions- och produktionsmönstren, anamma sundare livsstilar och – både enskilt och kollektivt – bidra till en mer hållbar ekonomi och ett mer hållbart samhälle. Det bidrar också till att bygga upp de färdigheter och den kompetens som i allt högre grad behövs på arbetsmarknaden. Det främjar förståelsen av de sammanhängande globala utmaningar vi står inför, inbegripet klimatkrisen, miljöförstörelsen och förlusten av biologisk mångfald, som var och en har miljömässiga, sociala, ekonomiska och kulturella dimensioner.
- (4) I FN:s mål för hållbar utveckling, särskilt mål 4.7, framhålls behovet av att säkerställa att alla studerande före 2030 får de kunskaper och färdigheter som behövs för att främja en hållbar utveckling, bland annat genom utbildning för hållbar utveckling och hållbara livsstilar, mänskliga rättigheter, jämställdhet, främjande av en kultur av fred, icke-våld och globalt medborgarskap samt värdesättande av kulturell mångfald och kulturens bidrag till hållbar utveckling ⁽⁶⁾.
- (5) Enligt meddelandet om det europeiska området för utbildning ⁽⁷⁾, den europeiska pelaren för sociala rättigheter ⁽⁸⁾, den strategiska ramen för det europeiska utbildningssamarbetet inför och bortom ett europeiskt område för utbildning (2021–2030) ⁽⁹⁾ och meddelandet om en ny era för det europeiska forskningsområdet ⁽¹⁰⁾ bör utbildningspolitiken och investeringarna inriktas på en inkluderande grön och digital omställning för framtida resiliens och välbefinnande.
- (6) Nyckelkompetenserna, enligt definitionerna i den europeiska referensramen för nyckelkompetenser för livslångt lärande ⁽¹¹⁾, syftar till att hjälpa människor i hela Europa att förvärva de kunskaper, färdigheter och attityder som krävs för personlig utveckling och självförverkligande, anställbarhet, social delaktighet, en hållbar livsstil, ett framgångsrikt liv i ett fredligt samhälle, hälsomedvetna livsval och aktivt medborgarskap i en tid av snabba och genomgripande förändringar.
- (7) I den europeiska kompetensagendan ⁽¹²⁾ aviserades stöd till utveckling av grundläggande grön kompetens för arbetsmarknaden i syfte att skapa en generation av miljömedvetna yrkesutövare och ekonomiska aktörer, samt integrera miljö- och klimathänsyn i allmän utbildning, högre utbildning, yrkesutbildning och forskning. Europa behöver högkvalificerade yrkesutövare för att stödja den gröna omställningen och bli världsledande inom hållbar teknik.
- (8) I rådets rekommendation om yrkesutbildning för hållbar konkurrenskraft, social rättvisa och motståndskraft ⁽¹³⁾ samt i Osnabrück-förklaringen framhålls yrkesutbildningssektorn som avgörande för den digitala och den gröna omställningen.
- (9) I den europeiska klimatpakten uppmanas enskilda personer, lokalsamhällen och organisationer att delta i klimatåtgärder och bygga ett grönare Europa genom att de får möjlighet att utbilda sig i frågor som rör klimatförändringar, utveckla och genomföra lösningar och knyta kontakter med andra för att sprida effekterna av dessa lösningar. Koalitionen "Utbildning för klimatet" har som mål att skapa en gemenskap som leds av elever och lärare tillsammans med deras skolor och nätverk och andra utbildningsaktörer, att lära av så många relevanta erfarenheter som möjligt och överbrygga fragmenteringen mellan utbildningssektorer, utbildningsområden och människor.
- (10) Handlingsplanen för digital utbildning ⁽¹⁴⁾ innehåller en vision för en högkvalitativ, inkluderande och tillgänglig europeisk digital utbildning och understryker den digitala teknikens betydelse som en viktig faktor för den gröna omställningen, samtidigt som den underlättar en övergång till ett hållbart beteende både när det gäller utveckling och användning av digitala produkter.

⁽⁶⁾ Unesco, *Education for sustainable development: a roadmap*, 2020.

⁽⁷⁾ COM(2020) 625 final

⁽⁸⁾ EUT C 428, 13.12.2017, s. 10.

⁽⁹⁾ EUT C 66, 26.2.2021, s. 1.

⁽¹⁰⁾ COM(2020) 628 final

⁽¹¹⁾ Rådets rekommendation av den 22 maj 2018 om nyckelkompetenser för livslångt lärande (EUT C 189, 4.6.2018, s. 1).

⁽¹²⁾ COM(2020) 274 final

⁽¹³⁾ EUT C 417, 2.12.2020, s. 1.

⁽¹⁴⁾ COM(2020) 624 final

- (11) Genom det nya europeiska Bauhaus får den europeiska gröna given en kulturell och kreativ dimension, som syftar till att visa hur hållbar innovation leder till konkreta och positiva förändringar i vår vardag, även i skolbyggnader och andra lärandemiljöer.
- (12) Unesco har genom sitt program för utbildning för hållbar utveckling arbetat för att göra utbildning till en mer central och synlig del av de internationella åtgärderna för att hantera klimatkrisen och uppnå alla målen för hållbar utveckling, särskilt mål 4.7 om utbildning för hållbar utveckling. Enligt FN:s ramkonvention om klimatförändringar och Parisavtalet åtar sig parterna att främja frågor om klimatförändringar och att samarbeta i dessa frågor inom ramen för hållbar utveckling i alla dess dimensioner, särskilt när det gäller utbildning och allmänhetens medvetenhet, deltagande och tillgång till information.
- (13) Det finns en allt större medvetenhet och önskan bland unga att engagera sig i frågor som rör hållbar utveckling, framför allt i miljö- och klimatfrågor. Resultaten av en Eurobarometerundersökning som offentliggjordes i maj 2022 visar att ungdomar i EU anser att "skydda miljön och bekämpa klimatförändringarna" är en av de viktigaste prioriteringarna som Europaåret för ungdomar (2022) bör fokusera på. Uppgifter från OECD ⁽¹⁵⁾ från 2018 visar redan på en hög medvetenhet bland 15-åringar om klimatförändringar och miljökrisen samt om behovet av att ta itu med den. Samma OECD-uppgifter visar dock att betydligt färre studerande känner att de kan påverka och göra verklig skillnad. Klimat- och miljökrisens omfattning kan leda till att de lärande känner sig överväldigade och maktlösa, vilket kan förvärras av felaktig information och desinformation.
- (14) Det är av stor betydelse att utbildningssystem och utbildningsanstalter tillmötesgår ungdomar som alltmer vill göra sig hörda i fråga om klimatkrisen och den biologiska mångfaldskrisen och involverar ungdomar i utformningen av lösningar för lärande inför den gröna omställningen och hållbar utveckling samt i att agera för en hållbar framtid. Europaåret för ungdomar 2022 spelar en viktig roll för att ytterligare stimulera ungdomars engagemang.
- (15) Covid-19-pandemin har belyst våra nära kopplingar till naturen och åter satt fokus på utbildningssystemen. Lärdomar har dragits om nya möjligheter till utbildning, inbegripet olika typer av lärande i olika miljöer (även online), studerandes engagemang och självständighet och kopplingarna mellan formell utbildning och samhället i stort. Pandemin ökade också den bestående oron över barns, ungdomars och vuxnas fysiska, psykiska och emotionella välbefinnande.
- (16) Enskilda förskolor och barnomsorgsinstitutioner, skolor, lärosäten, forskningsorganisationer, yrkesutbildningsanordnare och lokalsamhällen blir alltmer aktiva när det gäller klimatkrisen och den biologiska mångfaldskrisen. Hållbarhet ingår dock ännu inte som ett systematiskt inslag i utbildningen i EU.
- (17) I många länder har man i politik, strategier och läroplaner tagit upp lärande för hållbarhet och andra lika bärkraftiga koncept, såsom utbildning för hållbar utveckling och utbildning i globalt medborgarskap. Utbildarna behöver dock ytterligare riktad stöd, sakkunskap och utbildningsmöjligheter för att införliva principerna om den gröna omställningen och hållbar utveckling i sina undervisnings- och utbildningsmetoder. De känner sig ofta inte tillräckligt rustade för att hantera miljöångest och miljöpessimism eller för att kunna hjälpa eleverna att engagera sig i klimat- och miljöfrågor på ett positivt sätt.
- (18) Övergripande strategier för hållbarhet som omfattar alla verksamhetsområden finns inte alltid på plats. Sådana strategier kan omfatta undervisning och lärande, styrelseformer, forskning och innovation, samt infrastruktur, lokaler och verksamhet, och bör engagera studerande, personal, föräldrar samt lokalsamhället och samhället i stort.

⁽¹⁵⁾ OECD (2020), Are Students Ready to Thrive in an Interconnected World? Pisa 2018, volym VI.

- (19) Potentialen och möjligheten att komplettera och stärka andra utbildningsagendor måste undersökas ytterligare. Undervisning och lärande för den gröna omställningen och hållbar utveckling kan fullt ut stödja politik och program för hälsa, välbefinnande och inkludering, ett aktivt och globalt medborgarskap, solidaritet, studentinriktat lärande, forskning och innovation, och den digitala omvandlingen, inbegripet artificiell intelligens ⁽¹⁶⁾.
- (20) Att systematiskt integrera utbildningsdimensionen i annan politik som rör den gröna omställningen och hållbar utveckling i ett livslångt perspektiv kan utgöra ett stöd för genomförandet av denna politik. Det kan också koppla samman olika samhällssektorer och ekonomiska sektorer och integrera hållbarhet på ett effektivt sätt i utbildningen.
- (21) Denna rekommendation respekterar till fullo principerna om subsidiaritet och proportionalitet. Den erkänner att graden av autonomi hos utbildningsinstitutioner varierar stort medlemsstaterna emellan. I vissa medlemsstater åtnjuter utbildningsinstitutioner, lärarhögskolor samt lärare och utbildare en hög grad av autonomi. Rekommendationen kommer att genomföras utifrån nationella omständigheter och i samarbete med medlemsstaterna.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS MEDLEMSSTATERNA ATT, med full respekt för subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och med erkännande av utbildningsanstaltarnas varierande grad av autonomi, utifrån nationella förhållanden **GÖRA FÖLJANDE**:

1. Öka och stärka insatserna för att stödja utbildningssystemen så att de kan vidta åtgärder för den gröna omställningen och hållbar utveckling med målet att studerande i alla åldrar och från alla bakgrunder ska få tillgång till högkvalitativ, likvärdig och inkluderande utbildning om hållbarhet, klimatförändringar, miljöskydd och biologisk mångfald, med vederbörlig hänsyn till miljömässiga, sociala och ekonomiska överväganden.
2. Fastställa lärandet för den gröna omställningen och hållbar utveckling som ett av de prioriterade områdena i utbildningspolitiken och utbildningsprogrammen för att stödja och göra det möjligt för sektorn att bidra till en hållbar framtid, som en integrerad del i en helhetssyn på utbildning. Genomföra och vidareutveckla övergripande och samarbetsinriktade strategier för undervisning och lärande för den gröna omställningen och hållbar utveckling med deltagande av alla relevanta parter i utbildningssystemet och intressenter från andra relevanta sektorer.
3. Tillhandahålla en rad lärandemöjligheter i formella, icke-formella och informella sammanhang, så att enskilda personer i alla åldrar kan förbereda sig för och aktivt bidra till den gröna omställningen och vidta åtgärder för en miljömässigt sund, hållbar, cirkulär och klimatneutral ekonomi och rättvisa, inkluderande och fredliga samhällen.
4. Överväga följande åtgärder på systemnivå:
 - a) I nära samarbete med relevanta intressenter anpassa strategier och planer på utbildningsområdet till den gröna omställningen och hållbar utveckling, inbegripet sådana som rör kursplaner och bedömning, samt utbildarnas grundutbildning och fortbildning. Stödja genomförandet av nationell och annan politik samt nationella och andra strategier, inbegripet relaterade koncept såsom utbildning för hållbar utveckling, genom mekanismer för uppföljning och övervakning.
 - b) Vid behov investera i och tillhandahålla utbildning om miljövänlig och hållbar utrustning och infrastruktur och miljövänliga och hållbara resurser (byggnader, mark och teknik) för lärande, social samvaro och rekreation för att säkerställa sunda, säkra, inkluderande, kreativa och motståndskraftiga lärandemiljöer.

⁽¹⁶⁾ International Research Centre on Artificial Intelligence (IRCAI) är det första globala centrum som, under överinseende av Unesco, i sin verksamhet hanterar artificiell intelligens, utbildning och hållbar utveckling.

- c) Öka medvetenheten om fördelarna och möjligheterna med lärande för den gröna omställningen och hållbar utveckling samt stödja formella och icke-formella utbildningsinriktningar, inbegripet förskoleverksamhet och barnomsorg, för att göra klimatförändringar, miljöskydd, biologisk mångfald och hållbarhet relevanta för de lärandes dagliga liv och främja en hållbarhetskultur.
- d) Utveckla kunskaper, färdigheter och attityder hos lärande i alla åldrar för att de ska kunna leva ett mer hållbart liv, främja hållbara konsumtions- och produktionsmönster, anamma hälsosammare och miljövänligare livsstilar och bidra individuellt och kollektivt till omställningen av våra samhällen.
- e) Stödja och förbättra undervisning och lärande för den gröna omställningen och hållbar utveckling genom att tillhandahålla infrastruktur, digitala verktyg och resurser samt stödja utbildarnas digitala kompetens.
- f) Involvera alla studerande på olika meningsfulla och samordnade sätt i syfte att föreslå och tillsammans utforma strategier för vad, hur och var de lär sig om och för den gröna omställningen och hållbar utveckling. Uppmuntra till ett representativt deltagande av studerande oavsett kön eller bakgrund, inbegripet personer med begränsade möjligheter. Ge alla studerande möjlighet att delta i och engagera sig i beslutsfattandet vid sin institution, i lokalsamhället samt i vidare sammanhang.
- g) I nära samarbete med berörda aktörer utveckla och stödja läroplansprogram och -ramar så att de studerande kan utveckla hållbarhetskompetens⁽¹⁷⁾ från tidig ålder. Lärande över generationsgränserna och användningen av lokalt präglade exempel, problemställningar och svar kan göra läroplanerna mer relevanta för de studerande eftersom de visar att frågor som gäller klimatförändringar, biologisk mångfald, miljöskydd och hållbarhet även är lokala och praktiskt tillämpliga.
- h) Stödja samarbete och nätverksarbete om hållbarhet, miljöskydd och biologisk mångfald, till exempel mellan lokala myndigheter, ungdomsarbetsorganisationer och ungdomsorganisationer, centrum för miljöutbildning, centrum för globalt lärande, skogar, parker, jordbruk, museer, bibliotek, icke-statliga organisationer, forskning, konsumentorganisationer och företag för att på så sätt stärka kopplingarna mellan formellt, icke-formellt och informellt lärande.
- i) Stödja spridning av god praxis och pedagogisk forskning om undervisning och lärande för den gröna omställningen och hållbar utveckling på alla utbildningsnivåer och för alla utbildningstyper.

5. Ytterligare stödja de studerande genom att överväga följande åtgärder:

- a) Ge de studerande möjlighet att redan från förskoletiden förstå, engagera sig i och uppskatta naturen och dess biologiska mångfald, samt bidra till att väcka nyfikenheten hos de studerande och lära dem att både individuellt och kollektivt agera för hållbarhet.
- b) Stärka, bland annat genom ekonomiskt stöd i enlighet med nationella system för ekonomiskt stöd, livslångt lärande av hög kvalitet för den gröna omställningen och hållbar utveckling, inbegripet praktik, lärlingsutbildning, volontärarbete, verksamhet utanför läroplanen, ungdomsarbete och andra former av formellt, icke-formellt och informellt lärande och kopplingarna dem emellan. Stimulera och erkänna åtgärder och program för samhällsengagemang i detta avseende.

⁽¹⁷⁾ Konceptet "hållbarhetskompetens" som beskrivs i GreenComp, den europeiska ramen för hållbarhetskompetens, omfattar de kunskaper, färdigheter och attityder som studerande i alla åldrar behöver för att leva, arbeta och agera på ett hållbart sätt (inbegripet kritiskt tänkande, systemtänkande och koppling till naturen). "Grön kompetens" avser yrkeskompetens som behövs i alla sektorer och på alla nivåer av arbetsmarknaden för den gröna omställningen, inbegripet skapandet av nya, gröna arbetstillfällen.

- c) Underlätta lärandemetoder och lärandestrategier som är samarbetsinriktade, experimentella, praktiskt orienterade och relevanta för lokala sammanhang och traditioner, och som stöder tvärvetenskaplig och ämnesövergripande verksamhet. Detta innebär att ge de studerande praktiska möjligheter att observera och vårda naturen, samt att reducera, reparera, återanvända och återvinna, och därigenom hjälpa dem att förstå vikten av hållbara livsstilar och cirkulär ekonomi.
- d) Tillhandahålla faktabaserad och tillgänglig information om klimatkrisen, miljökrisen och den biologiska mångfaldskrisen och dess drivkrafter enligt överenskommelsen inom ramen för Århuskonventionen ⁽¹⁸⁾.
- e) Utveckla problemlösnings- och samarbetsfärdigheter, främja kritiskt tänkande, mediekompetens och systemtänkande, samt stödja positiv särbehandling, bland annat frivilligarbete, för att bemöta och minska den rädsla och brist på egenmakt som studerande kan uppleva i samband med globala kriser.
6. Ytterligare stödja pedagogerna för att underlätta lärande för den gröna omställningen och hållbar utveckling genom att överväga följande åtgärder:
- a) Erkänna att alla pedagoger, oavsett ämne eller utbildningssektor, är hållbarhetsutbildare som behöver hjälpa de studerande att förbereda sig för den gröna omställningen. Se till att de kan förbättra de studerandes kunskaper om målen för hållbar utveckling. Inkludera, samråda med och stödja pedagogerna i utveckling av läroplaner och program och andra utbildningsreformer som rör den gröna omställningen och hållbar utveckling och i utformningen av lämplig fortbildning.
- b) Stödja integrering av den gröna omställningen och hållbar utveckling i grundläggande utbildningsprogram för lärare och utbildare liksom i fortlöpande yrkesutvecklingsprogram, och i alla standarder och ramar för läraryrket för att stödja pedagogernas kompetensutveckling när det gäller hållbarhet.
- c) Stödja mentorssystem och fortbildningsprogram vid institutionerna. Stödja pedagogernas användning av digitala verktyg och digital teknik i sin praxis för att förbättra undervisning och lärande om den gröna omställningen och hållbar utveckling.
- d) Vidareutveckla och utforska möjligheter och incitament för pedagoger att delta i fortbildningsprogram som rör hållbarhet, till exempel genom att beakta dem i karriärutvecklingen och skapa funktioner för pedagoger som t.ex. hållbarhetssamordnare.
- e) Stödja pedagogerna, bland annat genom att ge dem den tid och det utrymme som krävs för att ta till sig pedagogiska metoder som stärker undervisning och lärande för den gröna omställningen och hållbar utveckling på tvärvetenskapliga sätt och utveckla de socioemotionella aspekterna av lärande, så att alla studerande kan bli drivkrafter för förändring och lära sig att agera, både enskilt och kollektivt, lokalt och globalt, för en mer hållbar värld.
- f) I tillämpliga fall uppmuntra och möjliggöra omdanande och ämnesövergripande undervisning och lärande genom såväl traditionella som innovativa metoder, inbegripet praktiska övningar, STEAM-metoden ⁽¹⁹⁾, hackaton, lärande kombinerat med samhällstjänst och spelifiering.
- g) Utveckla och tillgängliggöra resurser för att stödja pedagoger, bland annat när det gäller bedömning. Ge pedagoger stöd att använda traditionella och nya verktyg och material för att undervisa och utbilda om den gröna omställningen och hållbar utveckling i olika inomhus- och utomhusmiljöer samt digitala och icke-digitala miljöer. Ge tillgång till olika kunskapscentrum, inbegripet centrum för miljöutbildning.
- h) Uppmuntra forsknings- och innovationssamhället att samarbeta med formella, icke-formella och informella utbildningsanordnare för att stödja pedagoger när det gäller den gröna omställningen och hållbar utveckling. Uppmuntra deltagande i försöksprojekt och forskning som rör klimatkrisen, miljökrisen och hållbarheten.

⁽¹⁸⁾ Konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor.

⁽¹⁹⁾ STEAM (naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap, konst och matematik) anammar den kreativa potentialen i att koppla samman STEM-utbildningen med konst, humaniora och samhällsvetenskap.

7. Fortsätta stödja formella och icke-formella utbildningsinstitutioner så att de på ett ändamålsenligt vis i tillämpliga fall kan integrera den gröna omställningen och hållbar utveckling i all sin verksamhet genom att överväga följande åtgärder:
- a) Uppmuntra och underlätta effektiva heltäckande strategier för hållbarhet som omfattar undervisning och lärande, visioner, planering och styrning, aktivt deltagande av studerande och personal, familjers medverkan, förvaltning av byggnader och resurser, partnerskap med lokalsamhället och samhället i stort, samt forskning och innovation. Stödja utbildningsledare vid organisatoriska förändringar genom särskild fortbildning och vägledning för deras uppdrag.
 - b) Stödja utbildningsinstitutioner i att utforma, övervaka och utvärdera sina hållbarhetsstrategier och/eller integrera hållbarhet i befintliga processer och åtgärder (t.ex. planer för skolutveckling, uppdragsbeskrivningar och strategier för högre utbildning). Erkänna att detta är en långsiktig process som kräver många mindre, mätbara steg som fortlöpande övervakas och utvärderas, bland annat genom institutionens självutvärdering.
 - c) Uppmuntra och stödja förskolor och barnomsorgsinstitutioner, skolor, lärosäten, yrkesutbildningsanordnare, institutioner för vuxenutbildning och andra utbildningsanordnare att – i enlighet med sitt institutionella oberoende – delta i miljöcertifieringsprogram som kan ge miljömässiga, sociala, utbildningsmässiga och ekonomiska fördelar. Tillhandahålla stödstrukturer för dessa system, t.ex. byråer eller organ för att stödja strategier som omfattar hela institutioner, mentorskap och nätverksbyggande, mallar och vägledning samt ekonomiskt stöd.
 - d) Inrikta en del av utbildningsorganisationernas interna och/eller externa mekanismer för översyn och kvalitetssäkring på hållbarhet. Ge erkännande för lärosätenas verkningfulla engagemang på lämpliga sätt, inbegripet exempelvis finansieringsmekanismer.
 - e) Ytterligare integrera den gröna omställningen och hållbar utveckling i program, kursplaner och moduler inom yrkesutbildning och högre utbildning (i enlighet med institutionellt oberoende och akademisk frihet) på en rad olika områden, såsom företagsstudier, samhällsvetenskap, pedagogik, humaniora, konst, arkitektur och ingenjörsvetenskap samt planering och förvaltning av markanvändning. Använda resurser och material som tagits fram av icke-statliga miljö- och utbildningsorganisationer och andra relevanta organ.
 - f) Stödja lärosäten och institutioner för yrkesutbildning och vuxenutbildning i utvecklingen av kortare och skräddarsydda kurser om den gröna omställningen och hållbar utveckling, som bland annat kan leda till mikromeriter, i syfte att fördjupa, bredda och uppdatera yrkeskompetensen.
 - g) Verka för partnerskap med alla discipliner och aktörer, inbegripet näringslivet, den konstnärliga sektorn, jordbruks-, kulturarvs-, idrotts- och ungdomssektorerna, forskningsinstitut, organisationer i det civila samhället, förlag och andra aktörer som tillhandahåller läromedel och teknik samt institutioner och organisationer för forskning om utbildning. Uppmuntra utvecklingen av program utanför läroplanerna, sommarprogram och andra program och samtidigt ge stöd till praktiktjänstgöring i t.ex. laboratorier, företag, forskningsinstitut och icke-statliga organisationer.
 - h) Stödja program som verkar för innovation och entreprenörskap inom hållbarhet. Stärka lärosäten och yrkesskolor så att de inrättar eller förstärker knutpunkter för hållbarhet som förbättrar innovation och entreprenörskap för den gröna omställningen och hållbar utveckling, en cirkulär ekonomi och biologisk mångfald.
8. I tillämpliga fall mobilisera nationella medel och EU-medel för investeringar i infrastruktur, utbildning, verktyg och resurser för att öka den formella och icke-formella utbildningens resiliens och beredskap inför den gröna omställningen, särskilt Erasmus+, faciliteten för återhämtning och resiliens, Europeiska solidaritetskåren, Europeiska socialfonden+, Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, Europeiska regionala utvecklingsfonden, instrumentet för tekniskt stöd, programmet för ett digitalt Europa, Horisont Europa och InvestEU.
9. Investera i övervakning, forskning och utvärdering av de politiska utmaningarna och effekterna av dessa initiativ i syfte att bygga vidare på tillvaratagna erfarenheter och utgöra en grund för utformningen av politiken. Detta kan innefatta genomförandet av befintliga indikatorer och mål, inbegripet på internationell nivå.

HÄRIGENOM UPPMANAS KOMMISSIONEN ATT, MED VEDERBÖRLIGT BEAKTANDE AV SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH DE NATIONELLA FÖRHÅLLANDENA, GÖRA FÖLJANDE:

1. Underlätta samarbete och ömsesidigt lärande mellan medlemsstater och berörda aktörer i fråga om lärande för den gröna omställningen och hållbar utveckling genom följande:
 - a) Använda den strategiska ramen för det europeiska utbildningssamarbetet inför och bortom ett europeiskt område för utbildning (2021–2030) ⁽²⁰⁾, där utbildning för den gröna omställningen är ett centralt prioriterat område.
 - b) Sprida olika möjligheter att främja, stödja och möjliggöra formell och icke-formell utbildning för den gröna omställningen och hållbar utveckling inom EU:s finansieringsprogram, såsom Erasmus+, Europeiska solidaritetskåren, Life, Europeiska socialfonden+, Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, Horisont Europa inbegripet Marie Skłodowska-Curie-åtgärder, programmet för utbildning och information om utvecklingsfrågor och instrumentet för tekniskt stöd, och uppmuntra till användningen av dessa möjligheter.
 - c) Utbyta god praxis från personalutbyten, projekt och nätverk inom ramen för Erasmus+, bland annat genom Europauniversitetens allianser, nätgemenskapen eTwinning, lärarakademierna inom Erasmus+ samt yrkeskunskapscentrumen, Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna och Europeiska institutet för innovation och teknik.
 - d) Identifiera, dokumentera och utbyta god praxis, bland annat genom befintliga onlineplattformar ⁽²¹⁾ samt stödja nätverksarbete mellan nationella och andra organisationer som arbetar med utbildning och den gröna omställningen och hållbar utveckling inom formell och icke-formell utbildning.
 - e) Involvera ungdomar i genomförandet av rekommendationen, särskilt genom Europaåret för ungdomar 2022 och EU:s ungdomsdialog, för att säkerställa att ungdomars och ungdomsorganisationers åsikter och behov beaktas fullt ut.
 - f) Skapa synergier med koalitionen för utbildning för klimatet och ett nytt europeiskt Bauhaus.
2. Utveckla, dela och tillgängliggöra, för frivillig användning, resurser, material och forskning vad gäller lärande för den gröna omställningen och hållbar utveckling, i samarbete med medlemsstaterna, inbegripet om GreenComp, den nya europeiska ramen för hållbarhetskompetens.
3. Stödja pedagogers undervisning i den gröna omställningen och hållbar utveckling genom följande:
 - a) Tillhandahålla resurser och stödmaterial för frivillig användning på den europeiska skolutbildningsplattformen, Epale och Europeiska ungdomsportalen.
 - b) Belöna enastående insatser inom undervisning och lärande för den gröna omställningen och hållbar utveckling genom EU:s utmärkelser, bland annat det europeiska priset för innovativ undervisning, eTwinning-priset och det europeiska yrkeskompetenspriset.
4. Övervaka utvecklingen av grön kompetens eller attityder gentemot miljömässig hållbarhet hos utexaminerade från lärosäten och yrkesutbildning samt forskare i början av karriären, utan att skapa nya rapporteringsskyldigheter eller ytterligare bördor för medlemsstaterna, genom befintliga europeiska undersökningar såsom det europeiska initiativet för uppföljning av utexaminerade, exempelvis genom att ta med frågor om sådana attityder i dessa undersökningar.

⁽²⁰⁾ Rådets resolution om en strategisk ram för det europeiska utbildningssamarbetet inför och bortom ett europeiskt område för utbildning (2021–2030), EUT C 66, 26.2.2021, s. 1.

⁽²¹⁾ Detta skulle kunna omfatta koalitionen för utbildning för klimatet, den kommande europeiska skolutbildningsplattformen, Elev- och lärarhörnan, plattformen Vetenskap är fantastiskt!, Europeiska ungdomsportalen, Epale (webbplattform för vuxenutbildning i Europa), Scientix, den europeiska alliansen för lärlingsutbildning och kompetenspakten.

5. Övervaka framstegen när det gäller utbildning för den gröna omställningen och hållbar utveckling inom ramen för befintliga rapporter om det europeiska området för utbildning och den europeiska gröna given utan att skapa nya rapporteringskyldigheter eller ytterligare bördor för medlemsstaterna. Detta inbegriper att stödja utarbetandet av möjliga indikatorer eller mål på EU-nivå för hållbarhet enligt rådets resolution om en strategisk ram för det europeiska utbildningssamarbetet inför och bortom ett europeiskt område för utbildning (2021–2030).
6. Stärka samarbetet med befintliga internationella organisationer, särskilt Unesco och andra FN-organ inbegripet Unece, för att främja en strategi för utbildning för den gröna omställningen och hållbar utveckling tillsammans med beslutsfattare, yrkesverksamma och berörda parter i och mellan medlemsstaterna, som inbegriper jämlikhet, inkludering och rättvisa, i linje med den europeiska gröna given, målen för hållbar utveckling och Unescos färdplan för utbildning för hållbar utveckling för 2030.
7. Fortsätta att stärka den gröna dimensionen i programmen Erasmus+ och Europeiska solidaritetskåren, i båda fallen genom hållbar rörlighet, samarbete online, miljövänliga metoder i projekt och tydlig inriktning på den gröna omställningen och hållbar utveckling i samarbete mellan olika aktörer på utbildnings- och ungdomsområdet.

Utfärdad i Luxemburg 16 juni 2022.

På rådets vägnar
O. DUSSOPT
Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 16 juni 2022

om en europeisk strategi för mikromeriter för livslångt lärande och anställbarhet

(2022/C 243/02)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 149, 292, 165 och 166,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

1. Allt fler människor i Europa behöver uppdatera och förbättra sina kunskaper, färdigheter och kompetenser för att överbrygga klyftan mellan sin formella utbildning och behoven i ett samhälle och på en arbetsmarknad i snabb förändring. Återhämtningen från covid-19-pandemin samt den gröna och den digitala omställningen har gjort att sättet vi lever, utbildar oss och arbetar på förändras allt snabbare. De har också riktat uppmärksamheten på behovet av att människor är bättre rustade att hantera aktuella och framtida utmaningar. Pandemin har påverkat karriärmöjligheterna för både ungdomar och vuxna. Den har också ökat arbetslösheten och försämrat det fysiska, psykiska och känslomässiga välbefinnandet för hundratals miljoner människor i Europa.
2. En av de största utmaningarna för europeiska företag och arbetsgivare är den bristande tillgången på relevanta färdigheter på EU:s arbetsmarknad. Samtidigt står arbetstagarna inför aldrig tidigare skådade förändringar när det gäller hur arbetet organiseras. Dessutom förändras uppgiftsprofiler och kompetenskrav radikalt på grund av den gröna och den digitala omställningen. Såsom anges i rådets beslut (EU) 2021/1868 av den 15 oktober 2021 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽¹⁾ "[bör] medlemsstaterna och unionen [...] arbeta för att utveckla en samordnad sysselsättningsstrategi och särskilt för att främja en kvalificerad, utbildad och anpassningsbar arbetskraft och en arbetsmarknad som är framtidsorienterad och mottaglig för ekonomiska förändringar [...]". Kontinuerlig kompetensutveckling och omskolning är nödvändigt för att arbetstagarna ska kunna möta behoven på sitt nuvarande jobb eller övergå till nya jobb och expanderande sektorer, till exempel de gröna och digitala sektorerna, särskilt mot bakgrund av den åldrande befolkningen.
3. För att utveckla sina personliga, sociala, kulturella och yrkesmässiga kunskaper, färdigheter och kompetenser behöver människor tillgång till undervisning och lärande av god kvalitet, på olika sätt och i olika miljöer. Krav har framförts på att utbildningssystemen måste bli flexibla och på att hitta lösningar för att erbjuda lärande som är mer elevinriktat, tillgängligt och inkluderande och som riktar sig till fler grupper av profiler. Icke-formella utbildningsanordnare möter också detta behov genom att tillhandahålla nya och innovativa möjligheter till kompetensutveckling och omskolning.
4. Effektivt livslångt lärande är avgörande för att säkerställa att alla har de kunskaper, färdigheter och kompetenser de behöver för att ha framgång i samhället, på arbetsmarknaden och i sitt privatliv. Det är väsentligt att människor har tillgång till god och relevant utbildning, kompetensutveckling och omskolning under hela livet. Möjligheter till livslångt lärande bör ingå i utbildningsinstitutionernas långsiktiga strategi så att de kan reagera snabbare på arbetsgivarnas och inlärarnas snabbt föränderliga behov. Detta skulle göra det möjligt för flera olika typer av inlärare (inklusive utexaminerade från dessa institutioner och andra vuxenstudenter) att utveckla sin kompetens och omskola sig. Det rekommenderas att lärosäten, yrkesskolor, anordnare av vuxenutbildning samt andra som tillhandahåller mikromeriter, inbegripet arbetsgivare, samarbetar och integrerar de senaste forskningsrönen när de utformar och uppdaterar lärandemöjligheter.

(1) EUT L 379, 26.10.2021, s. 1.

5. Mikromeriter kan användas för att intyga resultaten av små, individanpassade lärandeörfarenheter. De gör att människor på ett målinriktat och flexibelt sätt kan skaffa sig kunskap, färdigheter och kompetenser för att möta nya och framväxande behov i samhället och på arbetsmarknaden, och gör det möjligt för enskilda individer att överbrygga kompetenskliften, vilket är nödvändigt för att de ska kunna lyckas i en snabbt föränderlig miljö, utan att traditionella kvalifikationer ersätts. De kan, när så är lämpligt, komplettera befintliga kvalifikationer genom att tillföra ett mervärde samtidigt som den centrala principen om fullständiga utbildningsprogram i den grundläggande utbildningen inte undergrävs. Mikromeriter kan utformas och utfärdas av en mängd tillhandahållare i olika lärandemiljöer (både formella, icke-formella och informella lärandemiljöer).
6. Trots att mikromeriter används i allt större utsträckning finns det ingen gemensam definition av eller inga gemensamma standarder för dem i Europa. Detta begränsar förståelsen för och användningen av mikromeriter och undergräver därför deras potential att underlätta flexibla utbildnings- och karriärvägar. Denna rekommendation syftar till att bygga upp förtroendet för mikromeriter i Europa bland alla berörda aktörer, oavsett om de är tillhandahållare eller mottagare.
7. Enligt den första principen i den europeiska pelaren för sociala rättigheter ⁽²⁾ har var och en rätt till god, inkluderande utbildning och livslångt lärande för att bibehålla och tillägna sig färdigheter som tillåter att individen deltar fullt ut i samhället och framgångsrikt klarar övergångar på arbetsmarknaden, överallt i Europeiska unionen. Enligt den fjärde principen i den europeiska pelaren för sociala rättigheter har var och en rätt att få individanpassat stöd i rätt tid för att förbättra sina utsikter till anställning eller egenföretagande. I denna rätt ingår rätten att få hjälp med att utbilda eller omskola sig. I handlingsplanen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter nämns mikromeriter som innovativa instrument som "kan underlätta flexibla utbildningsvägar och stödja arbetstagare i deras arbete eller under yrkesövergångar". Mikromeriter kan bidra till genomförandet av EU:s överordnade mål som ska ha uppnåtts 2030, inklusive målen att minst 60 % av alla vuxna ska delta i utbildning varje år och att en sysselsättningsgrad på minst 78 % ska uppnås. Båda dessa mål välkomnades av EU:s ledare, arbetsmarknadens parter och det civila samhället på det sociala toppmötet i Porto och därefter av Europeiska rådet vid dess möte den 24–25 juni 2021 ⁽³⁾.
8. Parallellt med handlingsplanen antog kommissionen en rekommendation om effektiva aktiva arbetsmarknadsåtgärder till följd av covid-19-krisen (Ease-åtgärder) ⁽⁴⁾. Rekommendationen ger medlemsstaterna konkret politisk vägledning för att ta fram enhetliga åtgärdspaket som ska underlätta övergångar på arbetsmarknaden och främja en sysselsättningskapande återhämtning från covid-19. Den politiska vägledningen omfattar kompetenshöjnings- och omskolningsmöjligheter samt stödåtgärder.
9. Den europeiska kompetensagendan ⁽⁵⁾ innehåller tolv flaggskeppsåtgärder, varav en är ett nytt initiativ om en europeisk strategi för mikromeriter. Syftet med detta nya initiativ är att stödja kvaliteten, insynen och användningen av mikromeriter i hela EU. Kompetensagendan innehåller även ett initiativ om individuella utbildningskonton som kan bidra till att täppa till befintliga luckor i tillgången till utbildning för vuxna i arbetsför ålder och ge människor möjlighet att klara övergångar på arbetsmarknaden. Mikromeriter kan användas som en del av den utbildning som erbjuds människor för att stödja dessa individuella utbildningskonton.
10. I kommissionens meddelande om att förverkliga det europeiska området för utbildning senast 2025 ⁽⁶⁾ tillkännagavs att kommissionen kommer att ta fram en europeisk strategi för mikromeriter, för att bidra till att bredda lärandemöjligheterna och stärka rollen för högre utbildning och yrkesutbildning inom ramen för livslångt lärande.
11. I rådets rekommendation om yrkesutbildning för hållbar konkurrenskraft, social rättvisa och motståndskraft ⁽⁷⁾ uppmanas kommissionen att "[u]ndersöka idén om och användningen av mikromeriter".

⁽²⁾ EUT C 428, 13.12.2017, s. 10.

⁽³⁾ "[...] Europeiska rådet [välkomnar], i linje med Portoförklaringen, EU:s överordnade mål i handlingsplanen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter.", Europeiska rådets slutsatser av den 24–25 juni 2021 (EUCO 7/21).

⁽⁴⁾ C(2021) 1372 final.

⁽⁵⁾ COM(2020) 274 final.

⁽⁶⁾ COM(2020) 625 final.

⁽⁷⁾ EUT C 417, 2.12.2020, s. 1.

12. I rådets resolution om en strategisk ram för det europeiska utbildningssamarbetet inför och bortom ett europeiskt område för utbildning (2021–2030) ⁽⁸⁾ tas undersökning av konceptet med och användningen av mikromeriter upp som en av de konkreta frågorna och åtgärderna under prioriterat område 2 (livslångt lärande och rörlighet).

13. I rådets slutsatser om initiativet Europauniversitet – Brobyggande mellan högre utbildning, forskning, innovation och samhället: att bana väg för en ny dimension inom den europeiska högre utbildningen ⁽⁹⁾ betonas att mikromeriter ”utan att avvika från eller undergräva den grundläggande principen om utbildningar som leder till examen kan [...] bidra till att bredda lärandemöjligheterna för att ta emot icke-traditionella inlärare, och tillgodose efterfrågan på ny kompetens på arbetsmarknaden, göra lärandet mer flexibelt och modulbaserat, stödja tillgången till högre utbildning och engagera inlärare, oavsett deras tidigare kvalifikationer eller bakgrund, samt främja möjligheter till omskolning och kompetensutveckling, samtidigt som högkvalitativ utbildning säkerställs”.

14. Utbildningsministrarna i det europeiska området för högre utbildning åtog sig i Romkommunikén inom ramen för den mellanstatliga Bolognaprocessen ⁽¹⁰⁾ att hjälpa sina lärosäten att i) diversifiera sitt utbildningsutbud, och ii) förnya innehållet i utbildningen och hitta nya sätt att ge den. Många lärosäten erbjuder eller planerar att erbjuda mindre utbildningsmoduler utöver sina fullständiga utbildningsprogram, samtidigt som de behåller rätten att självständigt utforma studieprogram och reglera frågor om överföring av studiemeriter. Dessa mindre moduler kan hjälpa inlärare att skaffa sig nya eller djupare kulturella, yrkesmässiga och generella färdigheter och kompetenser i olika skeden i livet. Man kommer genom samarbete enligt Bolognaprocessen att undersöka hur och i vilken utsträckning dessa mindre, flexibla utbildningsmoduler – inklusive de som ger mikromeriter – kan fastställas, utvecklas, genomföras och erkännas med hjälp av gemensamma verktyg.

15. Utbildningssystemen bör ta hänsyn till alla inlärares individuella behov, förmågor och kapacitet. De bör också erbjuda lärandemöjligheter för alla, inbegripet i icke-formella och informella miljöer, så som framhålls i rådets slutsatser om rättvisa och inkludering inom utbildningen i syfte att främja en framgångsrik utbildning för alla ⁽¹¹⁾. Väl utformade mikromeriter kan användas som en del av riktade åtgärder för att stödja inkludering och tillgång till utbildning för fler grupper av inlärare. Dessa omfattar missgynnade och utsatta grupper (till exempel personer med funktionsnedsättning, de äldre, lågkvalificerade/lågutbildade, minoriteter, personer med invandrarbakgrund, flyktingar och personer som har begränsade möjligheter på grund av sitt geografiska läge och/eller sin socioekonomiskt ogynnsamma situation). Mikromeriter kan också användas för att bidra till att vägleda studerande bättre och underlätta tillgång till och framgång med lärande och utbildning samt för att stödja övergången från skola till arbete. Den förväntade ökningen av antalet flyktingar och asylsökande innebär att strategier behöver tas fram för att effektivt integrera dessa grupper i utbildnings- och arbetsmarknadssystemen. Vägledning och ömsidigt lärande i hela EU vad gäller utformning och utfärdande av mikromeriter kan främja inkludering och säkerställa att inlärare från alla samhällsgrupper kan dra nytta av fördelarna.

16. Mikromeriter kan också stödja yrkesmässig utveckling och rörlighet för arbetstagare, inbegripet personer med atypiska anställningsformer, till exempel personer inom plattformsekonomin ⁽¹²⁾, som kan ha svårt att få tillgång till utbildning beroende på deras anställningsform ⁽¹³⁾.

⁽⁸⁾ EUT C 66, 26.2.2021, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT C 221, 10.6.2021, s. 14.

⁽¹⁰⁾ Ministerkommunikén från Rom av den 19 november 2020.

⁽¹¹⁾ EUT C 221, 10.6.2021, s. 3.

⁽¹²⁾ ”Begreppet *onlinebaserad plattformsekonomi* avser all ekonomisk verksamhet som utförs till följd av faktiska eller planerade affärstransaktioner på den inre marknaden och som direkt eller indirekt stöds av onlineplattformar, särskilt onlinebaserade förmedlingstjänster och sökmotorer”, kommissionens beslut av den 26 april 2018 om inrättande av en expertgrupp för observationscentrumet för onlineplattformsekonomin, C(2018) 2393 final, 26 april 2018, s. 1.

⁽¹³⁾ I Europaparlamentets resolution av den 16 september 2021 om rättvisa arbetsvillkor, rättigheter och socialt skydd för plattformssamarbetare i samband med nya anställningsformer kopplade till den digitala utvecklingen (2019/2186(INI)) begärde parlamentet att plattformssamarbetarens utbildning skulle tas upp i samband med EU:s strategi för mikromeriter.

17. Mikromeriter kan aktivt bidra till genomförandet av EU:s politiska initiativ för att främja den gröna och den digitala omställningen. Mikromeriter kan i) stödja målen i handlingsplanen för digital utbildning 2021–2027 ⁽¹⁴⁾ för att underlätta tillhandahållandet av flexibla och tillgängliga utbildningsmöjligheter i fråga om digitala färdigheter, och ii) bidra till målen i kommissionens plan för den digitala kompassen 2030 om en befolkning med digital kompetens och en högkvalificerad digital yrkeskår till 2030. Mikromeriter kan också bidra till genomförandet av den europeiska gröna given ⁽¹⁵⁾, vilken är EU:s tillväxtstrategi som syftar till att starta om ekonomin och samhället i EU och få in dem på en hållbar väg.
18. Rådets rekommendation om den europeiska referensramen för kvalifikationer för livslångt lärande och om upphävande av Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande ⁽¹⁶⁾ ger en gemensam referensram för att hjälpa människor och organisationer att jämföra olika kvalifikationssystem och nivåer av kvalifikationer i dessa system. I egenskap av europeisk referensram är den europeiska referensramen för kvalifikationer öppen för alla typer och nivåer av kvalifikationer och den utgör den gemensamma standardreferensen för tydlighet, överförbarhet och jämförbarhet. Den är också öppen för mikromeriter om och i den mån de först ingår i de nationella referensramarna för kvalifikationer.
19. I rådets rekommendation av den 20 december 2012 om validering av icke-formellt och informellt lärande ⁽¹⁷⁾ uppmanades medlemsstaterna att senast 2018, i enlighet med nationella förhållanden och särdrag, och som de finner lämpligt, ha inrättat arrangemang för validering av icke-formellt och informellt lärande. Dessa arrangemang för validering gör det möjligt för enskilda att få kunskap, färdigheter och kompetens som de har förvärvat via icke-formellt och informellt lärande validerade. Arrangemangen för validering innebär också att enskilda kan erhålla en fullständig kvalifikation eller, i tillämpliga fall, en partiell kvalifikation. I 2020 års utvärdering av rekommendationen ⁽¹⁸⁾ fastställs att kopplingarna mellan validering och mikromeriter behöver utvecklas ytterligare.
20. I Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2018/646 av den 18 april 2018 om en gemensam ram för tillhandahållande av bättre tjänster för kompetens och kvalifikationer (Europass) och om upphävande av beslut nr 2241/2004/EG ⁽¹⁹⁾ läggs grunden för att tillhandahålla webbaserade verktyg som gör det möjligt för människor att planera sin karriär och sitt livslånga lärande med autentiseringstjänster för meriter som säkerställer mikromeriternas portabilitet.
21. För att mikromeriter ska vara relevanta, utvecklade och uppdaterade krävs
 - i) samarbete och samverkan mellan regionala och nationella myndigheter och utbildningsorganisationer, och
 - ii) en sektorspecifik och sektorsövergripande dialog mellan arbetsmarknadens parter (denna dialog bör inbegripa organisationer som företräder arbetstagare och arbetsgivare från såväl den privata som den offentliga sektorn, små och medelstora företag samt tjänstemän och chefer).
22. Denna rekommendation respekterar fullt ut subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, principerna om institutionellt oberoende och akademisk frihet samt medlemsstaternas ansvar för utbildningens och yrkesutbildningens innehåll och organisation i enlighet med nationella förhållanden och i nära samarbete med alla berörda parter.
23. Denna rekommendation påverkar inte tillämpningen av direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer, i dess ändrade lydelse enligt direktiv 2013/55/EU, och den ordning för automatiskt erkännande som föreskrivs i detta.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE, som ska genomföras i enlighet med lagstiftning och prioriteringar på regional och nationell nivå samt unionsnivå, nationella förhållanden och tillgängliga resurser, inbegripet den socioekonomiska situationen och särdragen i de nationella systemen för utbildning, livslångt lärande och sysselsättning, och i nära samarbete med alla berörda parter.

⁽¹⁴⁾ COM(2020) 624 final.

⁽¹⁵⁾ COM(2019) 640 final.

⁽¹⁶⁾ EUT C 189, 15.6.2017, s. 15.

⁽¹⁷⁾ EUT C 398, 22.12.2012, s. 1.

⁽¹⁸⁾ SWD (2020) 121 final.

⁽¹⁹⁾ EUT L 112, 2.5.2018, s. 42.

Mål

1. Medlemsstaterna rekommenderas att anta en europeisk strategi för mikromeriter med målsättningen att
 - a) göra det möjligt för enskilda att förvärva, uppdatera och förbättra de kunskaper, färdigheter och kompetenser som de behöver för att ha framgång på arbetsmarknaden och i samhället, för att dra full nytta av en socialt rättvis återhämtning och en rättvis omställning till en grön och digital ekonomi och för att vara bättre rustade att hantera aktuella och framtida utmaningar,
 - b) hjälpa tillhandahållare av mikromeriter så att de är beredda på att öka kvaliteten på och tillgången till sitt utbildningsutbud samt göra det mer transparent och flexibelt så att enskilda har möjlighet att välja personanpassade utbildnings- och karriärvägar,
 - c) främja inkludering, tillgång och lika möjligheter och bidra till att skapa resiliens, social rättvisa och välbefinnande för alla, mot bakgrund av de demografiska och samhälleliga förändringarna samt under alla faser av konjunkturcykeln.
2. Medlemsstaterna rekommenderas att använda mikromeriter, när så är lämpligt, som ett verktyg för att stärka och komplettera befintliga lärandemöjligheter, öka deltagandet i livslångt lärande och bidra till att uppnå målet att 60 % av alla vuxna ska delta i utbildning varje år, vilket fastställs i den europeiska pelaren för sociala rättigheter och har välkomnats av EU:s ledare och godkänts i rådets resolution om en förnyad europeisk agenda för vuxenlärande 2021–2030 ⁽²⁰⁾.

Tillämpningsområde

3. Denna rekommendation omfattar mikromeriter samt politik som kan stödja en ändamålsenlig utformning och användning samt ett ändamålsenligt utfärdande av dem.
4. Mikromeriter kan användas för att komplettera och förbättra ekosystem för utbildning, livslångt lärande och anställbarhet. De åtgärder som anges i denna rekommendation syftar till att stärka möjligheterna till lärande och anställbarhet utan att störa systemen för grundläggande utbildning, högre utbildning och yrkesutbildning samt utan att undergräva och ersätta befintliga kvalifikationer och examina. Genom åtgärderna rekommenderas att det fastställs en gemensam europeisk strategi för befintligt och nytt tillhandahållande av mikromeriter i Europeiska unionen samt ges en definition och vägledning för utformning, utfärdande och beskrivning av mikromeriter, i syfte att förbättra deras kvalitet och transparens och underlätta användningen av dem.

Definitioner

5. I denna rekommendation gäller följande definitioner:
 - a) *mikromerit*: uppgift om läranderesultat som en inlärare har uppnått efter en mindre utbildning. Dessa läranderesultat bedöms mot transparenta och tydligt fastställda kriterier. Lärandeeffenheter som leder till mikromeriter är utformade för att ge inlärare särskilda kunskaper, färdigheter och kompetenser som motsvarar samhälleliga, personliga, kulturella eller arbetsmarknadsrelaterade behov. Mikromeriter ägs av inläraren, kan delas och är portabla. De kan vara fristående eller kombineras till större meriter. De stöds av kvalitetssäkring enligt överenskomna standarder inom relevant sektor eller verksamhetsområde.

⁽²⁰⁾ EUT C 504, 14.12.2021, s. 9.

- b) *tillhandahållare av mikromeriter*: utbildningsinstitutioner och utbildningsorganisationer, arbetsmarknadens parter (dvs. organisationer som företräder arbetstagare och arbetsgivare), arbetsgivare och näringsliv, det civila samhällets organisationer, offentliga arbetsförmedlingar samt regionala och nationella myndigheter, och andra typer av aktörer som utformar, tillhandahåller och utfärdar mikromeriter för formellt, icke-formellt och informellt lärande. Detta påverkar inte regional eller nationell lagstiftning, eller regionala eller nationella förhållanden.
- c) *lärandemiljöer*: de olika fysiska, onlinebaserade, blandade ⁽²¹⁾, virtuella och digitala platser, sammanhang och kulturer där människor lär sig, vilket omfattar alla miljöer där formellt, icke-formellt och informellt lärande kan äga rum.
- d) *formellt lärande*: lärande som äger rum i en organiserad och strukturerad miljö, särskilt avsedd för lärande, och som vanligtvis leder till en kvalifikation, för det mesta i form av ett intyg eller utbildningsbevis; detta omfattar systemen för allmän utbildning, grundläggande och tertiär yrkesutbildning, fortbildning och högre utbildning ⁽²²⁾.
- e) *icke-formellt lärande*: lärande som äger rum utanför den formella utbildningen genom planerad verksamhet vad gäller mål och tid för lärande och där det finns visst stöd till lärandet ⁽²³⁾.
- f) *informellt lärande*: lärande till följd av dagliga aktiviteter och upplevelser som inte är organiserade eller strukturerade vad gäller mål, tid eller lärandestöd; det kan vara oavsiktligt ur inlärares perspektiv ⁽²⁴⁾. Det leder inte automatiskt till en mikromerit men kan beaktas i samband med valideringsarrangemang genom vilka en individs läranderesultat kan identifieras, dokumenteras, bedömas och/eller certifieras.
- g) *portabilitet*: möjligheten för den person som skaffat sig mikromeriter att lagra dessa i valfritt system och att dela meriterna med valfri part (både nationella och transnationella) och för alla parter i utbytet att förstå meriternas innehåll och kontrollera att de är autentiska. Detta möjliggör portabilitet mellan och inom utbildningssektorer, på arbetsmarknaden och mellan länder.
- h) *stapelbarhet*: möjligheten att, när så är relevant, kombinera olika mikromeriter och logiskt stapla dem på varandra. Beslut om att "stapla" eller kombinera meriter fattas av den mottagande organisationen (till exempel utbildningsinstitutioner och arbetsgivare) i enlighet med deras praxis och bör stödja inlärares mål och behov. Att stapla meriter ger inte automatiskt rätt till en kvalifikation eller examen. Sådana beslut fattas av regionala och nationella myndigheter eller institutioner i enlighet med deras tilldelningsförfaranden.
- i) *bedömning*: den process eller metod som används för att utvärdera, mäta och slutligen beskriva de läranderesultat som individer förvärvat i formella, icke-formella eller informella miljöer. En bedömning görs av tillhandahållaren eller andra erkända bedömare.

Definition och europeiska standarduppgifter för beskrivning av en mikromerit

6. Medlemsstaterna rekommenderas att anta och främja användningen av följande:

- a) Definitionen av mikromerit enligt punkt 5 a.
- b) Europeiska standarduppgifter för beskrivning av en mikromerit (enligt bilaga I), inklusive följande obligatoriska uppgifter:
- i) Identifiering av inlärares.
- ii) Mikromeritens titel.

⁽²¹⁾ Blandat lärande är när en skola, lärare eller studerande i formell utbildning använder flera olika metoder i inlärningsprocessen.

⁽²²⁾ Definitionen baserad på rådets rekommendation av den 20 december 2012 om validering av icke-formellt och informellt lärande (EUT C 398, 22.12.2012, s. 1).

⁽²³⁾ Definitionen har tagits från Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/817 av den 20 maj 2021 om inrättande av Erasmus +: Unionens program för utbildning, ungdom och idrott samt om upphävande av förordning (EU) nr 1288/2013 (EUT L 189, 28.5.2021, s. 1).

⁽²⁴⁾ Definitionen har tagits från Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/817 av den 20 maj 2021 om inrättande av Erasmus +: Unionens program för utbildning, ungdom och idrott samt om upphävande av förordning (EU) nr 1288/2013 (EUT L 189, 28.5.2021, s. 1).

- iii) Det utfärdande organets land (länder)/region (regioner).
 - iv) Tilldelande organ.
 - v) Datum för utfärdandet.
 - vi) Läranderesultat.
 - vii) Beräknad arbetsinsats för att uppnå läranderesultatet (om möjligt angivet i ECTS-poäng; ECTS – det europeiska systemet för överföring och ackumulering av studiemeriter).
 - viii) Nivå (och cykel, i tillämpliga fall) för den lärandeefarenhet som leder till mikromeriten (den europeiska referensramen för kvalifikationer eller referensramen för kvalifikationer i det europeiska området för högre utbildning), i tillämpliga fall.
 - ix) Typ av bedömning.
 - x) Form av deltagande i lärandeaktiviteten.
 - xi) Typ av kvalitetssäkring som utförts för mikromeriten.
- c) De europeiska principerna för utformningen och utfärdandet av mikromeriter (enligt bilaga II).

Utveckling av ekosystemet för mikromeriter

7. Medlemsstaterna rekommenderas, när så är lämpligt, att främja befintlig och ny utveckling av mikromeriter i formella lärandemiljöer, bland annat genom att
- a) stödja lärosätenas undersökningar om hur mikromeriter kan erbjuda olika inlärare lärandemöjligheter, särskilt genom att bygga ut ett attraktivt, tillgängligt, inkluderande och elevinriktat utbud av aktiviteter för livslångt lärande, inklusive, i tillämpliga fall, genom aktiviteterna hos allianserna mellan Europauniversitet ⁽²⁵⁾,
 - b) stödja yrkesskolors och andra yrkesutbildningsanordnares undersökningar om hur mikromeriter kan användas inom fortsatt yrkesutbildning för att stödja kompetensutveckling och omskolning för vuxna, inklusive genom verksamhet vid yrkeskunskapscentrum, i tillämpliga fall,
 - c) överväga att tillhandahålla offentliga medel, i enlighet med nationella förhållanden, för utveckling och tillhandahållande av små utbildningsaktiviteter som leder till mikromeriter, på alla utbildningsnivåer, samtidigt som man tar hänsyn till institutionellt oberoende för att gynna mångfald och kreativitet.
8. Medlemsstaterna rekommenderas, när så är lämpligt, att stödja pågående och ny utveckling av mikromeriter i icke-formella och informella lärandemiljöer, bland annat genom att
- a) stödja utformningen och utfärdandet av mikromeriter av andra tillhandahållare än de som anges i punkt 7 (dessa kan omfatta företag, arbetsmarknadens parter, det civila samhällets organisationer, lokala myndigheter, medborgarhus, yrkesorganisationer, organisationer för forskning och innovation samt privata tillhandahållare), inbegripet att främja en mångfald av finansieringskällor,
 - b) främja utvecklingen av mikromeriter som utformats och godkänts av arbetsgivar- och arbetstagarföreträdare genom social dialog, i tillämpliga fall,
 - c) överväga att anpassa förfaranden för erkännandet av tidigare utbildning och för valideringen av icke-formellt och informellt lärande så att mikromeriter kan tilldelas.
9. Medlemsstaterna uppmanas, i tillämpliga fall, arbeta för att mikromeriterna ska vara av god kvalitet och transparenta, bland annat genom att
- a) tillämpa, anpassa och utveckla kvalitetssäkringsmekanismer för mikromeriter som utfärdas av olika typer av tillhandahållare, närhelst så är möjligt med utnyttjande av befintliga mekanismer (se bilaga 2),

⁽²⁵⁾ EUT C 221, 10.6.2021, s. 14.

- b) stödja användningen av kompetensinventeringssystem för analys av arbetsmarknadens behov och demografiska förändringar så att de kan identifiera eventuella behov av att utveckla eller uppdatera mikromeriter,
 - c) uppmuntra tillhandahållare att offentliggöra kataloger över de mikromeriter som de erbjuder, inklusive eventuella principer för erkännande av mikromeriter som utfärdas av andra tillhandahållare,
 - d) integrera mikromeriter i nationella referensramar och system för kvalifikationer; beslut om att integrera mikromeriter i regionala och nationella ramar eller system fattas av nationella myndigheter eller institutioner i linje med nationella förhållanden.
10. Medlemsstaterna uppmuntras att, när så är lämpligt, främja och stödja effektiv utprovning, effektivt samarbete, effektiv styrning och effektiva partnerskap mellan
- i) utbildningsinstitutioner,
 - ii) arbetsmarknadens parter,
 - iii) arbetsgivare och näringsliv,
 - iv) organisationer för forskning och innovation,
 - v) det civila samhällets organisationer,
 - vi) arbetsförmedlingar och tjänster för social delaktighet samt
 - vii) lokala, regionala och nationella myndigheter.

Ovanstående utprovning, samarbete, styrning och partnerskap är viktigt för att identifiera behov, gemensam utveckling och uppdatering av mikromeriter samt för att utvärdera inverkan på kompetensutveckling och omskolning, livslångt lärande och karriärutveckling.

Frigörande av mikromeriternas potential

11. Medlemsstaterna rekommenderas, när så är lämpligt, att integrera mikromeriter i både utbildningssystem och kompetensåtgärder, bland annat genom att
- a) uppmuntra upptagande av utbildningserbjudanden som leder till mikromeriter i kataloger över de utbildningsmöjligheter som erbjuds,
 - b) använda mikromeriter för att förbättra tillgången till utbildning för alla inlärare, inklusive missgynnade och utsatta grupper (till exempel personer med funktionsnedsättning, de äldre, lågkvalificerade/lågutbildade, minoriteter, personer med invandrarbakgrund, flyktingar och personer som har begränsade möjligheter på grund av sitt geografiska läge och/eller sin socioekonomiskt ogynnsamma situation), i tillämpliga fall,
 - c) använda mikromeriter för att stödja flexibla utbildningsvägar och övergången från gymnasie- eller yrkesutbildning till tertiär utbildning och vuxenutbildning när så är relevant,
 - d) använda mikromeriter som kan integreras i eller som kan komplettera utbildningsprogram, när så är relevant,
 - e) använda mikromeriter för att ytterligare förbättra grundläggande och avancerade digitala färdigheter och kompetenser för fler grupper av inlärare, i enlighet med handlingsplanen för digital utbildning och handlingsplanen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter,
 - f) använda mikromeriter för att stödja utvecklingen av lärande för den gröna omställningen och hållbar utveckling som en del av det nationella genomförandet av rådets rekommendation om lärande för den gröna omställningen och hållbar utveckling,
 - g) främja utbildningsinstitutioners och andra utbildningsanordnares användning av mikromeriter – i samverkan med deras omgivande kunskaps- och innovationsekosystem – för att öka mikromeriternas relevans och potentiella positiva effekter för ekonomin på lokal och regional nivå,
 - h) främja förståelsen för och användningen av mikromeriter genom fortsatt yrkesmässig utveckling för såväl lärare, utbildare, studie- och yrkesvägledare (t.ex. inom ramen för Erasmus+ lärarakademier) som akademiker, forskare och annan relevant personal,

- i) främja användningen av mikromeriter så att de senaste forskningsrönen snabbt omvandlas till lärandemöjligheter, för att stärka synergieffekterna mellan det europeiska området för utbildning och det europeiska forskningsområdet,
- j) undersöka användningen av mikromeriter inom det europeiska området för utbildning för att utmana könsstereotyper och andra diskriminerande stereotyper i fråga om studieval och när det gäller utbildningsmetoder och utbildningsmaterial.
12. Medlemsstaterna rekommenderas, när så är lämpligt, att integrera mikromeriter i sin sysselsättningspolitik och aktiva arbetsmarknadspolitik (dvs. arbetsförmedlingar, utbildningsstöd och anställningsincitament), bland annat genom att
- a) använda mikromeriter, enligt vad som är relevant, för att
- i) åtgärda kompetensglapp och kompetensbrister i vissa ekonomiska sektorer och regioner, och
- ii) utveckla arbetstagares kompetens eller omskola dem med sikte på färdigheter och jobb som efterfrågas på arbetsmarknaden, särskilt mot bakgrund av den gröna och den digitala omställningen,
- b) ta upp utbildning som leder till mikromeriter avseende erkända utbildningsmöjligheter som kan kopplas till individuella utbildningskonton, när sådana finns, och andra system för utbildningsstöd,
- c) främja användningen av mikromeriter som ett sätt att uppdatera och uppgradera färdigheterna hos egenföretagare och atypiska arbetstagare, inklusive personer som arbetar via plattformar och små och medelstora företag,
- d) undersöka användningen av mikromeriter i riktade initiativ för att stödja och motivera missgynnade och utsatta grupper (till exempel personer med minimiinkomst, personer med funktionsnedsättning, långtidsarbetslösa och lågutbildade) att återvända till arbetsmarknaden eller behålla sin anställning,
- e) undersöka hur mikromeriter kan användas i system för att genomföra den förstärkta ungdomsgarantin till stöd för unga, inklusive i förberedande utbildning och högkvalitativa fortbildningserbjudanden,
- f) undersöka hur mikromeriter kan användas i samband med det nationella genomförandet av rekommendationen om effektiva aktiva arbetsmarknadsåtgärder till följd av covid-19-krisen (Ease-åtgärder),
- g) undersöka hur mikromeriter kan användas för att stödja arbetstagares yrkesmässiga utveckling och uppfylla obligatoriska krav på kompetensutveckling och omskolning i vissa jobb eller arbetstyper (till exempel för licenser, erfordrad utbildning och tillstånd).
13. Medlemsstaterna rekommenderas, när så är lämpligt, att uppmuntra och stödja det europeiska nätverket av nationella informationscentrum och de nationella informationscentrumen för akademiskt erkännande (Enic–Naric-nätverken) eller adekvata organ i utvecklingen, när så är relevant, av transparenta förfaranden för erkännande av mikromeriter som utfärdas av olika typer av tillhandahållare. Detta bör göras i samarbete med de relevanta berörda aktörer som nämns i punkt 10, bland annat genom att undersöka om det vore möjligt med ett automatiskt erkännande av mikromeriter ⁽²⁶⁾.
14. Medlemsstaterna rekommenderas, när så är relevant, att säkerställa att information och råd om identifiering och urval av mikromeriter ingår i vägledningstjänster för livslångt lärande. Detta omfattar vägledningstjänster vid lärosätens karriärcentrum, offentliga arbetsförmedlingar, privata arbetsförmedlingar, socialtjänster och andra vägledningstjänster (sysselsättning, karriär, utbildning, handledning). Att låta vägledning om mikromeriter ingå i dessa tjänster bör tillgodose behoven hos alla inlärare, inklusive missgynnade och utsatta inlärare.
15. Medlemsstaterna rekommenderas, när så är lämpligt, att göra följande:
- a) Fastställa åtgärder genom att bygga vidare på relevanta befintliga nationella arrangemang och finansiella ramar för att genomföra denna rekommendation. Detta kan innebära kopplingar till individuella utbildningskonton, när sådana finns (med vederbörlig hänsyn till utbildnings- och arbetsmarknadsorganisationernas ansvar och autonomi i det nationella sammanhanget).

⁽²⁶⁾ Enligt definitionen i rådets rekommendation av den 26 november 2018 om att främja automatiskt ömsesidigt erkännande av kvalifikationer inom högre utbildning och gymnasial utbildning samt resultat av studieperioder utomlands (EUT C 444, 10.12.2018, s. 1).

- b) På bästa sätt utnyttja unionens medel och instrument för att stödja de nödvändiga reformerna, från det stödjande ramverket till utvecklingen och användningen av mikromeriter.

Stöd från kommissionen

Rådet välkomnar kommissionens avsikt att, med vederbörlig hänsyn till subsidiaritet och nationella förhållanden samt i nära samarbete med medlemsstaterna, göra följande:

16. Utveckla och anpassa, när så är relevant, befintliga unionsverktyg och unionstjänster för att stödja utvecklingen av mikromeriter från alla typer av tillhandahållare, bland annat genom att
- a) stödja utarbetandet av riktlinjer för hur man kan öka insynen och använda de nuvarande EU- och Bolognainstrumenten inom högre utbildning för intern och extern kvalitetssäkring av mikromeriter,
 - b) undersöka hur användarguiden om det europeiska systemet för överföring och ackumulering av studiemeriter kan anpassas inom högre utbildning för att integrera mikromeriter,
 - c) undersöka hur man kan anpassa och utveckla EU:s kompetens- och kvalifikationsverktyg för att integrera mikromeriter i yrkesutbildningssystemen,
 - d) stärka Enic-Narics och andra adekvata organs roll i samband med erkännandet av mikromeriter för ytterligare studier och/eller sysselsättningsändamål, bland annat genom att ta fram vägledning och utbildningar,
 - e) stödja en strukturerad diskussion om möjligheten att inkludera mikromeriter i nationella referensramar för kvalifikationer,
 - f) utforska en utveckling av initiativet om det europeiska studentkortet så att studerande på ett säkert sätt kan dela sina mikromeriter från studier utomlands med andra utbildningsinstitutioner.
17. Stödja samarbete mellan medlemsstaterna och berörda parter, bland annat genom att
- a) stödja utbyte av information mellan regionala och nationella myndigheter om relevanta regionala och nationella politiska initiativ och belägg för dessas inverkan, varvid den strategiska ramen för det europeiska utbildningssamarbetet inför och bortom ett europeiskt område för utbildning används på bästa sätt,
 - b) främja europeiskt samarbete om kvalitetssäkring av mikromeriter, vilket leder till ömsesidigt förtroende,
 - c) ge lärosäten och yrkesutbildningsinstitutioner, inbegripet allianserna mellan Europauniversitet och yrkeskunskapscentrumen, incitament att prova ut och använda mikromeriter i syfte att främja och uppmuntra utnyttjandet av mikromeriter i utbildningsvärlden i stort,
 - d) främja spridningen av mikromeriter inom Erasmus + lärarakademier och andra lärarutbildningsanordnare för att möta lärarnas behov av fortsatt yrkesmässig utveckling, i tillämpliga fall,
 - e) utforska en spridning av mikromeriter av arbetsmarknadens parter, arbetsgivare och näringslivet, inbegripet via kompetenspakten och därtill knutna samarbetsinitiativ, såsom strategin för branschsamverkan kring kompetens, den stärkta europeiska alliansen för lärlingsutbildning och koalitionen för digital kompetens och digitala arbetstillfällen,
 - f) stödja samarbete och utbyte av bästa praxis mellan offentliga arbetsförmedlingar och arbetsgivare i fråga om hur mikromeriter bör användas för att stödja anställbarheten inom ramen för nätverket för offentliga arbetsförmedlingar,
 - g) underlätta samarbetsprojekt mellan arbetsmarknadens parter och utbildningsorganisationer om hur mikromeriter bör användas och genomföras för att tillgodose kompetensbehoven på europeisk, nationell, lokal och regional nivå samt inom olika sektorer,
18. stödja det tekniska genomförandet av rekommendationen genom att undersöka en vidareutveckling av Europass-plattformen, i syfte att när så är relevant ge
- a) information om lärandemöjligheter som leder till mikromeriter och om tillhandahållare som är anslutna till den europeiska strategin för mikromeriter,

- b) stöd för autentisering av mikromeriter genom europeiska digitala lärandeintyg,
 - c) stöd för portabilitet, stapelbarhet, interoperabilitet, utbyte och delning av information om mikromeriter genom en europeisk öppen standard som anger ett gemensamt format för mikromeriter.
19. Stödja ytterligare forskning om
- i) användningen av den europeiska strategin för mikromeriter, inklusive om hur de används av utbildningsanordnare, arbetsgivare och arbetsmarknadens parter,
 - ii) särskilda resultat och fördelar för inlärarna,
 - iii) deras mervärde jämfört med och som komplement till fullständiga examina eller kvalifikationer, och
 - iv) ytterligare belägg för de faktorer som påverkar människors incitament och motivation att delta i utbildning.
20. Medlemsstaterna och kommissionen bör tillsammans arbeta för att förbättra omfattningen och relevansen av den befintliga insamlingen av uppgifter om mikromeriter på unionsnivå.

Rapportering

21. Medlemsstaterna rekommenderas att genomföra denna rekommendation så snart som möjligt. De uppmanas att senast i december 2023 informera kommissionen om motsvarande åtgärder som ska vidtas på lämplig nivå för att stödja målen i denna rekommendation.
22. Kommissionen uppmanas att övervaka de framsteg som görs i genomförandet av denna rekommendation via befintliga relevanta unionsramar för övervakning och rapportering, utan ytterligare belastning för medlemsstaterna, i samarbete med dem och efter samråd med berörda parter, och att rapportera till rådet inom fem år från rekommendationens antagande.

Utfärdad i Luxemburg den 16 juni 2022.

På rådets vägnar
O. DUSSOPT
Ordförande

BILAGA I

Europeiska standarduppgifter för beskrivning av en mikromerit

Denna bilaga innehåller en förteckning över europeiska standarduppgifter för beskrivning av mikromeriter, som rekommenderas som resurs för att stödja genomförandet ⁽¹⁾

Obligatoriska uppgifter:	Identifiering av inläraren.
	Mikromeritens titel.
	Det utfärdande organets land (länder)/region (regioner).
	Tilldelande organ.
	Datum för utfärdandet.
	Läranderesultat.
	Beräknad arbetsinsats för att uppnå läranderesultatet (om möjligt angivet i ECTS-poäng).
	Nivå (och cykel, i tillämpliga fall) för den lärandeexperimenter som leder till mikromeriten (EQF, referensramen för kvalifikationer i det europeiska området för högre utbildning), i tillämpliga fall
	Typ av bedömning.
	Form av deltagande i lärandeaktiviteten.
Frivilliga uppgifter, i förekommande fall (icke uttömmande förteckning)-	Typ av kvalitetssäkring som utförts för mikromeriten.
	Behörighetskrav för lärandeaktiviteten.
	Övervakning och identitetskontroll under bedömningen (varken övervakning eller identitetskontroll, övervakning men ingen identitetskontroll, övervakning online eller på plats samt identitetskontroll).
	Erhållet betyg.
	Möjligheter att integrera/stapla mikromeriten (fristående, oberoende mikromerit/integrerad, stapelbarhet med en annan merit).
Ytterligare information.	

Dessa standarduppgifter kommer att ingå i en europeisk datamodell ⁽²⁾ som anger ett gemensamt format för beskrivning av mikromeriter. Datamodellen kommer att finnas tillgänglig som en öppen standard som ska användas av tillhandahållare av mikromeriter, när så är relevant, och kan stödja interoperabilitet och göra det lättare att utbyta uppgifter om mikromeriter.

Kommissionen kommer att utveckla datamodellen på grundval av de gemensamma standardiserade uppgifter som anges ovan. Den kommer att utveckla denna datamodell

- i) i samråd med medlemsstaterna och berörda parter,
- ii) i linje med användarnas behov och de tekniska framstegen,
- iii) i linje med förändringarna på arbetsmarknaden, och
- iv) i linje med befintliga strategier för tillhandahållande av utbildning.

⁽¹⁾ Användningen av de europeiska standarduppgifterna för att beskriva mikromeriter innebär inte i sig en officiell validering eller ett officiellt erkännande, men spelar en viktig roll för detta.

⁽²⁾ Datamodeller är grafiska och/eller lexikaliska datarepresentationer som anger uppgifternas egenskaper, struktur och inbördes samband. De används som öppna standarder och är gratis att använda, transparenta och baserade på samförstånd.

Denna datamodell ska stödja enhetligheten i informationen och visa ett tydligt mervärde. Datamodellen för mikromeriter kommer att regleras i enlighet med Europassbeslutet, särskilt artikel 6.1 b och d samt 6.2 b, där kommissionen redan uppmanas att utveckla, testa och uppdatera öppna standarder.

BILAGA II

Europeiska principer för utformning och utfärdande av mikromeriter

De tio principer som presenteras nedan beskriver mikromeriternas beskaffenhet och kan användas av medlemsstaterna, offentliga myndigheter och tillhandahållare som vägledning vad gäller utformningen och utfärdandet av mikromeriter och system för mikromeriter. Principerna lyfter fram de viktigaste inslagen i den europeiska strategin för mikromeriter som kan möjliggöra mikromeriters tillförlitlighet och kvalitet. Principerna är universella och kan tillämpas inom alla områden och sektorer, när så är lämpligt.

1	Kvalitet	<p>Mikromeriter genomgår intern och extern kvalitetssäkring i det system där de tas fram (till exempel det utbildnings- eller arbetsmarknadssammanhang där mikromeriten utvecklas och tillhandahålls). Kvalitetssäkringsprocesserna måste vara ändamålsenliga, tydligt dokumenterade och tillgängliga samt tillgodose inlärarnas och de berörda parternas behov och förväntningar.</p> <p>Tillhandahållare: Den externa kvalitetssäkringen baseras huvudsakligen på bedömningen av tillhandahållarna (snarare än enskilda kurser) och på hur effektiv deras interna kvalitetssäkring är. Tillhandahållarna bör sörja för att den interna kvalitetssäkringen omfattar alla följande delar:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Den övergripande kvaliteten på själva mikromeriten, på grundval av de standarder som anges nedan. — Kvaliteten på den kurs, i tillämpliga fall, som leder till mikromeriten. — Inlärarnas återkoppling på den utbildning som leder till mikromeriten. — Kollegial återkoppling, inklusive från andra tillhandahållare och berörda parter, på den utbildning som leder till mikromeriten. <p>Standarder: Extern kvalitetssäkring ska genomföras i enlighet med</p> <ul style="list-style-type: none"> — bilaga IV till rekommendationen om den europeiska referensramen för kvalifikationer, i tillämpliga fall, — standarderna och riktlinjerna för kvalitetssäkring inom det europeiska området för högre utbildning, i tillämpliga fall, — den europeiska referensramen för kvalitetssäkring av yrkesutbildning (Eqavet), i tillämpliga fall, — andra kvalitetssäkringsinstrument, inklusive register och märkning, för att bygga upp allmänhetens förtroende för mikromeriter, i tillämpliga fall.
2	Insyn	<p>Mikromeriter är mätbara, jämförbara och begripliga med tydlig information om läranderesultat, arbetsinsats, innehåll, nivå och utbildningserbjudandet, beroende på vad som är relevant.</p> <p>Arbetsinsats</p> <ul style="list-style-type: none"> — Lärosäten bör använda det europeiska systemet för överföring och ackumulering av studiemeriter (ECTS) och följa principerna i bilaga V till rekommendationen om den europeiska referensramen för kvalifikationer, när så är möjligt, för att visa den beräknade arbetsinsatsen för att uppnå det läranderesultat som leder till mikromeriten. — Tillhandahållare som inte använder ECTS får använda andra system eller typer av information som på ett ändamålsenligt sätt beskriver läranderesultatet och arbetsinsatsen, i enlighet med principerna i bilaga V till rekommendationen om den europeiska referensramen för kvalifikationer. <p>Referensramar/system för kvalifikationer</p> <ul style="list-style-type: none"> — Mikromeriter får ingå i nationella referensramar/system för kvalifikationer, i relevanta fall och i linje med nationella prioriteringar och beslut. Nationella referensramar/system för kvalifikationer hänvisar till den europeiska referensramen för kvalifikationer och, för kvalifikationer för högre utbildning, självcertifieras utifrån referensramen för kvalifikationer i det europeiska området för högre utbildning, vilket ytterligare kan främja insynen i och förtroendet för mikromeriter.

		<p>Information om utbudet av mikromeriter</p> <p>System för mikromeriter bör ge transparent och tydlig information som underlag för vägledningssystem för inlärare, i enlighet med nationell praxis och berörda parter behov, enligt följande:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Information om tillhandahållare av mikromeriter offentliggörs när så är möjligt i befintliga relevanta register. Anordnare av högre utbildning (och andra relevanta utbildningsanordnare) bör, när så är möjligt, föras in i databasen för externa kvalitets-säkringsresultat (DEQAR), på grundval av kvalitetssäkring som utförs i enlighet med standarderna och riktlinjerna för kvalitetssäkring inom det europeiska området för högre utbildning. — Information om lärandemöjligheter som leder till mikromeriter bör vara tillgänglig och lätt kunna utbytas på relevanta plattformar, inklusive Europass.
3	Relevans	<p>Mikromeriter bör utformas och utfärdas som distinkta, riktade läranderesultat, och lärandemöjligheter som leder till mikromeriter ska uppdateras vid behov för att tillgodose identifierade utbildningsbehov.</p> <p>Samarbete mellan utbildningsorganisationer, arbetsgivare, arbetsmarknadens parter, andra tillhandahållare och användare av mikromeriter uppmuntras att göra mikromeriter mer relevanta för arbetsmarknaden.</p>
4	Giltig bedömning	Läranderesultat som leder till mikromeriter bedöms utifrån transparenta kriterier.
5	Utbildningsvägar	<p>Mikromeriter är utformade och utfärdade för att främja flexibla utbildningsvägar, inklusive möjligheten att validera, erkänna och "stapla" mikromeriter från olika system.</p> <p>Stapelbarhet</p> <p>Mikromeriter är utformade för att vara modulbaserade, så att andra mikromeriter kan läggas till för att skapa större meriter. Beslut om att "stapla" eller kombinera meriter fattas av den mottagande organisationen (till exempel utbildningsinstitutioner och arbetsgivare) i enlighet med deras praxis och bör stödja inlärarens mål och behov. Att stapla meriter ger inte automatiskt rätt till en kvalifikation eller examen. Sådana beslut fattas av regionala och nationella myndigheter eller institutioner i enlighet med deras tilldelningsförfaranden.</p> <p>Validering av icke-formellt och informellt lärande</p> <p>Mikromeriter kan erhållas efter en bedömning av läranderesultatet, antingen via en särskild kurs som leder till en mikromerit eller på grundval av en bedömning av läranderesultatet av icke-formellt och informellt lärande.</p>
6	Erkännande	<p>Mikromeriter har ett tydligt signalvärde i läranderesultatet med avseende på mindre utbildningsmoduler. Erkännande banar väg för ett bredare utbud av sådana utbildningar på ett jämförbart sätt i hela EU.</p> <p>Mikromeriter erkänns, när så är möjligt, av de behöriga myndigheterna för akademiska ändamål, utbildningsändamål eller anställningsändamål på grundval av den information som lämnas i enlighet med de europeiska standarduppgifterna (bilaga I) och principerna för utformning och utfärdande av mikromeriter (bilaga II).</p> <p>När mikromeriter utfärdas av formella utbildningsanordnare erkänns de när så är möjligt på grundval av standardförfaranden för erkännande av utländska kvalifikationer och studieperioder utomlands.</p> <p>Detta påverkar inte de behöriga myndigheternas rätt att fastställa förfaranden för erkännande eller att kontrollera handlingars äkthet.</p>
7	Portabilitet	<p>Mikromeriter ägs av den person som skaffat dem (inläraren) och kan lagras och delas på ett enkelt sätt av denna person, bland annat genom säkra digitala plånböcker (t.ex. Europass), i enlighet med den allmänna dataskyddsförordningen. Infrastrukturen för lagring av data bygger på öppna standarder och datamodeller. Detta säkerställer interoperabiliteten och ett sömlöst datautbyte och möjliggör smidiga kontroller av dataautenticiteten.</p>

8	Inriktning på inläraren	Mikromeriter är utformade för att tillgodose behoven hos målgruppen av inlärare. Inlärare deltar i de interna och externa kvalitetssäkringsprocesserna och deras återkoppling beaktas som en del av den kontinuerliga förbättringen av mikromeriten.
9	Autentisering	Mikromeriter innehåller tillräcklig information för att kontrollera identiteten på den person som skaffat meriterna (inläraren), det utfärdande organets juridiska identitet samt datum och plats för utfärdandet av mikromeriten.
10	Information och vägledning	Information och råd om mikromeriter bör ingå i vägledningstjänster för livslångt lärande och bör nå ut till så många olika grupper av inlärare som möjligt, på ett inkluderande sätt, för att stödja utbildnings- och karriärvalen.

RÅDETS REKOMMENDATION
av den 16 juni 2022
om individuella utbildningskonton
(2022/C 243/03)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 292 jämförd med artikel 149,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) En kvalificerad arbetskraft är avgörande för att stärka unionens hållbara konkurrenskraft, stödja en återhämtning med ökad sysselsättning från covid-19-pandemin och säkerställa socialt rättvisa digitala och gröna omställningar. I takt med att arbetsmarknaden utvecklas måste människor hålla jämna steg genom att höja sin kompetens. Ny och bättre kompetens öppnar fler möjligheter och rustar människor för att spela en aktiv roll när det gäller att hantera övergångar på arbetsmarknaden och delta fullt ut i samhället, mot bakgrund av demografiska förändringar. Kompetenshöjning och omskolning för vuxna kan dessutom vara kraftfulla verktyg för att främja socialt rättvisa och inkludering för en rättvis omställning.
- (2) I artikel 14.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna ⁽¹⁾ anges att var och en har rätt till utbildning och till tillgång till yrkesutbildning och fortbildning. I den första principen i den europeiska pelaren för sociala rättigheter (*pelaren*), som proklamerades gemensamt av Europaparlamentet, rådet och kommissionen den 17 november 2017 ⁽²⁾, anges att var och en har rätt till god, inkluderande utbildning och livslångt lärande för att bibehålla och tillägna sig färdigheter som tillåter att individen deltar fullt ut i samhället och framgångsrikt klarar övergångar på arbetsmarknaden. Den fjärde principen i pelaren rör aktivt stöd till arbete för att upprätthålla var och ens rätt till individanpassat stöd i rätt tid för att förbättra sina utsikter till anställning eller egenföretagande. Den femte principen i pelaren om trygg och anpassningsbar anställning betonar att arbetstagare, oberoende av anställningsförhållandets form och varaktighet, har rätt till rättvis och lika behandling när det gäller arbetsvillkor, tillgång till socialt skydd och utbildning.
- (3) Den 25 juni 2021 välkomnade Europeiska rådet unionens överordnade mål i handlingsplanen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter, i linje med Portoförklaringen av den 8 maj 2021, och stödde därigenom ambitionen att säkerställa att minst 60 % av alla vuxna senast 2030 deltar i utbildning varje år. Deltagandet i vuxenutbildning i unionen har dock stagnerat under det senaste årtiondet, och 21 medlemsstater nådde inte upp till målet på unionsnivå för 2020. Med beaktande av detta antog rådet resolutionen om en förnyad europeisk agenda för vuxenlärande 2021–2030 ⁽³⁾ till stöd för arbetet med att uppnå unionens överordnade mål för vuxenlärande. För många vuxna, till exempel de med atypiska anställningsformer, anställda vid små och medelstora företag, arbetslösa, de som står utanför arbetskraften och lågkvalificerade, är möjligheterna till kompetensutveckling alltför ofta utom räckhåll.
- (4) I den europeiska kompetensagendan, som antogs av kommissionen den 1 juli 2020, efterlyses en kompetensrevolution för att omvandla den ekologiska och den digitala omställningen till möjligheter för en snabb och rättvis återhämtning. Bland annat tillkännages att kommissionen kommer att undersöka individuella utbildningskonton som ett verktyg för att stödja kompetenshöjning och omskolning av vuxna i arbetsför ålder, som ett komplement till andra åtgärder som riktar sig till arbetsgivare och utbildningsanordnare.
- (5) Kompetens för den gröna omställningen och kompetenshöjning och omskolning av arbetskraften kommer att behövas i samband med övergången till en modern, resurseeffektiv och konkurrenskraftig ekonomi, enligt vad som anges den europeiska gröna given, vars syfte är klimatneutralitet senast 2050. I kommissionens meddelande av den 14 juli 2021 om 55 %-paketet (*Fit for 55*) konstateras att den gröna omställningen endast kan lyckas om unionen har den kvalificerade arbetskraft som behövs för att förbli konkurrenskraftig, och lyfter fram flaggskeppsinitiativen i den europeiska kompetensagendan för att utrusta människor med den kompetens som krävs för den gröna och den digitala omställningen.

⁽¹⁾ EUT C 326, 26.10.2012, s. 391.

⁽²⁾ EUT C 428, 13.12.2017, s. 10.

⁽³⁾ EUT C 504, 14.12.2021, s. 9.

- (6) I kommissionens meddelande av den 9 mars 2021 om Europas digitala decennium konstateras det att det råder brist på personal med lämpliga digitala färdigheter samt att könsfördelningen är skev bland specialister inom informations- och kommunikationsteknik (IKT) och bland personer med universitetsexamen i naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap eller matematik. I meddelandet upprepas målet att andelen av unionens befolkning med åtminstone grundläggande digitala färdigheter ska vara minst 80 % senast 2030, och föreslås ett mål att det ska finnas 20 miljoner anställda IKT-specialister med konvergens mellan kvinnor och män, också det senast 2030. I kommissionens förslag av den 15 september 2021 om en färdväg för det digitala decenniet föreslås fastställandet av en ram för att gå vidare med dessa mål. I handlingsplanen för digital utbildning 2021–2027 av den 30 september 2020 betonas att tekniska medel bör användas för att underlätta tillgången till utbildningsmöjligheter, inbegripet kompetenshöjning och omskolning, och öka flexibiliteten.
- (7) I kommissionens meddelande av den 10 mars 2020 med titeln *En ny industristrategi för EU* efterlyses beslutsamma åtgärder för att göra livslångt lärande till en realitet för alla och säkerställa att utbildningen håller jämna steg med och uppnår resultat för den gröna och den digitala omställningen.
- (8) I rådets slutsatser av den 8 juni 2020 (*) uppmanas medlemsstaterna, med beaktande av nationella omständigheter samt med respekt för arbetsmarknadens parter roller och oberoende att undersöka möjliga modeller för offentlig och privat finansiering av livslångt lärande och utveckling av färdigheter på individuell nivå, eftersom det mot bakgrund av bristen på kvalificerad arbetskraft är särskilt viktigt med hållbar finansiering, och att särskilt uppmärksamma utsatta grupper och lågkvalificerade arbetstagare, och kommissionen uppmanas, i enlighet med sina befogenheter, att stödja medlemsstaterna i dessa insatser.
- (9) Otillräckligt ekonomiskt stöd till enskilda är ett av de främsta hindren för deltagande i utbildning. De totala offentliga och privata investeringarna är otillräckliga. De flesta arbetsrelaterade utbildningar i unionen är arbetsgivarfinansierade. Många företag, särskilt små och medelstora företag, tillhandahåller dock inte eller finansierar inte utbildning för sin personal, och personer med atypiska anställningsformer har sämre eller ingen tillgång till arbetsgivarfinansierad utbildning. Sådana ojämlikheter skulle kunna undergräva människors välfärd och hälsa, minska den ekonomiska konkurrenskraften, leda till missade möjligheter och hinder för innovation och riskera att lämna människor på efterkälken i övergången till mer hållbara ekonomiska verksamheter.
- (10) Utöver de direkta kostnaderna är tidsbegränsningar en viktig faktor som hindrar vuxna från att söka utbildning. Även om arrangemang för betald ledighet för utbildning förekommer i de flesta medlemsstater (†) är medvetenheten om och utnyttjandet av ledighet för utbildning bland vuxna i arbetsför ålder låg, och arrangemangen omfattar ofta inte arbetstagare med atypiska anställningsformer eller tillåter inte att vuxna söker utbildning under perioder av arbetslöshet eller låg ekonomisk aktivitet.
- (11) Många vuxna, särskilt lågutbildade och de som befinner sig längst bort från arbetsmarknaden, är inte motiverade att delta i utbildning. De känner eventuellt inte till sina egna kompetensbehov, och känner eventuellt inte till om stöd och utbildning finns, eller är av god kvalitet och erkänd på arbetsmarknaden. Dessutom kan det hända att människor inte är motiverade att delta i utbildning som har valts utan att de rådfrågats och som inte är anpassad till deras behov.
- (12) Det behövs en ny strategi för kompetensutveckling och omskolning i unionen. Den bör komplettera befintliga instrument och följa upp politiska åtaganden genom att ge enskilda egenmakt och utrusta dem med det stöd och de verktyg de behöver för att höja sin kompetens eller omskola sig, oberoende av kompetensnivå.
- (13) Rådgivande kommittén för yrkesutbildning argumenterar i sitt yttrande av den 16 augusti 2021 om unionsinitiativet om individuella utbildningskonton och en förstärkning av utbildningsutbudet i Europa att ett sådant initiativ bör bidra till mer engagemang och motivation för, och deltagande i, utbildning från vuxnas sida. Den största utmaningen är att förbättra matchningen av kompetens och arbetstillfällen och att säkerställa tillgång till diversifierade utbildningsalternativ av hög kvalitet genom ett mer relevant och bättre inriktat utbud. Kommittén framhåller i yttrandet att valet av finansieringsmekanismer och skräddarsydda incitament per målgrupp på nationell nivå bör ske i enlighet med nationella behov och prioriteringar.

(*) Rådets slutsatser av den 8 juni 2020 om omskolning och kompetensutveckling som en grund för ökad hållbarhet och anställbarhet, i syfte att stödja ekonomisk återhämtning och social sammanhållning (ST 8682/20).

(†) 24 medlemsstater har arrangemang för ledighet för utbildning och tolv medlemsstater har (fram till mars 2022) undertecknat Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention om betald ledighet för studier.

- (14) Ett möjligt sätt att bemöta de problem som beskrivs ovan vore att ge människor direkt stöd genom utbildningsrättigheter på individuella utbildningskonton. Detta skulle också inbegripa inrättande av en bred stödjande ram som ger enskilda personer tillgång till utbildningsmöjligheter, information, vägledning, betald ledighet för utbildning och erkännande av utbildningsresultat. Denna metod kan komplettera befintliga initiativ på nationell nivå.
- (15) Det rekommenderas att en enskild utbildningsrättighet fastställs på nationell nivå efter människors utbildningsbehov ⁽⁶⁾, och med beaktande av andra befintliga instrument. Att anpassa finansieringen efter behoven kan öka initiativets effektivitet. Medlemsstaterna får fastställa ytterligare utbildningsrättigheter för de personer som har störst behov, beroende på det nationella sammanhanget och den föränderliga arbetsmarknaden. Medlemsstaterna kan till exempel komplettera individuella utbildningskonton i strategiska sektorer ⁽⁷⁾ för att stödja den gröna och den digitala omställningen. Utöver ekonomiska rättigheter är utbildningens relevans, användbarhet och erkännande viktiga faktorer som påverkar deltagandet i kompetensutveckling och omskolning. Det rekommenderas också att arbetsmarknadens parter och berörda parter rådfrågas i dessa frågor.
- (16) Individuella utbildningskonton bör göra det möjligt för människor att ackumulera och använda utbildningsrättigheter under en viss period, som ska fastställas på nationell nivå, så att de kan delta i längre eller dyrare utbildning eller utbildning under ekonomiska nedgångar som svar på nya kompetensbehov. Enskilda bör kunna behålla sina individuella utbildningsrättigheter oberoende av sin ställning på arbetsmarknaden eller yrkesställning och under karriärbyten. Medlemsstaterna uppmanas att fastställa regler för när rättigheterna upphör att gälla, så att människor uppmanas att utnyttja sina rättigheter fullt ut.
- (17) Möjligheten att tillåta att individuella utbildningsrättigheter behålls under perioder när enskilda personer är bosatta i en annan medlemsstat, och att individuella utbildningsrättigheter används från utlandet för tillgång till erkänd och kvalitetssäkrad utbildning från det nationella registret för deras utbildningskonto, bör främjas. Möjligheten att överföra rättigheter mellan medlemsstaterna är ett önskvärt inslag på längre sikt, som behöver undersökas ytterligare, med beaktande av möjliga konsekvenser för de nationella arbetsmarknaderna.
- (18) För att hjälpa enskilda att hitta en lämplig utbildningsväg och därmed öka deras motivation att utbilda sig, bör det finnas tillgång till yrkesväglednings- och valideringsmöjligheter. Det finns också ett behov av uppdaterade offentliga register över erkänd utbildning genom särskilda nationella digitala portaler som är tillgängliga för alla, inbegripet personer med funktionsnedsättning, och som helst är sammankopplade med Europass-plattformen.
- (19) Det rekommenderas att individuella utbildningskonton används för att få tillgång till validering, inklusive möjligheter till kompetensbedömning. Kommissionens nyligen genomförda utvärdering av arbetet inom ramen för rådets rekommendation av den 20 december 2012 om validering av icke-formellt och informellt lärande ⁽⁸⁾ pekar på betydande framsteg, men identifierar också kvarstående utmaningar och föreslagna lösningar. I synnerhet är det nödvändigt att ge riktat stöd till enskilda, och att säkerställa en närmare samordning med vägledningstjänster och en effektiv anpassning av valideringsinitiativ till missgynnade och utsatta grupper. Medlemsstaterna uppmanas att uppmanas tillhandahållandet av mikromeriter när så är relevant, på grundval av identifierade behov, i linje med rådets rekommendation av den 16 juni 2022 om mikromeriter för livslångt lärande och anställbarhet ⁽⁹⁾.
- (20) Denna rekommendation stöder införandet av betald ledighet för utbildning. Ett korrekt tillhandahållande av betald ledighet för utbildning skulle göra det möjligt för arbetstagare att behålla sin lön, eller få en ersättningsinkomst, under utbildningsperioderna. Medlemsstaterna uppmanas att inleda en dialog med arbetsmarknadens parter om arrangemang som gör det möjligt för anställda att delta i utbildning under arbetstid med användning av sina individuella utbildningskonton, med beaktande av nationella utbildningsmöjligheter och utbildningsprogram. I detta avseende bör situationen för små och medelstora företag samt mikroföretag också beaktas.

⁽⁶⁾ Utbildningsrättigheter skulle till exempel ge alla enskilda möjlighet till 30 timmar av erkända utbildningsaktiviteter per år, medan de personer som har störst behov skulle ges möjlighet till 50 timmar.

⁽⁷⁾ I kommissionens meddelande av den 5 maj 2021 med titeln *Uppdatering av industristrategin 2020: en starkare inre marknad för EU:s återhämtning* hänvisas det till 14 industriella ekosystem för särskilt stöd, bland annat när det gäller kompetensutveckling för deras nuvarande och framtida arbetskraft.

⁽⁸⁾ EUT C 398, 22.12.2012, s. 1.

⁽⁹⁾ Se sidan 10 i detta nummer av EUT.

- (21) En bredare utåtriktad verksamhet och medvetandehöjande kampanjer är avgörande för att på ett betydande sätt höja deltagande i vuxenutbildning, särskilt bland grupper med låg medvetenhet om kompetenshöjning och omskolning, såsom dem som befinner sig längst bort från arbetsmarknaden. Samarbete mellan myndigheter, arbetsmarknadens parter, det civila samhällets organisationer och andra berörda parter, baserat på den gemensamma uppfattningen att kompetenshöjning och omskolning är ett sätt att investera, kan öka effekterna av den utåtriktade och medvetandehöjande verksamheten. Uppmärksamhet på tillgängligheten bör göra det lättare för vuxna med funktionsnedsättning att delta.
- (22) Övervakning på nationell nivå och kontinuerlig förbättring av systemet med individuella utbildningskonton och den stödjande ramen är avgörande för att stödja genomförandet av denna rekommendation. Senare justeringar kan avse mängden individuella utbildningsrättigheter, prioriterade grupper eller den användarvänliga integreringen av de olika inslagen i den stödjande ramen.
- (23) Tillräcklig finansiering är ett centralt inslag i framgångsrika system med individuella utbildningskonton. Ett nationellt system med individuella utbildningskonton skulle kunna underlätta kostnadsdelning mellan olika finansieringskällor, såsom myndigheter, arbetsgivare och fonder som förvaltas av arbetsmarknadens parter, genom att göra det möjligt för olika finansieringskällor att bidra till det individuella utbildningskontot. En kombination av offentliga och privata finansieringskällor bör säkerställa att initiativet är hållbart i medlemsstaterna, vilket är avgörande för dess framgång. En sådan kombination av finansieringskällor underlättar anpassningen av stödet och arbetsgivarnas tillägg för sina anställda, antingen frivilligt eller som ett resultat av kollektivavtal.
- (24) Unionsfonder som stöder vuxenutbildningssystem, såsom Europeiska socialfonden⁽¹⁰⁾, Europeiska regionala utvecklingsfonden⁽¹¹⁾ och Fonden för en rättvis omställning⁽¹²⁾ samt, i tillämpliga fall, faciliteten för återhämtning och resiliens⁽¹³⁾ inom ramen för Next Generation EU, och skräddarsydd expertis genom instrumentet för tekniskt stöd⁽¹⁴⁾, kan stödja inrättandet av individuella utbildningskonton och deras stödjande ram. Ömsesidigt lärande, underlättat av kommissionen, kan också stödja processen.
- (25) Denna rekommendation påverkar inte medlemsstaternas exklusiva behörighet eller fördelningen av befogenhet inom varje medlemsstat på nationell, regional eller lokal nivå när det gäller finansiering samt organisation och innehåll vad avser deras vuxenutbildnings- och fortbildningssystem. Rekommendationen hindrar inte medlemsstaterna från att behålla eller införa andra eller mer långtgående bestämmelser om vuxenutbildning och fortbildning än dem som rekommenderas i denna rekommendation.
- (26) Medlemsstaterna bör involvera arbetsmarknadens parter och alla berörda aktörer, inbegripet det civila samhällets organisationer, i utformningen av reformer. Denna rekommendation respekterar fullt ut självbestämmanderätten hos arbetsmarknadens parter, inbegripet där de är ansvariga för att inrätta och förvalta utbildningssystem.
- (27) De åtgärder som beskrivs i denna rekommendation ersätter inte, och är inte avsedda att påverka, utbildning som tillhandahålls av arbetsgivare, offentliga och privata arbetsförmedlingar eller andra utbildningsanordnare, och de bör inte heller ersätta offentligt stöd till utbildningsinstitutioner eller andra typer av stöd. Ytterligare administrativa bördor bör minimeras.

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1057 av den 24 juni 2021 om inrättande av Europeiska socialfonden+ (ESF+) och om upphävande av förordning (EU) nr 1296/2013 (EUT L 231, 30.6.2021, s. 21).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1058 av den 24 juni 2021 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden (EUT L 231, 30.6.2021, s. 60).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1056 av den 24 juni 2021 om inrättande av Fonden för en rättvis omställning (EUT L 231, 30.6.2021, s. 1).

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240 av den 10 februari 2021 om inrättande av ett instrument för tekniskt stöd (EUT L 57, 18.2.2021, s. 1).

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

Mål

1. Denna rekommendation syftar till att stödja medlemsstaternas initiativ för att göra det möjligt för fler vuxna i arbetsför ålder att delta i utbildning i syfte att öka deltagandet och minska kompetenslyftorna. Den bidrar därmed till unionens mål att främja en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft i syfte att uppnå full sysselsättning och sociala framsteg. Den syftar särskilt till att
 - a) underlätta tillgången till utbildning för alla vuxna i arbetsför ålder, inbegripet för övergångar på arbetsmarknaden och oberoende av deras ställning på arbetsmarknaden eller yrkesställning,
 - b) öka enskildas incitament och motivation att söka utbildning.
2. För att uppnå de mål som anges i punkt 1 rekommenderas medlemsstaterna att överväga att inrätta individuella utbildningskonton som ett sätt att göra det möjligt för enskilda att delta i arbetsmarknadsrelevant utbildning. I den mån de beslutar att inrätta individuella utbildningskonton rekommenderas medlemsstaterna att inrätta en stödjande ram, inbegripet möjligheter till vägledning och validering, för att främja det faktiska utnyttjandet av utbildningen, i enlighet med denna rekommendation.

Tillämpningsområde

3. Denna rekommendation omfattar vuxna i arbetsför ålder som är lagligen bosatta i en medlemsstat, oberoende av utbildningsnivå och nuvarande ställning på arbetsmarknaden eller yrkesställning. Medlemsstaterna rekommenderas att inrätta ett individuellt utbildningskonto för varje person som tillhör denna grupp, i enlighet med deras nationella behov och omständigheter.

Det rekommenderas att gränsarbetare och egenföretagare som arbetar i en annan medlemsstat än den där de är lagligen bosatta omfattas i den medlemsstat där de arbetar.

Definitioner

4. I denna rekommendation avses med
 - a) *individuell utbildningsrättighet*: rätten att få tillgång till en personlig budget som står till en enskilds förfogande för att täcka direkta kostnader för stödberättigande och arbetsmarknadsrelevant utbildning, vägledning och rådgivning, kompetensbedömning eller validering.
 - b) *individuellt utbildningskonto*: ett sätt att tillhandahålla individuella utbildningsrättigheter. Det är ett personligt konto som gör det möjligt för enskilda att ackumulera och bevara sina rättigheter över tid för den stödberättigande utbildning, vägledning eller validering som de anser vara mest användbar närhelst de vill, i enlighet med nationella regler. Det ger den enskilde full äganderätt till rättigheterna, oavsett finansieringskälla.
 - c) *överförbarhet*: innebär att individuella utbildningsrättigheter, när de väl har beviljats, förblir i den berörda personens ägo, även under övergångar, såsom mellan arbeten, från arbete till utbildning, från anställning till arbetslöshet och mellan arbete och inaktivitet.
 - d) *stödjande ram*: stöd som främjar ett effektivt utnyttjande av individuella utbildningsrättigheter. Detta inbegriper möjligheter till yrkesvägledning och validering, ett nationellt register över möjligheter som är berättigande till finansiering från individuella utbildningsrättigheter, en enda nationell digital portal för tillgång till det individuella utbildningskontot och det nationella registret, samt betald ledighet för utbildning.

Individuellt utbildningskonto

Medlemsstaterna rekommenderas att, i enlighet med nationell praxis och nationella behov, göra följande:

5. Efter samråd med arbetsmarknadens parter och berörda aktörer, inrätta ett individuellt utbildningskonto, som skulle kunna komplettera andra åtgärder som redan införts, för varje enskild person som omfattas av denna rekommendation.
6. Säkerställa att det finns tillräckliga årliga avsättningar för varje individuellt utbildningskonto som kan ackumuleras och användas under en viss period, för att möjliggöra mer omfattande utbildning.
7. Efter samråd med arbetsmarknadens parter och berörda aktörer, tillhandahålla ytterligare individuella utbildningsrättigheter till kontona för de personer som är i störst behov av kompetenshöjning och omskolning, på grundval av nationella eller sektoriella behov, den enskildes ställning på arbetsmarknaden, avtalsform eller kvalifikationsnivå och eventuella andra relevanta omständigheter, och i enlighet med tydliga och transparenta kriterier.
8. Uppmana arbetsgivare att tillhandahålla ytterligare individuella utbildningsrättigheter till individuella utbildningskonton för deras arbetstagare och andra personer som arbetar i deras industriella värdekedja, särskilt de som arbetar i små och medelstora företag, utan att detta påverkar eventuell företagsintern utbildning.
9. Uppmana offentliga och privata arbetsförmedlingar att tillhandahålla ytterligare individuella utbildningsrättigheter till individuella utbildningskonton för de personer som är i störst behov av kompetenshöjning och omskolning.
10. Fastställa villkoren för ackumulering och lagring av individuella utbildningsrättigheter, i syfte att uppnå en balans mellan att göra det möjligt för enskilda att ackumulera sina rättigheter för att finansiera längre utbildningskurser och att uppmuntra dem att regelbundet utnyttja sina rättigheter under hela sitt yrkesliv. Medlemsstaterna skulle till exempel kunna fastställa en tidsfrist och ett maximalt belopp för ackumulering och lagring.
11. Verka för att individuella utbildningsrättigheter som finns på ett konto i en medlemsstat ska kunna användas för stödberättigande möjligheter till utbildning, yrkesvägledning och validering i den medlemsstaten, även under perioder då personen är lagligen bosatt i en annan medlemsstat.

Stödjande ram

Det rekommenderas att medlemsstaterna inför individuella utbildningskonton och integrerar dem i en stödjande ram som omfattar följande:

- Yrkesvägledning och validering
12. Medlemsstaterna rekommenderas att säkerställa att det finns möjligheter till yrkesvägledning och validering, inklusive kompetensbedömning, personligen eller online, och att de är tillgängliga för alla som äger ett individuellt utbildningskonto, kostnadsfritt eller genom användning av individuella utbildningsrättigheter, i linje med rådets rekommendation av den 20 december 2012 om validering av icke-formellt och informellt lärande ⁽¹⁵⁾.
- Ett nationellt register över stödberättigande möjligheter till utbildning, yrkesvägledning och validering av hög kvalitet
13. Medlemsstaterna rekommenderas att upprätta och hålla uppdaterat ett offentligt register över möjligheter till utbildning, yrkesvägledning och validering som är berättigande till finansiering från individuella utbildningsrättigheter ⁽¹⁶⁾. Möjligheter till yrkesvägledning och validering som medlemsstaterna tillhandahåller utan kostnad för enskilda bör också ingå i detta register.

⁽¹⁵⁾ EUT C 398, 22.12.2012, s. 1.

⁽¹⁶⁾ Medlemsstaterna uppmanas att göra registret förenligt med den europeiska utbildningsmodellen, en datamodell som syftar till att standardisera hur data om lärande delas och presenteras. Den europeiska utbildningsmodellen kan användas i olika inlärnings-sammanhang, exempelvis för att beskriva utbildningsmöjligheter, kvalifikationer, meriter och ackreditering. Den bygger på de datafält som beskrivs i bilaga VI till rådets rekommendation av den 22 maj 2017 om den europeiska referensramen för kvalifikationer för livslångt lärande (EUT C 189, 15.6.2017, s. 15).

14. Medlemsstaterna uppmanas att fastställa och offentliggöra tydliga regler för införande i registret av olika former av arbetsmarknadsrelevanta möjligheter till utbildning, yrkesvägledning och validering, på grundval av transparenta kvalitetskrav och kompetensinventering och i samarbete med arbetsmarknadens parter och berörda aktörer. De bör regelbundet se över reglerna för att se till att de svarar mot arbetsmarknadens behov.
15. Medlemsstaterna rekommenderas att när så är lämpligt uppmuntra tillhandahållare av formella och icke-formella utbildningsmöjligheter att utveckla och bredda sitt utbud på grundval av identifierade behov, inbegripet, till exempel, genom att tillhandahålla mikromeriter, i linje med rekommendationen om mikromeriter för livslångt lärande och anställbarhet, och genom att använda kompetensramar på unionsnivå och nationell nivå.
16. Medlemsstaterna rekommenderas att bjuda in arbetsmarknadens parter, utbildningssektorn och berörda aktörer att delta i arbetet med att fastställa kriterier för stödberättigande för utbildning som ingår i registret.
17. Medlemsstaterna rekommenderas att i tillämpliga fall öppna sina nationella register på ett transparent sätt för utbildningsmöjligheter som erbjuds av leverantörer i andra länder.
 - En enda nationell digital portal för individuella utbildningskonton
18. Medlemsstaterna uppmanas att skapa möjligheter för och hjälpa enskilda när det gäller att få tillgång till sitt individuella utbildningskonto och enkelt navigera i registret genom säker elektronisk autentisering på en enda lättillgänglig ⁽¹⁷⁾ nationell digital portal ⁽¹⁸⁾ som är och utan svårighet kan nås från mobila enheter, och som helst är sammankopplad med Europass-plattformen.
 - Betald ledighet för utbildning
19. Medlemsstaterna rekommenderas att inleda en dialog med arbetsmarknadens parter om arrangemang som gör det möjligt för anställda att delta i utbildning under arbetstid med användning av sina individuella utbildningskonton.
20. Medlemsstaterna rekommenderas att införa bestämmelser om betald ledighet för utbildning eller ersättningsinkomst eller att se över de befintliga bestämmelsernas lämplighet, med beaktande av följande:
 - a) Huruvida de omfattar alla typer av anställningsförhållanden, och egenföretagare.
 - b) Ekonomiskt och icke-ekonomiskt stöd till arbetsgivare (särskilt små och medelstora företag) vars anställda utnyttjar den betalda ledigheten för utbildning.
 - c) Behovet av att säkerställa ett effektivt genomförande av sådana bestämmelser.

Utåtriktad och medvetandehöjande verksamhet

21. Medlemsstaterna rekommenderas att tillsammans med arbetsmarknadens parter, det civila samhällets organisationer, regionala och lokala organisationer och andra relevanta aktörer genomföra en bred utåtriktad verksamhet och medvetandehöjande aktiviteter och kampanjer som är anpassade till behoven hos potentiella förmånstagare för systemet för individuella utbildningskonton. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt de personer som är i störst behov av kompetenshöjning och omskolning enligt definitionen på nationell nivå, för att informera och motivera stödberättigade personer när det gäller deras rättigheter och förmåner avseende individuella utbildningskonton och den stödjande ramen. Medvetandehöjande åtgärder bör också rikta sig till bland annat arbetstagare i små och medelstora företag.

⁽¹⁷⁾ I enlighet med tillgänglighetskraven i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882 av den 17 april 2019 om tillgänglighetskrav för produkter och tjänster (EUT L 151, 7.6.2019, s. 70).

⁽¹⁸⁾ Sådana portaler bör inrättas i enlighet med principerna i kommissionens meddelande av den 23 mars 2017 om en europeisk interoperabilitetsram.

Övervakning och kontinuerlig förbättring

22. Medlemsstater som inrättar individuella utbildningskonton uppmantras att på nationell nivå övervaka och utvärdera hur sådana konton och den stödande ramen fungerar, och att vid behov göra justeringar för att uppnå målen med denna rekommendation på ett så effektivt sätt som möjligt, till exempel när det gäller utbildningsrättigheternas mängd, definitionen av de personer som är i störst behov av kompetenshöjning och omskolning samt den användarvänliga integreringen av de olika inslagen i den stödjande ramen. Arbetsmarknadens parter och berörda aktörer bör rådfrågas i den processen.

Finansiering

23. Medlemsstaterna rekommenderas att vidta åtgärder för att säkerställa en tillräcklig och hållbar finansiering av individuella utbildningskonton, med beaktande av nationella omständigheter och andra åtgärder som redan införts, med särskild uppmärksamhet på små och medelstora företag.
24. Medlemsstaterna uppmantras att underlätta en kombination av olika offentliga och privata finansieringskällor för att bidra till de individuella utbildningsrättigheterna, bland annat som ett resultat av kollektiva förhandlingar.
25. Medlemsstaterna rekommenderas att säkerställa en hållbar finansiering för den stödjande ramen samt den utåtriktade verksamhet och de medvetandehöjande kampanjer som avses i denna rekommendation.
26. Medlemsstaterna uppmanas att i största möjliga omfattning och på mest effektiva sätt använda unionsfonder och unionsinstrument, särskilt Europeiska socialfonden+, Europeiska regionala utvecklingsfonden, Fonden för en rättvis omställning, faciliteten för återhämtning och resiliens och instrumentet för tekniskt stöd, för följande ändamål:
- Inrätta nationella individuella utbildningskonton integrerade i en stödjande ram, inbegripet genom att utveckla en enda nationell digital portal för individuella utbildningskonton och tillhörande erkända tjänster och genom att skapa nationella register över erkänd utbildning.
 - Tillhandahålla ytterligare individuella utbildningsrättigheter till konton för de personer som är i störst behov av kompetenshöjning och omskolning, i syfte att återspegla nationella omständigheter och unionens prioriteringar, inbegripet för den gröna och den digitala omställningen.
 - Inrätta och tillhandahålla möjligheter till yrkesvägledning och validering.
 - Organisera utåtriktad verksamhet och medvetandehöjande kampanjer.

Unionsstöd

27. Rådet välkomnar kommissionens avsikt att, i enlighet med kommissionens behörighet och med vederbörlig hänsyn till subsidiaritetsprincipen, stödja genomförandet av denna rekommendation med hjälp av expertisen hos Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop), Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen (ETF), Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor (Eurofound) och Europeiska arbetsmyndigheten (ELA), genom att
- underlätta ömsesidigt lärande mellan medlemsstaterna för att stödja utformningen och genomförandet av lämpliga åtgärder för genomförandet av denna rekommendation,
 - genom att bredda kunskapsbasen om individuella utbildningskonton och relaterade frågor och ta fram relevanta vägledningar,
 - i nära samarbete med medlemsstaterna undersöka den fortsatta utvecklingen av Europass-plattformen, särskilt för att säkerställa interoperabilitet med de enda nationella digitala portalerna för individuella utbildningskonton, och synliggöra de möjligheter till utbildning, yrkesvägledning och validering för vilka de olika nationella individuella utbildningsrättigheterna kan användas.

Rapportering och utvärdering

28. Medlemsstaterna uppmanas att vidta åtgärder för att uppnå de mål som anges i punkt 1 i denna rekommendation. Framstegen i riktning mot dessa mål bör övervakas inom ramen för den multilaterala övervakningen som ett led i den europeiska planeringsterminen. Kommissionen bör se till att den information som redan samlats in genom andra övervakningsramar används vid övervakningen och att dubbelarbete undviks, för att begränsa den administrativa bördan.
29. Kommissionen bör bedöma och utvärdera framstegen i genomförandet av denna rekommendation, i samarbete med de berörda medlemsstaterna och efter samråd med arbetsmarknadens parter och berörda aktörer, och rapportera till rådet senast den 17 juni 2027.

Utfärdad i Luxemburg 16 juni 2022.

På rådets vägnar
O. DUSSOPT
Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 16 juni 2022

om säkerställande av en rättvis omställning till klimatneutralitet

(2022/C 243/04)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 166.4 och 292 jämförda med artikel 149,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Utsläppen av växthusgaser måste omedelbart minska, särskilt för att minska havsnivåhöjningen och sannolikheten för extrema väderhändelser som redan påverkar alla regioner i världen ⁽¹⁾, samt för att minska de ekonomiska och sociala kostnader som är förknippade med den globala uppvärmningens effekter ⁽²⁾. Unionen och dess medlemsstater är parter i Parisavtalet, som antogs den 15 december 2015 inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) (*Parisavtalet*) ⁽³⁾, enligt vilket parterna ska hålla ökningen av den globala medeltemperaturen långt under 2 °C över förindustriell nivå samt göra ansträngningar för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå.
- (2) Klimatförändringar och miljöförstöring utgör allvarliga hot som kräver omedelbara åtgärder, vilket bekräftades senast i den sjätte utvärderingsrapporten från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) om de fysikaliska grunderna. Mänskligt lidande och ekonomiska förluster till följd av allt vanligare klimatrelaterade extrema händelser, såsom översvämningar, värmeböljor, torka och skogsbränder, förekommer allt oftare. I unionen uppgår dessa förluster redan till i genomsnitt 12 miljarder EUR per år ⁽⁴⁾.

Dessa förluster skulle kunna komma att uppgå till ytterligare 175 miljarder EUR, som är 1,38 % av unionens BNP, per år om den globala uppvärmningen når 3 °C över förindustriell nivå, jämfört med 65 miljarder EUR för 2 °C och 36 miljarder EUR per år för 1,5 °C. Detta skulle på ett oproportionerligt sätt drabba vissa grupper, särskilt människor som redan befinner sig i utsatta situationer och regioner som redan står inför utmaningar.

- (3) Kommissionens meddelande av den 11 december 2019 med titeln *Den europeiska gröna given* (*den europeiska gröna given*) fastställs strategin för att unionen ska bli den första klimatneutrala världsdelen och omvandla unionen till ett hållbart, rättvisare och mer välmående samhälle som respekterar planetens gränser. Behovet av en rättvis omställning är en integrerad del av den europeiska gröna given, där det underströks att ingen person och ingen plats får hamna efter. I den europeiska klimatlagen ⁽⁵⁾ fastställs ett bindande unionsomfattande mål om klimatneutralitet senast 2050 och ett bindande mellanliggande mål om en inhemsk nettominskning av växthusgasutsläppen på minst 55 % senast 2030 jämfört med 1990 års nivåer. Det åttonde miljöhandlingsprogrammet ⁽⁶⁾ syftar till att påskynda den gröna omställningen till en klimatneutral, hållbar, giftfri, resurseffektiv, motståndskraftig och konkurrenskraftig cirkulär ekonomi baserad på förnybar energi, på ett rättvist, jämlikt och inkluderande sätt, och till att skydda, återställa och förbättra miljöns tillstånd.

⁽¹⁾ IPCC, 2021: *Climate Change 2021: The Physical Science Basis*. Inlägg från arbetsgrupp I till den sjätte utvärderingsrapporten från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar.

⁽²⁾ Szewczyk, W., Feyen, L., Matei, A., Ciscar, J.C., Mulholland, E., Soria, A. (2020), *Economic analysis of selected climate impacts*, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxembourg, doi:10.2760/845605.

⁽³⁾ EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.

⁽⁴⁾ Europeiska kommissionen (2021), PESETA IV-studien *Climate change impacts and adaptation in Europe*, Gemensamma forskningscentrumet, Sevilla, <http://ec.europa.eu/jrc/en/peseta-iv>.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/591 av den 6 april 2022 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2030 (EUT L 114, 12.4.2022, s. 22).

- (4) Mot bakgrund av Rysslands anfallskrig mot Ukraina fastställs i kommissionens meddelande av den 18 maj 2022 med titeln *Planen REPowerEU (REPowerEU-planen)*, i enlighet med Versaillesförklaringen av den 10 och 11 mars 2022, åtgärder i syfte att gradvis minska unionens beroende av fossila bränslen från Ryssland genom att diversifiera gasförsörjningen och påskynda minskningen av beroendet av fossila bränslen, inbegripet genom att bygga ut solkraft, vindkraft och värmepumpar, fasa ut fossila bränslen i industrin och möjliggöra snabbare tillståndsgivning för projekt för förnybar energi.
- (5) Omvandlingen till en klimatneutral ekonomi och ett klimatneutralt samhälle kräver heltäckande politiska åtgärder och betydande investeringar på många områden, såsom klimatåtgärder, energi, transporter, miljö, industri, forskning och innovation ⁽⁷⁾. För att uppnå det bindande målet på unionsnivå för 2030 utfärdade kommissionen den 14 juli 2021 ett meddelande med titeln *55 %-paketet (Fit for 55): nå EU:s klimatmål 2030 för klimatneutralitet (55 %-paketet)*. 55 %-paketet innehåller förslag i syfte att uppdatera relevant lagstiftning, inbegripet EU:s utsläppshandelssystem (EU ETS) ⁽⁸⁾, direktiven om energibesiktning, energieffektivitet och förnybar energi, förordningen om utsläppsnormer för koldioxid från personbilar och lätta lastbilar, förordningen om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk, direktivet om infrastruktur för alternativa bränslen samt förordningen om ansvarsfördelning i sektorer utanför det nuvarande EU ETS, närmare bestämt transport- och byggsektorerna.

Dessutom ingår förslag på ny lagstiftning, särskilt för att stödja användningen av renare bränslen inom luftfart och sjöfart, samt för att inrätta en mekanism för koldioxidjustering vid gränserna och inrätta en social klimattfond, som är direkt kopplad till det föreslagna nya systemet för handel med utsläppsrätter för bränslen som används i byggnader och vägtransporter. 55 %-paketet, i kombination med åtgärder på unionsnivå för att stödja och stimulera nödvändiga offentliga och privata investeringar, har som syfte att bidra till att stödja och påskynda tillväxten på nya marknader, t.ex. för rena bränslen och utsläppssnåla fordon, och därmed minska kostnaderna för en hållbar omställning för både företag och enskilda.

- (6) Europeiska rådet åtog sig vid mötet den 20 juni 2019, i *En ny strategisk agenda 2019–2024*, att säkerställa en rättvis omställning till klimatneutralitet som är inkluderande och där ingen lämnas efter. På internationell nivå har medlemsstaterna ställt sig bakom FN:s mål för hållbar utveckling och ratificerat Parisavtalet, där det hänvisas till vikten av en rättvis omställning på arbetsmarknaden och av att skapa anständigt arbete och arbetstillfällen av god kvalitet, samt behovet av anpassning och kapacitetsuppbyggnad i jämställdhetsfrämjande syfte. Riktlinjer från Internationella arbetsorganisationen utgör en internationellt etablerad politisk ram för en rättvis omställning till miljömässigt hållbara ekonomier och samhällen för alla ⁽⁹⁾. Dessutom har 54 parter (länder och arbetsmarknadsparter) ställt sig bakom *Schlesienförklaringen om solidaritet och rättvis omställning (Solidarity and Just Transition Silesia Declaration)* ⁽¹⁰⁾, som antogs vid UNFCCC:s 24:e partskonferens (COP24) i Katowice, inbegripet kommissionen på unionens vägnar och 21 enskilda medlemsstater. Unionen och tio medlemsstater undertecknade förklaringen om stöd för villkoren för en rättvis omställning internationellt (*Supporting the Conditions for a Just Transition Internationally*), som antogs vid UNFCCC:s 26:e partskonferens (COP26) i Glasgow, och åtog sig att inkludera information om rättvis omställning i tvåårsrapporter inom ramen för transparensramverket i samband med att de rapporterar om sin politik och sina åtgärder för att nå sina nationellt fastställda bidrag.
- (7) Rättvisa och solidaritet är grundläggande principer i unionens politik för att uppnå den gröna omställningen och en förutsättning för ett brett och varaktigt stöd från allmänheten. I den europeiska gröna given betonas att omställningen måste vara rättvis och inkluderande, sätta människorna främst och ägna särskild uppmärksamhet åt att stödja de regioner, branscher, arbetstagare, hushåll och konsumenter som står inför de största utmaningarna. I kommissionens meddelande av den 14 januari 2020 med titeln *Ett starkt socialt Europa för rättvisa omställningar* betonas dessutom att genomförandet av den europeiska gröna given kommer att ge Europa de verktyg som krävs

⁽⁷⁾ När det exempelvis gäller infrastruktur kommer unionen att behöva uppskattningsvis 350 miljarder EUR i ytterligare årliga investeringar detta årtionde för att uppfylla sitt mål om minskade utsläpp till 2030 bara inom energisystemen, samt 130 miljarder EUR som behövs för andra miljömål.

⁽⁸⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen, beslut (EU) 2015/1814 om upprättande och användning av en reserv för marknadsstabilitet för unionens utsläppshandelssystem och förordning (EU) 2015/757, COM(2021) 551 final.

⁽⁹⁾ I riktlinjerna definieras begreppet rättvis omställning, och politiska beslutsfattare och arbetsmarknadens parter uppmanas att främja en rättvis omställning på global nivå.

⁽¹⁰⁾ Se dokument ST 14545/2018 REV 1.

för att sträva efter mer konvergens uppåt, social rättvisa och delat välbefinnande. I kommissionens meddelande av den 23 februari 2022 om anständigt arbete i världen för en global rättvis omställning och en hållbar återhämtning sätts främjandet av anständigt arbete i världen i centrum för en rättvis omställning och en inkluderande, hållbar och motståndskraftig återhämtning från pandemin.

- (8) I kommissionens meddelande av den 4 mars 2021 med titeln *Handlingsplanen för den europeisk pelare för sociala rättigheter* ⁽¹¹⁾ betonas att enighet, samordning och solidaritet behövs för att ta steget mot ett grönare och mer digitalt decennium där européerna kan utvecklas. Där föreslogs tre överordnade EU-mål för 2030, nämligen att minst 78 % av befolkningen i åldrarna 20–64 ska vara sysselsatta senast 2030 ⁽¹²⁾, att minst 60 % av alla vuxna ska delta i utbildning varje år ⁽¹³⁾ och att antalet personer som löper risk för fattigdom eller social utestängning bör minskas med minst 15 miljoner senast 2030 ⁽¹⁴⁾. Dessa överordnade mål för 2030 välkomnades av unionens ledare vid det informella mötet mellan stats- och regeringscheferna i Porto den 7–8 maj 2021 och av Europeiska rådet i dess slutsatser av den 24–25 juni 2021.
- (9) Med rätt kompletterande politik ⁽¹⁵⁾ kan den gröna omställningen sammantaget skapa omkring 1 miljon nya arbetstillfällen av hög kvalitet ⁽¹⁶⁾ i unionen senast 2030 och 2 miljoner senast 2050 ⁽¹⁷⁾ i branscher som bygg och anläggning, informations- och kommunikationsteknik (IKT) eller förnybar energi, och samtidigt motverka den långvariga minskningen av medelkvalificerade arbetstillfällen till följd av automatisering och digitalisering. I ett pessimistiskt scenario kan dock effekterna av den gröna omställningen till klimatneutralitet, om den inte stöds av en lämplig policymix, innebära BNP-förluster på upp till 0,39 % i unionen och förluster av arbetstillfällen på upp till 0,26 % ⁽¹⁸⁾.
- (10) Effekterna av den gröna omställningen på näringsliv och sysselsättning kommer att variera beroende på sektor, yrke, region och land, vilket innebär förändringar av sysselsättningen inom sektorer och industriella ekosystem samt betydande omfördelningar av arbetskraft mellan dem ⁽¹⁹⁾. Omstruktureringar och anpassningar av berörda företag, sektorer och ekosystem kräver utveckling av nya affärsmodeller och stora omfördelningar av arbetskraft mellan sektorer och regioner. Till exempel förväntas förlorade arbetstillfällen inom viss gruvverksamhet eller energiproduktion baserad på fossila bränslen, liksom i delar av bilindustrin. Omvänt förväntas nya arbetstillfällen inom cirkulär värdebevaring och hållbar frakt och energiproduktion. Medlemsstaterna bör därför följa precisa strategier, med fokus på de enskilda regioner och ekosystem som berörs, i samarbete med arbetsmarknadens parter och/eller lokala och regionala myndigheter och intressenter.

⁽¹¹⁾ Den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som proklamerades och undertecknades av rådet, Europaparlamentet och kommissionen vid toppmötet i Göteborg i november 2017, är unionens kompass för ett starkt socialt Europa.

⁽¹²⁾ För att nå detta övergripande mål måste EU sträva efter att minst halvera sysselsättningsklyftan mellan könen jämfört med 2019, att minska andelen ungdomar (15–29 år) som varken arbetar eller studerar till 9 % och att öka tillgången till formell förskoleverksamhet och barnomsorg.

⁽¹³⁾ I synnerhet bör minst 80 % av alla i åldern 16–74 år ha grundläggande digital kompetens, andelen elever som lämnar skolan i förtid bör minskas ytterligare och deltagandet i gymnasieutbildning bör öka.

⁽¹⁴⁾ Av de 15 miljoner människor som bör få hjälp att ta sig ur fattigdom eller social utestängning bör minst 5 miljoner vara barn.

⁽¹⁵⁾ Kommissionens meddelande av den 14 juli 2021 med titeln *55 %-paketet: nå EU:s klimatmål 2030 för klimatneutralitet*.

⁽¹⁶⁾ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar med konsekvensbedömning som åtföljer meddelandet *Höjning av Europas klimatambition för 2030 Investering i en klimatneutral framtid till förmån för våra medborgare*, SWD (2020) 176 final. Prognoser baserade på E-QUEST enligt ett scenario med lägre beskattning av lågutbildad arbetskraft.

⁽¹⁷⁾ Europeiska kommissionen (2019), *Sustainable growth for all: choices for the future of Social Europe, Employment and Social Developments in Europe 2019*, 4 juli 2019. Baserat på den djupanalys som åtföljer kommissionens meddelande, COM(2018) 773.

⁽¹⁸⁾ SWD(2020) 176 final.

⁽¹⁹⁾ SWD(2020) 176 final.

- (11) Genom att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet för alla och samtidigt vidta åtgärder för att lindra och förebygga energi- och transportfattigdom kan den gröna omställningen bidra till att höja inkomsterna och minska ojämlikheten och fattigdomen överlag⁽²⁰⁾. På så sätt kan den bidra till att ta itu med redan existerande socioekonomiska ojämlikheter och social exkludering, förbättra hälsa och välbefinnande och främja jämlikhet, inbegripet jämställdhet. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt vissa befolkningsgrupper, särskilt dem som redan befinner sig i utsatta situationer. Detta gäller framför allt låg- och medelinkomsthushåll, som lägger en stor andel av sin inkomst på väsentliga tjänster som energi, transporter och boende, samt mikroföretag och små och medelstora företag. Modelleringsresultat visar att frågan om huruvida miljöskatter får progressiv eller regressiv verkan till stor del beror på instrumentens utformning, t.ex. i vilken utsträckning inkomstskattesänkningar eller andra alternativ för omläggning av skatteintäkter riktas in på låginkomsttagare⁽²¹⁾.
- (12) Cirkulär värdebevaring, inbegripet affärsmodeller för reparation, återanvändning, återtillverkning och tjänstefiering, kan främja överkomlig och hållbar tillgång till varor och tjänster. Den skapar också arbetstillfällen och möjligheter på olika kompetensnivåer, inbegripet för kvinnor, personer med funktionsnedsättning och grupper i utsatta situationer, genom enheter inom den sociala ekonomin som är verksamma på dessa områden. Genom att främja produkternas cirkularitet minskar de koldioxidutsläppen kraftigt, samtidigt som de arbetstillfällen som skapas ligger nära de produkter som behöver bevaras, renoveras eller delas.
- (13) Enligt de senaste uppgifterna i EU-statistik över inkomst- och levnadsvillkor för 2019/2020 påverkades omkring 8 % av unionens befolkning av energifattigdom, dvs. över 35 miljoner människor, som inte kunde hålla sina hem tillräckligt varma, med betydande skillnader mellan medlemsstaterna och mellan olika inkomstgrupper⁽²²⁾. Sammantaget uppskattar observationsgruppen för energifattigdom, på grundval av en kombination av indikatorer, att över 50 miljoner hushåll i unionen befinner sig i energifattigdom⁽²³⁾. Energifattigdom, som beror på en kombination av låg inkomst, en hög andel disponibel inkomst som går till energi samt låg energieffektivitet, har under en tid varit en stor utmaning för unionen. Dessutom ökar risken för energifattigdom med höga och volatila energipriser, som drivs på av ett antal faktorer, inbegripet sådana som har att göra med Rysslands anfallskrig mot Ukraina och unionens efterföljande politiska reaktion. Denna form av fattigdom drabbar inte bara låginkomsthushåll utan även lägre medelinkomsthushåll i många medlemsstater.

Hushåll med ett energibehov över genomsnittet, vilka inbegriper barnfamiljer, inbegripet sådana med ensamstående föräldrar, personer med funktionsnedsättning och äldre, drabbas också hårdare av energifattigdom⁽²⁴⁾ och dess effekter. Kvinnor, särskilt sådana som är ensamstående föräldrar och äldre kvinnor,⁽²⁵⁾ påverkas också särskilt av energifattigdom. Utöver energifattigdom används begreppet transportfattigdom allt oftare när vissa befolkningsgrupper inte kan få tillgång till en socialt och materiellt nödvändig nivå av transporttjänster. Utan rätt kompletterande åtgärder för att lindra och förebygga energi- och transportfattigdom riskerar dessa fattigdomstyper att förstärkas särskilt på grund av att utsläppskostnaderna och kostnaderna för anpassning till mer effektiva och utsläppsnåla alternativ internaliseras i prisbildningen.

⁽²⁰⁾ Europeiska kommissionen (2019), *Sustainable growth for all: choices for the future of Social Europe, Employment and Social Developments in Europe 2019*, kapitel 5, 4 juli 2019, samt Europeiska kommissionen (2020), *Leaving no one behind and striving for more: fairness and solidarity in the European social market economy, Employment and Social Developments in Europe 2020*, kapitel 4.2.2, 15 september 2020. Den totala fattigdomen mäts i detta sammanhang med hjälp av den överenskomna indikatorn för fattigdomsrisk, i enlighet med indikatorerna i den sociala resultattavlan och det relaterade överordnade målet för 2030 i handlingsplanen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

⁽²¹⁾ IEEP (2021), *Green taxation and other economic instruments: internalising environmental costs to make the polluter pay*.

⁽²²⁾ Dessutom har upp till 6,2 % av unionens invånare, dvs. över 27 miljoner människor, obetalda räkningar för allmännyttiga tjänster.

⁽²³⁾ Europeiska kommissionen, *EPOV Annual Report: Addressing Energy Poverty in the European Union: State of Play and Action*, 2019, s. 6.

⁽²⁴⁾ Se rapporten från seminariet om energifattigdom, som anordnades den 9 november 2016 av Europaparlamentets utskott för industrifrågor, forskning och energi (ITRE).

⁽²⁵⁾ Se *Gender perspective on access to energy in the EU* (europa.eu), *Gender and energy* | Europeiska jämställdhetsinstitutet (europa.eu), GFE-Gender-Issues-Note-Session-6.2.pdf (oecd.org).

- (14) Principer om social rättvisa, sammanhållning och solidaritet är fast förankrade i utformningen av relevanta klimat-, energi- och miljöramar på unionsnivå, inbegripet genom principen om att förorenaren ska betala och ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna samt i viss omfördelning av utsläppsrätter inom ramen för EU ETS för solidaritet, tillväxt och sammanlänkningsinom unionen och deras användning för moderniseringsfonden, som bidrar till de betydande investeringsbehoven i medlemsstater med lägre inkomster när de moderniserar sina energisystem. Dessutom ger unionens energilagstiftning medlemsstaterna verktyg för att skydda energifattiga och utsatta hushållskunder och samtidigt undvika att snedvrیدا marknaden. Även om dessa verktyg bidrar till att underlätta den gröna omställningen, är de också avsedda att tillhandahålla de medel som behövs för att säkerställa det skydd som krävs mer allmänt, vilket till exempel framgår av kommissionens meddelande av den 13 oktober 2021 med titeln *Ta itu med stigande energipriser: En verktygslåda för åtgärder och stöd* och REPowerEU-planen.
- (15) Medlemsstaterna har en rad verktyg till sitt förfogande för att beskriva och samordna sina åtgärder för en rättvis omställning. Nationella energi- och klimatplaner utarbetade i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999⁽²⁶⁾ bör innehålla en bedömning av antalet hushåll som lever i energifattigdom och en beskrivning av de åtgärder som krävs för att hantera energiomställningens sociala och territoriella konsekvenser. Territoriella planer för en rättvis omställning utarbetade i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1056⁽²⁷⁾ bör identifiera de områden som är berättigade till stöd från Fonden för en rättvis omställning fram till 2027. Nationella planer för återhämtning och resiliens, utarbetade i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241⁽²⁸⁾ och finansierade av NextGenerationEU, innehåller reformer och investeringar för att främja den gröna omställningen, tillväxt för alla, social och territoriell sammanhållning, resiliens och framtidsutsikter för nästa generation, och ska genomföras fram till 2026. Vissa åtgärder för en rättvis omställning genomförs också inom andra program och initiativ, särskilt sammanhållningsfonderna.
- (16) Med utgångspunkt i särskilt principerna och strategierna i den europeiska gröna given och den europeiska pelaren för sociala rättigheter, finns det utrymme för att förbättra utformningen av politiken på ett övergripande och övergripande sätt och säkerställa samstämmighet i utgifterna på unionsnivå och nationell nivå. I kommissionens meddelande av den 17 september 2020 med titeln *En EU-omfattande bedömning av nationella energi- och klimatplaner Att driva på den gröna omställningen och främja ekonomisk återhämtning genom integrerade energi- och klimatplaner* konstaterade kommissionen att även om de slutliga nationella energi- och klimatplanerna innehåller vissa indikatorer och strategier för energifattigdom, ger de inte alltid en tydlig prioritering av finansieringsbehoven för en rättvis övergång, omskolning, kompetenshöjning och stöd till anpassningar på arbetsmarknaden. De territoriella planerna för en rättvis omställning bör inriktas på utvalda territorier och förväntas därför inte innehålla någon övergripande strategi och politik för en rättvis omställning på nationell nivå. Även om de reformer och investeringar som de stöder och hjälper till att finansiera är utformade för att ge varaktiga effekter, är både de territoriella planerna för en rättvis omställning och landsbygdsprogrammen tidsbegränsade.
- (17) En rättvis omställning till klimatneutralitet i unionen före 2050 ska säkerställa att ingen hamnar efter, i synnerhet de arbetstagare och hushåll som påverkas mest av den gröna omställningen och då särskilt de som redan befinner sig i utsatta situationer. I detta syfte bör medlemsstaterna, i enlighet med den här rekommendationen, införa heltäckande politiska paket⁽²⁹⁾, stärka övergripande inslag som främjar en rättvis grön omställning och utnyttja offentlig och privat finansiering optimalt. I de politiska paketen bör hänsyn tas till de personer och hushåll som påverkas mest av den gröna omställningen, särskilt av förlorade arbetstillfällen men också av förändrade arbetsvillkor och/eller nya krav på arbetsuppgifterna, samt dem som drabbas av negativa effekter på disponibel inkomst, utgifter och tillgång till väsentliga tjänster. Som en del av de grupper som påverkas mest bör de politiska paketen särskilt, men inte enbart, beakta människor och hushåll i utsatta situationer, däribland personer som befinner sig längst bort från

⁽²⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

⁽²⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1056 av den 24 juni 2021 om inrättande av Fonden för en rättvis omställning (EUT L 231, 30.6.2021, s. 1).

⁽²⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).

⁽²⁹⁾ Särskilt de årliga strategierna för hållbar tillväxt 2021 och 2022, rekommendationerna för euroområdet 2021 och landsspecifika rekommendationer.

arbetsmarknaden exempelvis på grund av kompetens, regionala arbetsmarknadsförhållanden eller andra särdrag som kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. Människor och hushåll i utsatta situationer kan även inbegripa personer som lever i eller riskerar att drabbas av fattigdom och/eller energifattigdom, som står inför hinder för rörlighet eller alltför höga boendekostnader, däribland hushåll med ensamstående föräldrar – oftare kvinnor än män. De politiska paketen bör anpassas till lokala förhållanden, med beaktande av behoven i de mest utsatta och avlägset belägna delarna av unionen, inbegripet de yttersta randområdena och öarna.

- (18) Aktivt stöd till sysselsättning av god kvalitet bör inriktas på att hjälpa de arbetstagare, arbetssökande, personer som varken arbetar eller studerar samt egenföretagare som påverkas mest av den gröna omställningen. I synnerhet behöver underrepresenterade personer som kvinnor, lågkvalificerad arbetskraft, personer med funktionsnedsättning, äldre eller personer med jämförelsevis låg förmåga att anpassa sig till förändringar på arbetsmarknaden stöd för att förbättra sin anställbarhet och hitta arbete, i linje med kommissionens rekommendation (EU) 2021/402⁽³⁰⁾. Med utgångspunkt i tidigare politiska riktlinjer, särskilt den rekommendationen och rådets beslut (EU) 2020/1512⁽³¹⁾ och (EU) 2021/1868⁽³²⁾, bör de politiska paketen därför inkludera skraddarsydd åtgärder för att stödja anställnings- och övergångsincitament, stöd till entreprenörskap, särskilt för kvinnor eller personer med funktionsnedsättning, och åtgärder för att skapa arbetstillfällen av god kvalitet, särskilt för mikroföretag och små och medelstora företag och i de mest drabbade regionerna. Sådana åtgärder, i kombination med adekvat unionsstöd, kan också bidra till att hantera utmaningarna för arbetsmarknaden, såsom de som beror på tillströmningen av flyktingar från Ukraina, särskilt i de mest berörda medlemsstaterna. De bör också främja ett effektivt genomförande och en effektiv tillämpning av befintliga regler om arbetsvillkor och stöd till socialt ansvarsfull omstrukturering i överensstämmelse med befintliga regler och standarder. Arbetsmarknadens parter har en viktig roll att spela när det gäller att genom dialog bidra till att åtgärda den gröna omställningens effekter på sysselsättning och samhälle.
- (19) Tillgång till högkvalitativ och inkluderande utbildning och livslångt lärande för alla är avgörande för att arbetskraften ska ha den kompetens som krävs för att genomföra den gröna omställningen. Aspekter som rör rättvis omställning bör därför integreras i utvecklingen och genomförandet av nationella kompetensstrategier, med beaktande av kommissionens förslag i *den europeiska kompetensagendan*⁽³³⁾ och *den uppdaterade nya industristrategin*⁽³⁴⁾. Kompetenspartnerskap i kompetenspakten kommer också att vara en viktig effektmultiplikator. Aktuella arbetsmarknads- och kompetensinventeringar och framtidsprognoser, även på regional nivå, sektornivå och yrkesnivå, gör det möjligt att kartlägga och föregripa relevanta yrkesspecifika och övergripande kompetensbehov, inbegripet som en grund för att anpassa kursplaner för att tillgodose den gröna omställningens kompetensbehov. Yrkesutbildning bör ge ungdomar och vuxna, med särskilt fokus på kvinnor och lågkvalificerad arbetskraft, de färdigheter som krävs för att klara den gröna omställningen, i enlighet med rådets rekommendation 2020/C 417/01⁽³⁵⁾.

Lärlingsplatser och avlönade praktikplatser, inbegripet med starka utbildningsinslag, särskilt för ungdomar, bidrar till övergångar på arbetsmarknaden, särskilt till verksamheter som bidrar till klimat- och miljömål och sektorer med särskild kompetensbrist. Att öka vuxnas deltagande i livslångt lärande bör främjas för att tillgodose behoven av kompetenshöjning och omskolning, bland annat genom att ge enskilda möjlighet att söka utbildning som är skraddarsydd för deras behov och, när så är lämpligt, genom korta, kvalitetssäkrade kurser om färdigheter för den gröna omställningen, med beaktande av rådets rekommendation av den 16 juni 2022⁽³⁶⁾, som syftar till att göra det lättare att värdesätta och erkänna resultaten av sådana kurser.

⁽³⁰⁾ Kommissionens rekommendation (EU) 2021/402 av den 4 mars 2021 om effektiva aktiva arbetsmarknadsåtgärder till följd av covid-19-krisen (Ease-åtgärder) (EUT L 80, 8.3.2021, s. 1).

⁽³¹⁾ Rådets beslut (EU) 2020/1512 av den 13 oktober 2020 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 344, 19.10.2020, s. 22).

⁽³²⁾ Rådets beslut (EU) 2021/1868 av den 15 oktober 2021 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 379, 26.10.2021, s. 1).

⁽³³⁾ Kommissionens meddelande av den 1 juli 2020 med titeln *Den europeiska kompetensagendan för hållbar konkurrenskraft, social rättvisa och motståndskraft*.

⁽³⁴⁾ Kommissionens meddelande av den 5 maj 2021 med titeln *Uppdatering av industristrategin 2020: en starkare inre marknad för EU:s återhämtning*.

⁽³⁵⁾ Rådets rekommendation 2020/C 417/01 av den 24 november 2020 om yrkesutbildning för hållbar konkurrenskraft, social rättvisa och motståndskraft (EUT C 417, 2.12.2020, s. 1).

⁽³⁶⁾ Rådets rekommendation av den 16 juni 2022 om en europeisk strategi för mikromeriter för livslångt lärande och anställbarhet (Se sidan 10 i detta nummer av EUT.).

- (20) Utformningen av skatte- och bidragssystemen och systemen för socialt skydd bör granskas mot bakgrund av den gröna omställningens särskilda behov, vilket även återspeglar principen om att förorenaren ska betala och behovet av att kompletterande politik inte inför subventioner för förbrukning av fossila bränslen, inte låser in konsumenterna i en viss teknik, inte minskar incitamenten för byggnadsrenoveringar och substitution av värmeenergisystem och inte minskar incitament inom ramen för energieffektivitetsåtgärder i största allmänhet. En kombination av olika politiska åtgärder kan stödja de mest utsatta hushållen och de arbetstagare som påverkas mest av den gröna omställningen. Beroende på den nationella och individuella situationen kan detta till exempel innebära en skatteväxling från arbete till klimat- och miljömål såsom föreslås i förslaget till översyn av energiskattedirektivet⁽³⁷⁾, en översyn av arbetslöshetssystem och/eller tidsbegränsat och riktat direkt inkomststöd om det är nödvändigt. Systemen för socialt skydd, inbegripet politiken för social inkludering, kan ses över och vid behov anpassas till den gröna omställningen, särskilt för att tillhandahålla inkomstrygghet under bland annat övergångar mellan arbeten, och för att tillhandahålla lämpliga sociala tjänster, hälso- och sjukvårdstjänster och omsorgstjänster genom lämplig social infrastruktur, särskilt i de mest drabbade områdena, till exempel landsbygdsområden och avlägsna områden, såsom de yttersta randområdena, för att förebygga social utestängning och hantera hälsorisker. För att förebygga och bekämpa social utestängning av barn har investeringarna i social infrastruktur för barn till syfte att säkerställa att behövande barn får tillgång till väsentliga tjänster, såsom föreskrivs i rådets rekommendation (EU) 2021/1004⁽³⁸⁾.
- (21) För att bygga upp fysisk och ekonomisk motståndskraft mot klimatförändringarnas oåterkalleliga effekter på ett inkluderande sätt måste riskmedvetenhet, riskminskning och risköverföringslösningar främjas, särskilt genom ökad tillgång till försäkringslösningar och investeringar i katastrofriskhantering och anpassning för att minska klimatförändringarnas fysiska effekter, varigenom förluster och skillnaderna i fråga om klimatskydd minskas, med beaktande av mikroföretag och små och medelstora företag samt landsbygdsområden och avlägsna områden, såsom de yttersta randområdena och öarna. Katastrofriskhantering, inbegripet civilskyddssystem på nationell nivå och unionsnivå, bör stärkas för att bättre förebygga, förbereda sig inför och reagera på klimatrelaterade chocker.
- (22) Alla har rätt att få tillgång till väsentliga tjänster av god kvalitet, inbegripet energi, transporter, vatten, sanitet, finansiella tjänster och digital kommunikation, och stöd för lika tillgång till sådana tjänster bör göras tillgängligt för behövande⁽³⁹⁾. Vidare bör subventionerade bostäder och bostadsbidrag finnas för dem som behöver det⁽⁴⁰⁾. Låg- och medelinkomsthushåll, utsatta kunder, inbegripet slutanvändare, personer som är drabbade av eller riskerar att drabbas av energifattigdom samt personer som bor i subventionerade bostäder kan dessutom gagnas av tillämpningen av principen om energieffektivitet först. Förutom att skydda och stärka energikonsumenterna behövs särskilda åtgärder för att förebygga och ta itu med de bakomliggande orsakerna till energifattigdom, särskilt genom att främja investeringar i ökad energieffektivitet, särskilt i den subventionerade bostadssektorn. De föreslagna uppdateringarna av energieffektivitetsdirektivet⁽⁴¹⁾, och direktivet om byggnaders energiprestanda⁽⁴²⁾ avser också att ta itu med de viktigaste icke-ekonomiska hindren för renovering som delade incitament, ägarbebodda miljöer och samägarstrukturer. I detta sammanhang bör särskild uppmärksamhet riktas mot kvinnor och särskilda grupper som löper större risk att drabbas av energifattigdom, såsom personer med funktionshinder, ensamstående föräldrar, äldre personer, barn och personer med minoritetsbakgrund i fråga om ras eller etnisk tillhörighet.

Gamla och nya rörlighetsutmaningar kan hanteras genom stödåtgärder och utveckling av nödvändig infrastruktur, exempelvis kollektivtrafik. Överkomliga priser, tillgänglighet och säkerhet för hållbar rörlighet och olika transportslag, inbegripet privata och offentliga transporter, är avgörande för att säkerställa att alla kan dra nytta av och vara delaktiga i den gröna omställningen. Rörlighet i städer spelar en viktig roll i detta sammanhang, vilket också återspeglas i kommissionens meddelande av den 14 december 2021 med titeln *EU:s nya ram för mobilitet i städer*.

⁽³⁷⁾ I förslaget till rådets direktiv om en omstrukturering av unionsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (omarbetning), COM(2021) 563 final, föreslås en sådan skatteväxling från skatt på energiprodukter och elektricitet till klimat- och miljömål.

⁽³⁸⁾ Rådets rekommendation (EU) 2021/1004 av den 14 juni 2021 om inrättande av en europeisk barngaranti (EUT L 223, 22.6.2021, s. 14).

⁽³⁹⁾ Den europeiska pelaren för sociala rättigheter, proklamerad gemensamt av Europaparlamentet, rådet och kommissionen, 17 november 2017, princip 20.

⁽⁴⁰⁾ Den europeiska pelaren för sociala rättigheter, proklamerad gemensamt av Europaparlamentet, rådet och kommissionen, 17 november 2017, princip 19 a.

⁽⁴¹⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om energieffektivitet (omarbetning), COM(2021) 558 final.

⁽⁴²⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om byggnaders energiprestanda (omarbetning), COM(2021) 802 final.

- (23) En strategi för en rättvis omställning som omfattar hela samhället bör stödja politiska åtgärder som bygger på samordning av politiken och stärkt operativ kapacitet på alla nivåer och alla relevanta politikområden och ge regionala och lokala myndigheter en aktiv roll. Den bör även baseras på att arbetsmarknadens parter är involverade på alla nivåer och stadier samt att det civila samhället och de berörda parterna deltar på ett verkningsfullt och ändamålsenligt sätt. Sådan samordning och sådant engagemang skulle kunna säkerställa att principerna om rättvisa och solidaritet i den europeiska gröna given integreras i utformningen, genomförandet och övervakningen av politiken redan från början, och på så sätt ligga till grund för ett brett och långsiktigt stöd för en inkluderande politik som främjar den gröna omställningen.
- (24) Ett robust faktaunderlag är centralt för en välunderbyggd socialpolitik och arbetsmarknadspolitik som säkerställer en rättvis och inkluderande omställning. I detta syfte underlättar den gradvisa harmoniseringen av och enhetligheten i definitioner, begrepp, klassificeringar och metoder, särskilt på grundval av kommissionens rekommendation (EU) 2020/1563⁽⁴³⁾, bedömningar och jämförbarhet mellan dem. Ytterligare forskning och innovation kan bidra till den kunskapsbas som ligger till grund för politiken och den offentliga debatten. Diskussioner med allmänheten i all dess mångfald och med viktiga intressenter, exempelvis om resultaten av utvärderingar, prognoser och övervakning, kan i sin tur bidra till beslutsfattande och egenansvar.
- (25) Det behövs lämpligt detaljerade könsuppdelade uppgifter och indikatorer av hög kvalitet, särskilt för att bedöma klimatförändringarnas sysselsättningsmässiga, sociala och fördelningspolitiska effekter. Sådana uppgifter och indikatorer är för närvarande inte fullständigt tillgängliga. Vissa framsteg har exempelvis gjorts med att mäta energifattigdom, men indikatorer för att bedöma transportfattigdom kan utvecklas mer i enlighet med nationella förhållanden. Övervakning och utvärdering kan stärkas genom ett antal åtgärder, med fokus på indikatorer, resultattavlor samt småskaliga pilotprojekt och politiska experiment. Åtgärderna bör bygga vidare på eller utgå från befintliga resultattavlor som den sociala resultattavlan och resultattavlan för den europeiska gröna given, som innehåller relevant information om specifika aspekter av politiken för en rättvis omställning.
- (26) Optimal och effektiv användning av offentlig och privat finansiering och mobilisering av alla tillgängliga resurser och effektiv användning av dem är särskilt viktigt mot bakgrund av de betydande investeringsbehov som den gröna omställningen innebär. På unionsnivå stöds relevanta åtgärder genom unionens budget och NextGenerationEU. De kommer att genomföras inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens (RRF), mekanismen för en rättvis omställning inbegripet fonden för en rättvis omställning, Europeiska socialfonden+ (ESF+), Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Sammanhållningsfonden, återhämtningsstödet för sammanhållning och Europas territorier (React-EU), Erasmus+ och Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter för uppsagda arbetstagare, Life-programmet, Horisont Europa-programmet, moderniseringsfonden och innovationsfonden⁽⁴⁴⁾ och de fonder som omfattas av den gemensamma jordbrukspolitiken. Dessutom stöder kommissionen medlemsstaterna genom Instrumentet för tekniskt stöd genom att tillhandahålla skräddarsydd teknisk expertis för att utforma och genomföra reformer, inbegripet sådana som främjar en rättvis omställning till koldioxidneutralitet.
- (27) Den europeiska planeringsterminen är ramen för samordning av unionens ekonomiska politik och sysselsättningspolitik. Den kommer att fortsätta att inneha denna roll i återhämtningsfasen och i främjandet av den gröna och digitala omställningen, är uppbyggd kring de fyra dimensionerna av konkurrenskraftig hållbarhet och stöder genomförandet av målen för hållbar utveckling. Under den europeiska planeringsterminen kommer kommissionen att noga övervaka socioekonomiska utfall och effekter och vid behov föreslå riktade landsspecifika rekommendationer för att säkerställa att ingen hamnar efter. Komplementaritet med de åtgärder som får stöd av faciliteten för återhämtning och resiliens ska prioriteras. Övervakningen av den här rekommendationen kommer därför att ske på lämpligt sätt i samband med den europeiska planeringsterminen, även inom ramen för relevanta kommittéer, inom deras respektive behörighetsområden, på grundval av lämpliga bedömningar, utvärderingar av politikens konsekvenser och genomförandet av den vägledning som ges i den här rekommendationen. Övervakningssystemet kommer inte att medföra onödiga administrativa bördor för medlemsstaterna.

⁽⁴³⁾ Kommissionens rekommendation (EU) 2020/1563 av den 14 oktober 2020 om energifattigdom (EUT L 357, 27.10.2020, s. 35).

⁽⁴⁴⁾ Utanför unionens budget och NextGenerationEU.

- (28) Dessutom bör medlemsstaterna, som en del av utkastet till och slutversionen av deras nationella energi- och klimatplanerna för 2023 respektive 2024, i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999, utgå från denna rekommendation för att överväga att integrera konsekvensbedömningar om sysselsättning, sociala frågor och fördelningseffekter och rättvis omställning i energiunionens fem dimensioner, och ytterligare stärka de politiska åtgärderna för att hantera dessa konsekvenser, med särskild inriktning på energifattigdom.
- (29) Dessutom kan övervakningen av genomförandet av rekommendationen bygga på befintligt underlag mot bakgrund av de etablerade multilaterala övervakningsprocesserna, t.ex. den europeiska planeringsterminen. Rådet eller kommissionen kan begära att sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd, i enlighet med artikel 150 respektive 160 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och i samarbete med andra relevanta kommittéer, särskilt kommittén för ekonomisk politik, inom sina respektive behörighetsområden granskar genomförandet av denna rekommendation på grundval av lämplig rapportering från kommissionen och andra multilaterala övervakningsverktyg. Mot denna bakgrund arbetar kommissionen också för att förbättra tillgången till uppgifter, uppdelade efter kön, uppdatera och använda befintliga ramar och metodologiska riktlinjer, bland annat för mätning av energi- och transportfattigdom och miljöskillnader, och för att utvärdera de politiska åtgärdernas effektivitet och faktiska inverkan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

MÅL

1. I enlighet med principerna i den europeiska gröna given och den europeiska pelaren för sociala rättigheter syftar denna rekommendation till att säkerställa att unionens omställning till en klimatneutral och miljömässigt hållbar ekonomi före 2050 är rättvis och ingen hamnar efter.
2. Medlemsstaterna uppmanas därför att anta och, i förekommande fall i nära samarbete med arbetsmarknadens parter, genomföra heltäckande och samstämmiga politiska paket som tar upp sysselsättningsaspekterna och de sociala aspekterna för att främja en rättvis omställning på alla politikområden, särskilt klimat-, energi- och miljöpolitiken, samt att på bästa sätt utnyttja offentlig och privat finansiering.

DEFINITIONER

3. I denna rekommendation gäller följande definitioner:
 - a) *grön omställning*: omställningen av unionens ekonomi och samhälle i riktning mot uppfyllelse av klimat- och miljömålen, främst genom politik och investeringar, i enlighet med den europeiska klimatlagen som fastställer skyldigheten att uppnå klimatneutralitet senast 2050, den europeiska gröna given och internationella åtaganden, inbegripet Parisavtalet, andra multilaterala miljöavtal och målen för hållbar utveckling.
 - b) *klimat- och miljömål*: de sex mål som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852⁽⁴⁵⁾, nämligen begränsning av klimatförändringarna, klimatanpassning, hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser, omställning till en cirkulär ekonomi, förebyggande och begränsning av miljöföroreningar samt skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem.
 - c) *personer och hushåll som påverkas mest av den gröna omställningen*: personer vars faktiska tillgång till arbetstillfällen av god kvalitet, inklusive egenföretagande, och/eller till utbildning och/eller till en skälig levnadsstandard och väsentliga tjänster är avsevärt begränsad eller riskerar att bli avsevärt begränsad som en direkt eller indirekt följd av den gröna omställningen.

⁽⁴⁵⁾ I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13) (taxonomiförordningen) finns ett gemensamt system för klassificering av hållbara ekonomiska verksamheter.

- d) *personer och hushåll i utsatta situationer*: de som, oberoende av den gröna omställningen, står inför eller riskerar att ställas inför en situation med begränsad tillgång till arbetstillfällen av god kvalitet, inklusive egenföretagande, och/eller till utbildning och/eller till en skälig levnadsstandard och väsentliga tjänster, vilket innebär låg förmåga att anpassa sig till den gröna omställningens konsekvenser.
- e) *mikroföretag samt små och medelstora företag*: företag som sysselsätter färre än 250 personer, inklusive enskilda egenföretagare, vilkas årsomsättning inte överstiger 50 miljoner EUR och/eller vilkas balansomslutning inte överstiger 43 miljoner EUR per år, beräknat i enlighet med artiklarna 3–6 i bilaga I till kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 ⁽⁴⁶⁾.
- f) *energifattigdom*: ett "hushålls bristande tillgång till väsentliga energitjänster som behövs för en skälig levnadsstandard och hälsa, inklusive tillräcklig tillgång till uppvärmning, nedkylning, belysning och energi för att driva elapparater, inom det berörda nationella sammanhanget, befintlig socialpolitik och andra relevanta politikområden"; ⁽⁴⁷⁾ definitionen av *energifattigdom* i denna rekommendation gäller såvida inte Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU ⁽⁴⁸⁾ ändras eller ersätts till följd av kommissionens förslag av den 14 juli 2021 ⁽⁴⁹⁾ och får en annan definition av begreppet; i så fall kommer den definitionen att gälla vid tillämpning av denna rekommendation.
- g) *väsentliga tjänster*: tjänster av god kvalitet, inbegripet vatten, sanitet, energi, transporter och rörlighet, finansiella tjänster och digital kommunikation; stöd för tillgång till sådana tjänster bör göras tillgängligt för behovande, i enlighet med princip 20 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, tillsammans med kostnadsbesparingsmöjligheter, bland annat genom tjänster för återanvändning, reparation, donation och delning.
- h) *politiskt paket*: en heltäckande och samstämmig uppsättning politiska åtgärder där sysselsättnings-, kompetens- och socialpolitik kombineras med klimat-, energi-, transport- och miljöpolitik och annan politik för grön omställning, genom ett väl samordnat sektorsövergripande upplägg som bygger på en eller flera nationella strategier och/eller handlingsplaner, och som på lämpligt sätt drar nytta av samordnings- och styrningsmekanismer på unionsnivå och nationell nivå.

POLITISKA PAKET FÖR EN RÄTTVIS GRÖN OMSTÄLLNING

4. För att aktivt stödja arbetstillfällen av god kvalitet för en rättvis omställning och bygga vidare på rekommendation (EU) 2021/402 uppmanas medlemsstaterna att i nära samarbete med arbetsmarknadens parter överväga följande åtgärder till stöd för de personer som påverkas mest av den gröna omställningen, särskilt dem som befinner sig i utsatta situationer, och i lämpliga fall hjälpa dem att, genom anställning eller egenföretagande, övergå till sysselsättning i form av ekonomisk verksamhet som bidrar till klimat- och miljömål:
- a) På ett ändamålsenligt sätt stödja tillgången till och bevarandet av arbetstillfällen av god kvalitet, särskilt genom arbetsförmedlingar, däribland skräddarsytt stöd i arbetssökandet och kurser som även inriktas på grön och digital kompetens när så är lämpligt; även överväga väl utformade, målinriktade och tidsbundna sysselsättningsprogram som genom utbildning förbereder deltagarna, särskilt personer från de underrepresenterade grupperna och personer i utsatta situationer, på fortsatt deltagande på arbetsmarknaden.

⁽⁴⁶⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1).

⁽⁴⁷⁾ Även om det är medlemsstaternas sak att definiera begreppet *utsatta kunder* omfattar det hushåll som inte kan värma upp eller kyla sina hem på ett lämpligt sätt och/eller har obetalda räkningar för allmännyttiga tjänster i enlighet med kommissionens rekommendation om energifattigdom, C/2020/9600 final (EUT L 357, 27.10.2020, s. 35).

⁽⁴⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽⁴⁹⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om energieffektivitet (omarbetning), COM(2021) 558 final.

- b) På ett ändamålsenligt sätt använda sig av riktade och välutformade anställnings- och övergångsincitament, bland annat genom att överväga lämplig användning av löne- och rekryteringssubventioner och incitament kopplade till sociala avgifter, för att komplettera övergångar mellan sektorer på arbetsmarknaden och arbetskraftens rörlighet mellan regioner och länder, med tanke på de möjligheter och utmaningar som den gröna omställningen medför.
- c) Främja entreprenörskap, inbegripet företag och alla andra enheter inom den sociala ekonomin,⁽⁵⁰⁾ särskilt i regioner som står inför utmaningar i samband med omställningen och vid behov i sektorer som främjar klimat- och miljömål, som den cirkulära ekonomin, med särskild tonvikt på kvinnors företagande; stödet bör utgöra en kombination av ekonomiska åtgärder, som bidrag, lån eller aktiekapital, och andra åtgärder, som utbildnings- och rådgivningstjänster, med särskild tonvikt på informationsåtgärder, anpassade till varje fas av företagets livscykel; stödet bör vara inkluderande och tillgängligt för underrepresenterade och mindre gynnade grupper.
- d) Stimulera skapande av arbetstillfällen av god kvalitet, särskilt i de regioner som påverkas mest av den gröna omställningen och i förekommande fall i sektorer som främjar klimat- och miljömål, till exempel den cirkulära ekonomin, genom att underlätta tillgång till finansiering och marknader för mikroföretag samt små och medelstora företag, särskilt dem som bidrar till klimat- och miljömålen, i syfte att främja konkurrenskraft, innovation och sysselsättning av god kvalitet på hela den inre marknaden, inbegripet i sektorer och ekosystem av strategisk betydelse i nationella och lokala sammanhang.
- e) Analysera den gröna omställningens inverkan på hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och utifrån detta främja åtgärder för att hantera nya risker eller en potentiell försämring av befintliga risker, med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 juni 2021 med titeln *EU:s strategiska ram för arbetsmiljö 2021–2027 – Hälsa och säkerhet på arbetsplatsen i ett föränderligt arbetsliv*.
- f) Säkerställa ett effektivt genomförande och en effektiv tillämpning av befintliga regler om arbetsvillkor, särskilt när det gäller hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, arbetsorganisation och arbetstagarnas delaktighet, i syfte att skydda rättvisa arbetsförhållanden och arbetskvaliteten i omställningen, inbegripet i ekonomisk verksamhet som bidrar till klimat- och miljömål.
- g) Främja användningen av socialt ansvarsfulla metoder för offentlig upphandling⁽⁵¹⁾, bland annat genom sociala tilldelningskriterier som skapar möjligheter för de personer som påverkas mest av den gröna omställningen, samtidigt som gröna tilldelningskriterier också främjas.
- h) Sörja för att arbetstagarna på alla nivåer och deras företrädare fullt ut och på ett meningsfullt sätt involveras, informeras och hörs när det gäller att förutse förändringar och hantera omstruktureringsprocesser, inbegripet sådana som är kopplade till den gröna omställningen, i linje med kommissionens meddelande av den 13 december 2013 om *EU:s kvalitetskriterier för planering för förändringar och omstruktureringar*.
5. För att säkerställa lika tillgång till högkvalitativ, överkomlig och inkluderande allmän utbildning, yrkesutbildning och livslångt lärande samt lika möjligheter, även i syfte att stärka jämställdheten, uppmanas medlemsstaterna att överväga att vidta följande åtgärder, i nära samarbete med arbetsmarknadens parter, med respekt för deras autonomi, särskilt till stöd för de personer och hushåll som påverkas mest av den gröna omställningen, särskilt dem som befinner sig i utsatta situationer.
- a) Integrera sysselsättningsaspekterna och de sociala aspekterna av den gröna omställningen, inbegripet potentiell brist på arbetskraft, i utvecklingen och genomförandet av de relevanta nationella strategierna för att hantera kompetensutmaningar, t.ex. i den europeiska kompetensagendan, samt stödja inrättandet av och samordna partnerskap med berörda parter, bland annat i kompetenspaktens, och särskilt säkerställa att kompetens står i centrum för samskapade övergångsvägar för relevanta industriella ekosystem som bidrar till klimat- och miljömålen.

⁽⁵⁰⁾ Meddelande från kommissionen av den 9 december 2021 med titeln *Bygga upp en ekonomi som fungerar för människor: en handlingsplan för den sociala ekonomin*.

⁽⁵¹⁾ I enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882 av den 17 april 2019 om tillgänglighetskrav för produkter och tjänster (EUT L 151, 7.6.2019, s. 70) och kommissionens tillkännagivande *Socialt ansvarsfull upphandling – En handledning till sociala hänsyn i offentlig upphandling – andra upplagan* (EUT C 237, 18.6.2021, s. 1).

- b) Utveckla aktuella arbetsmarknads- och kompetensinventeringar och framtidsprognoser, kartlägga och förutse yrkesspecifika och övergripande kompetensbehov. Bygga vidare på befintliga verktyg och initiativ, inbegripet sakkunskap hos och samarbete med arbetsmarknadens parter och berörda parter; överväga att anpassa läroplanerna, i enlighet med nationella och regionala omständigheter, till den gröna omställningens behov och tillhandahålla skol- och yrkesvägledning i enlighet med detta.
- c) Tillhandahålla högkvalitativ, tillgänglig, överkomlig och inkluderande grundläggande utbildning, inklusive yrkesutbildning, som förser eleverna med färdigheter och kompetens av relevans för den gröna omställningen. Lärande för hållbarhet – inbegripet naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik (STEM), tvärvetenskapliga metoder och digital kompetens – bör betraktas och i lämpliga fall främjas som en integrerad del av läroplaner och utbildningsprogram; vidta särskilda åtgärder för att attrahera personer med funktionsnedsättning, kvinnor, lågkvalificerad arbetskraft och andra grupper som för närvarande är underrepresenterade på de berörda yrkesområdena och främja deras karriärer.
- d) Införa eller stärka stödsystem för lärlingsplatser och, där så är möjligt, för avlönade praktikplatser av god kvalitet och system för jobbskugning med ett starkt utbildningsinslag, särskilt i mikroforetag samt små och medelstora företag, inbegripet sådana som bidrar till klimat- och miljömål och i sektorer med särskild kompetensbrist som byggsektorn och informations- och kommunikationstekniksektorn. Sådana system bör övervakas och utvärderas på nationell eller regional nivå, och bör leda till säkrad arbetskvalitet, med hänsyn tagen till rådets rekommendation 2018/C 153/01 ⁽⁵²⁾ och 2014/C 88/01 ⁽⁵³⁾.
- e) Öka vuxnas deltagande i utbildning under hela yrkeslivet, i enlighet med behoven av kompetenshöjning och omskolning för den gröna omställningen, genom att säkerställa att stöd finns tillgängligt för utbildning inom anställningar, yrkesövergångar och för övergripande färdigheter, särskilt för att underlätta omställning till sektorer och ekonomisk verksamhet som förväntas expandera; ge enskilda möjlighet att söka utbildning som är skraddarsydd för deras behov, bland annat genom korta, kvalitetssäkrade kurser om färdigheter för den gröna omställningen; i detta syfte överväga att ge tillgång till betald utbildningsledning och yrkesvägledning samt möjligheten att inrätta individuella utbildningskonton, med hänsyn till rådets rekommendation av den 16 juni 2022 ⁽⁵⁴⁾, och stödja utvecklingen av korta, kvalitetssäkrade och allmänt erkända kurser, med hänsyn till rekommendation av den 16 juni 2022 ⁽⁵⁵⁾.
6. För att säkerställa fortsatt rättvisa i skatte- och bidragssystemen och systemen för socialt skydd, inbegripet politiken för social inkludering, i samband med den gröna omställningen, i tillämpliga fall med hänsyn till rådets rekommendation 2019/C 387/01 ⁽⁵⁶⁾, uppmanas medlemsstaterna att överväga följande åtgärder till stöd för de personer och hushåll som påverkas mest av den gröna omställningen, särskilt dem som befinner sig i utsatta situationer, i syfte att stödja övergångar på arbetsmarknaden, inbegripet övergångar till ekonomisk verksamhet som bidrar till klimat- och miljömål, förebygga och lindra energi- och transportfattigdom i enlighet med nationella förhållanden och mildra de regressiva effekterna av politiska åtgärder:
- a) Bedöma och vid behov anpassa skattesystemen mot bakgrund av de utmaningar som följer av omställningen till klimatneutralitet, särskilt genom att flytta skattebördan från arbete och minska skattekillen för låg- och medelinkomsttagare i riktning mot andra källor som bidrar till klimat- och miljömålen, förebygga och mildra regressiva effekter, bevara den progressiva karaktären hos direkt beskattning och säkerställa finansieringen av tillräckliga sociala skydds- och investeringsåtgärder, särskilt sådana som är inriktade på den gröna omställningen.

⁽⁵²⁾ Rådets rekommendation 2018/C 153/01 av den 15 mars 2018 om en europeisk ram för ändamålsenliga lärlingsutbildningar av god kvalitet (EUT C 153, 2.5.2018, s. 1).

⁽⁵³⁾ Rådets rekommendation 2014/C 88/01 av den 10 mars 2014 om kvalitetskriterier för praktikprogram (EUT C 88, 27.3.2014, s. 1).

⁽⁵⁴⁾ Rådets rekommendation av den 16 juni 2022 om individuella utbildningskonton (Se sidan 26 i detta nummer av EUT).

⁽⁵⁵⁾ Rådets rekommendation av den 16 juni 2022 om en europeisk strategi för mikromeriter för livslångt lärande och anställbarhet (Se sidan 10 i detta nummer av EUT).

⁽⁵⁶⁾ Rådets rekommendation 2019/C 387/01 av den 8 november 2019 om tillgång till socialt skydd för arbetstagare och egenföretagare (EUT C 387, 15.11.2019, s. 1).

- b) Se över och vid behov anpassa systemen för socialt skydd, inbegripet politiken för social inkludering, mot bakgrund av de utmaningar på sysselsättningsområdet, det sociala området och hälsoområdet som den gröna omställningen medför. I detta syfte överväga hur tillhandahållandet av tillräcklig inkomstrygghet, bland annat genom innovativa system för övergång från arbete till arbete, arbetslöshetsförmåner och minimiinkomstsystem, bäst kan säkerställas och anpassas till de behov som uppstår till följd av den gröna omställningen; även säkerställa tillhandahållande av överkomliga och tillgängliga sociala tjänster, hälso- och sjukvårdstjänster och tjänster inom långvarig vård och omsorg av god kvalitet, särskilt till de personer och hushåll som påverkas mest av den gröna omställningen, exempelvis genom investeringar i social infrastruktur för barnomsorg, långvarig vård och omsorg samt hälso- och sjukvård.
- c) Vid behov tillhandahålla, som komplement till de åtgärder som anges i punkt 7 a medan de håller på att byggas ut, riktat och tidsbegränsat direkt inkomststöd, särskilt till personer och hushåll i utsatta situationer, för att mildra den negativa inkomst- och prisutvecklingen, även kopplat till förbättrade incitament för att snabbt uppnå nödvändiga klimat- och miljömål, samtidigt som prissignaler till stöd för den gröna omställningen bevaras; i detta syfte säkerställa tillgången till lämplig finansiering för sådana åtgärder, bland annat genom att förbättra kvaliteten på de offentliga utgifterna, utnyttja relevanta unionsmedel optimalt och utnyttja de budgetmedel som tillkommer bland annat genom energi- och miljöskatter och EU ETS.
- d) Förbättra riskmedvetenhet, riskminskning och risköverföringslösningar när det gäller hushåll och företag, särskilt mikroföretag samt små och medelstora företag, bland annat genom att säkerställa tillgången till försäkringslösningar till överkomliga priser även för personer och hushåll i utsatta situationer.
7. För att säkerställa tillgång till väsentliga tjänster och bostäder till överkomligt pris för de personer och hushåll som påverkas mest av den gröna omställningen, särskilt dem som befinner sig i utsatta situationer och i regioner som står inför utmaningar i samband med omställningen, uppmanas medlemsstaterna att överväga följande åtgärder:
- a) Mobilisera offentligt och privat ekonomiskt stöd och skapa incitament för privata investeringar i förnybara energikällor och energieffektivitet, kompletterat med rådgivning till konsumenterna så att de bättre kan hantera sin energianvändning och fatta välgrundade beslut om energibesparingar, i syfte att sänka sina energikostnader, särskilt med inriktning på utsatta hushåll och befolkningsgrupper; i detta syfte säkerställa tillgången till lämplig finansiering för sådana åtgärder, bland annat genom att förbättra kvaliteten på de offentliga utgifterna, utnyttja relevanta unionsmedel optimalt och utnyttja de budgetmedel som tillkommer bland annat genom energi- och miljöskatter och intäkter från EU ETS.
- b) Förebygga och lindra energifattigdom genom att främja och genomföra åtgärder för förbättrad energieffektivitet, inbegripet offentliga och privata investeringar i bostäder för att stimulera renoveringar, även inom sektorn för subventionerade bostäder⁽⁵⁷⁾; i detta syfte tillhandahålla väl utformade incitament, bidrag och lån, tillsammans med tillhörande rådgivning, även till mikroföretag samt små och medelstora företag, samtidigt som vederbörlig hänsyn tas till incitament, särskilt för ägare och hyresgäster, och boendekostnadernas utveckling, särskilt för hushåll i utsatta situationer.
- c) Ge energikonsumenterna, inbegripet hushåll i utsatta situationer, egenmakt genom att utveckla ytterligare egenförsörjning via enskilda arrangemang för förnybar energi och andra tjänster via medborgarenergigemenskaper och energigemenskaper för förnybar energi⁽⁵⁸⁾, åtföljt av utbildningsåtgärder och kampanjer, med särskilt fokus på människor i utsatta situationer och konsumenter som bor på landsbygden och i avlägsna områden, inbegripet de yttersta randområdena, och på öar.

⁽⁵⁷⁾ I linje med kommissionens meddelande av den 18 februari 2022 med titeln *Riktlinjer för statligt stöd till klimat, miljöskydd och energi 2022*, i tillämpliga fall.

⁽⁵⁸⁾ Medborgarenergigemenskap definieras i artikel 2.11 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (EUT L 158, 14.6.2019, s. 125).

- d) Förebygga och åtgärda utmaningar och hinder för rörlighet och transporter för hushåll i utsatta situationer, särskilt i avlägsna regioner, landsbygdsområden och låginkomstregioner, inbegripet de yttersta randområdena och öarna, och dito städer, genom lämpliga politiska åtgärder och stödåtgärder och utveckling av nödvändig infrastruktur för att förbättra viktiga förbindelser och möjliggöra tillgång till utbildning, hälso- och sjukvård, sysselsättning av god kvalitet och social delaktighet; säkerställa i synnerhet tillgången, inbegripet frekvensen på, till utsläppsnåla kollektivtransporter och, när så är lämpligt, främja användningen av hållbara slag av privat rörlighet⁽⁵⁹⁾, med fokus på att säkerställa överkomliga priser, tillgänglighet och säkerhet.
- e) Underlätta tillgång till hållbar konsumtion, inklusive näringsmedel, särskilt för personer och hushåll i utsatta situationer och då särskilt barn, samt främja kostnadsbesparingsmöjligheter med anknytning till den cirkulära ekonomin; i detta syfte tillhandahålla ändamålsenliga incitament och verktyg, till exempel åtgärder för social innovation och lokala initiativ, stödja system för återanvändning, reparation, återvinning, donation och delning, bland annat genom enheter i den sociala ekonomin, och främja utbildning och medvetandehöjande åtgärder för miljömässig hållbarhet för studerande i alla åldrar, på alla utbildningsnivåer och inom alla utbildningstyper.

ÖVERGRIPANDE INSLAG I POLITISKA ÅTGÄRDER TILL STÖD FÖR EN RÄTTVIS GRÖN OMSTÄLLNING

- 8. För att främja den gröna omställningen på ett inkluderande och demokratiskt sätt, från början arbeta in målen för en rättvis omställning i beslutsfattandet på alla nivåer och säkerställa en ändamålsenlig strategi för en rättvis övergångspolitik som omfattar hela samhället uppmanas medlemsstaterna att göra följande:
 - a) Samordna beslutsfattandet på alla nivåer och inom alla relevanta politikområden, inbegripet forskning och innovation, i syfte att bygga upp en integrerad och stödjande politisk ram som tar vederbörlig hänsyn till fördelningseffekter samt positiva och negativa spridningseffekter, även i gränsöverskridande regioner, och när så är möjligt integrerar lämpliga och systematiska utvärderingsstrategier, inbegripet förhands- och efterhandsbedömningar.
 - b) Uppmuntra regionala och lokala myndigheter att spela en aktiv roll i utvecklingen, genomförandet och övervakningen av politiken för en rättvis omställning med tanke på deras närhet till medborgarna och det lokala näringslivet.
 - c) Aktivt involvera arbetsmarknadens parter på nationell, regional och lokal nivå, med respekt för deras autonomi, i alla skeden av beslutsfattande och genomförande som föreskrivs i denna rekommendation, inbegripet genom dialog och kollektivförhandlingar där så är lämpligt; Dessutom ytterligare främja arbetsmarknadsparternas fulla deltagande i utformningen och genomförandet av övergångsvägar för industriella ekosystem inom ramen för den uppdaterade nya industristrategin.
 - d) Stärka och rusta befolkning, framför allt kvinnor, samt civilsamhälle och berörda parter, inbegripet organisationer som företräder människor i utsatta situationer, däribland personer med funktionsnedsättning, ungdomar och barn som efterlyser brådskande klimatåtgärder, och aktörer inom den sociala ekonomin, bland annat genom *den europeiska klimatpakten*⁽⁶⁰⁾, så att de kan delta i beslutsfattandet, utformningen och genomförandet av politiken, bland annat genom att använda nya deltagandemodeller som involverar människor i utsatta situationer.
 - e) Stärka de berörda offentliga tjänsternas operativa kapacitet att tillhandahålla lämplig vägledning och stöd för genomförandet av en politik för en rättvis omställning; i synnerhet stärka de offentliga arbetsförmedlingarna för att stödja övergångar på arbetsmarknaden och kompetensinventering, samt yrkesinspektionerna för att skydda arbetsvillkoren; dessutom mobilisera sociala tjänster och hälso- och sjukvårdstjänster när så är lämpligt, särskilt för att stödja övergångar på arbetsmarknaden och motverka energifattigdom.

⁽⁵⁹⁾ Meddelande från kommissionen av den 9 december 2020 *Strategi för hållbar och smart mobilitet – att sätta EU-transporterna på rätt spår för framtiden*.

⁽⁶⁰⁾ Meddelande från kommissionen av den 9 december 2020 med titeln *den europeiska klimatpakten*.

- f) Stödja en rättvis grön omställning också i tredjeländer inom ramen för hållbar utveckling och insatser för att utrota fattigdom, till exempel genom att anta omställningspolitik som beaktar effekterna på tredjeländer och genom att fortsätta samarbetet med berörda parter och globala partnerskap.
9. För att säkerställa tillgången till och kvaliteten på de uppgifter och det underlag som behövs för att föra en sund socialpolitik och arbetsmarknadspolitik för en rättvis omställning till klimatneutralitet uppmanas medlemsstaterna att göra följande:
- a) Stärka faktaunderlaget för en politik för en rättvis omställning genom att, bland annat, i relevanta fall främja en gradvis harmonisering och enhetlighet när det gäller definitioner, begrepp och metoder, bland annat på grundval av rekommendation (EU) 2020/1563 och uppföljningsåtgärder i samordningsgruppen för energifattigdom och utsatta konsumenter, och använda tillgängliga metoder för utvärderingar av politikens effekter; även inkludera utvärderings- och datainsamlingsstrategier, särskilt för färdigheter, uppgifter och jobb som bidrar till den gröna omställningen, med hjälp av könsuppdelade uppgifter i utarbetandet och utformningen av relevanta politiska åtgärder och lagstiftningsinitiativ.
- b) Utveckla och integrera användningen av tillförlitliga och transparenta konsekvensbedömningar (på förhand) för sysselsättning, sociala frågor och fördelningseffekter som en del av nationella klimat-, energi- och miljöreformer och -åtgärder.
- c) Säkerställa ändamålsenlig och transparent övervakning och oberoende utvärderingar (i efterhand) av de sysselsättningspolitiska, sociala och fördelningspolitiska effekterna av nationella reformer och åtgärder som bidrar till klimat- och miljömålen, med deltagande av arbetsmarknadens parter och andra intressenter när frågorna i utvärderingen fastställs och, i förekommande fall, när utvärderings- och samrådsstrategier utformas och genomförs.
- d) Stärka forsknings- och innovationsåtgärder på regional och nationell nivå samt på unionsnivå, bland annat genom finansiering från Horisont Europa-programmet och genom åtgärder inom ramen för den politiska agendan för det europeiska forskningsområdet ⁽⁶¹⁾, i syfte att förbättra modelleringen och bedömningen av klimatförändringspolitikens makroekonomiska, sysselsättningspolitiska och sociala dimensioner; främja arbetsmarknadsparter deltagande i genomförandet av relevanta forsknings- och innovationsåtgärder, särskilt Horisont Europa-uppdragen *Klimatanpassning* och *Klimatneutrala och smarta städer*, som kan bidra till praktiska lösningar till stöd för den gröna omställningen på regional och lokal nivå; bättre utnyttja befintliga indikatorer och övervakningsramar och vid behov på unionsnivå främja utveckling av indikatorer för färdigheter, uppgifter och jobb som bidrar till den gröna omställningen.
- e) Regelbundet presentera resultaten av utvärderingar, prognoser och övervakning för allmänheten och organisera dialog med arbetsmarknadens parter, det civila samhället och andra berörda parter om de viktigaste resultaten och eventuella justeringar.

OPTIMAL ANVÄNDNING AV OFFENTLIG OCH PRIVAT FINANSIERING

10. För att tillhandahålla kostnadseffektiva investeringar och ekonomiskt stöd, inbegripet till små och medelstora företag, i enlighet med ramen för statligt stöd och åtgärda de sociala och arbetsmarknadspolitiska aspekterna av en rättvis grön omställning, samtidigt som synergier mellan tillgängliga program och instrument utnyttjas, och med fokus på de regioner och industriella ekosystem som påverkas mest, uppmanas medlemsstaterna att göra följande:
- a) Fullt ut genomföra relevanta reformer och investeringar inom ramen för planerna för återhämtning och resiliens och säkerställa komplementaritet med andra fonder.

⁽⁶¹⁾ Se rådets slutsatser av den 26 november 2021 om den framtida styrningen av det europeiska forskningsområdet, där man anger huvuddragen i den politiska agendan för det europeiska forskningsområdet 2022–2024, bland annat åtgärd 4 om attraktiva och hållbara karriärer för forskare, åtgärd 7 om bättre kunskapsutnyttjande, åtgärd 12 om påskyndande av den gröna/digitala omställningen och åtgärd 20 om investeringar och reformer inom FoU.

- b) Mobilisera och säkerställa en enhetlig och optimal användning av alla relevanta instrument och finansieringsalternativ, inbegripet tekniskt bistånd, på nationell nivå och unionsnivå, för att stödja relevanta åtgärder och investeringar; unionens finansieringsinstrument omfattar särskilt sammanhållningsfonderna, mekanismen för en rättvis omställning, InvestEU, Horisont Europa-programmet, instrumentet för tekniskt stöd, Erasmus+, Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter för uppsagda arbetstagare, Life-programmet, innovationsfonden och moderniseringsfonden.
- c) Allokera och sätta in tillräckliga nationella resurser för att bidra till genomförandet av omfattande åtgärder som leder till en rättvis grön omställning; De åtgärderna bör vara tillräckligt finansierade, inbegripet genom att förbättring av kvaliteten på de offentliga utgifterna, mobilisering av ytterligare privat finansiering och/eller användning av ytterligare offentliga intäkter; särskilt kan intäkterna från EU ETS också användas för att finansiera åtgärder som mildrar de negativa sociala konsekvenserna av den gröna omställningen; ta hänsyn till sysselsättningsaspekter, sociala aspekter och fördelningsaspekter vid utvecklingen av miljövänlig budgetpraxis.
- d) Utbyta bästa praxis med andra medlemsstater, till exempel om utveckling av programdokument för enskilda unionsfonder eller av relevanta nationella strategier och projekt.

FRAMTIDA ÅTGÄRDER FÖR EN RÄTTVIS GRÖN OMSTÄLLNING

- 11. För att på ett ändamålsenligt sätt följa upp denna rekommendation välkomnar rådet kommissionens avsikt att göra följande:
 - a) Ytterligare förbättra dialogen med viktiga intressenter, personer och folkgrupper samt utbytet av bästa praxis, även i samband med industriella ekosystems övergångsvägar ⁽⁶²⁾, särskilt i ett gränsöverskridande sammanhang och med fokus på de regioner och sektorer som påverkas mest.
 - b) Stödja en förbättring av tillräckligheten, konsekvensen och ändamålsenligheten i medlemsstaternas politik för en rättvis omställning, inbegripet när det gäller de sysselsättningspolitiska, socialpolitiska och fördelningspolitiska aspekter som ska beaktas vid utformning, genomförande, övervakning och bedömning av de nationella planerna och långsiktiga strategierna, eventuellt även i samband med den framtida översynen av förordning (EU) 2018/1999, beroende på vad som är lämpligt.
 - c) Vid översynen av kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 ⁽⁶³⁾, som kommer att äga rum innan denna upphör att gälla i slutet av 2023, överväga huruvida det finns tillräckliga underlag för att lätta på reglerna för stöd för sociala företags tillgång till finansiering och vad gäller rekrytering av missgynnade eller mycket missgynnade arbetstagare ⁽⁶⁴⁾.
 - d) Stärka databasen, särskilt genom tillgång till administrativa datakällor och, i förekommande fall, uppgifter från arbetsmarknadens parter, näringslivet, det civila samhället ⁽⁶⁵⁾ och opinionsundersökningar, och uppdatera metodriktlinjer för bedömning av sysselsättningspolitiska, socialpolitiska och fördelningspolitiska effekter av en rättvis omställning och klimat- och energipolitiken, inbegripet med ett genusperspektiv och inom ramen för den europeiska planeringsterminen, beroende på vad som är lämpligt; även stärka kunskapen om och mätbarheten i centrala begrepp inom den gröna ekonomin, särskilt vad gäller *gröna jobb* och *hållbara jobb*, beroende på vad som är relevant, i nära samarbete med medlemsstaterna och med beaktande av strategier och processer på alla nivåer, även för att förutse förändringar på arbetsmarknaden och på ett övergripande sätt hantera omstruktureringsprocesser som kräver en målinriktad och effektiv kompetenshöjnings- och omskolningspolitik.

⁽⁶²⁾ Som tillkännagavs i den uppdaterade industristrategin, t.ex. byggsektorn, energiintensiva industrier eller mobilitet.

⁽⁶³⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1) (allmän gruppundantagsförordning).

⁽⁶⁴⁾ I linje med kommissionens meddelande *Bygga upp en ekonomi som fungerar för människor: en handlingsplan för den sociala ekonomin*, COM(2021) 778 final.

⁽⁶⁵⁾ Genomförs i enlighet med den europeiska lagstiftningen om dataskydd och åtkomst till information från den offentliga sektorn, såsom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1) och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1024 av den 20 juni 2019 om öppna data och vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (EUT L 172, 26.6.2019, s. 56).

- e) I relevanta fall förbättra den regelbundna övervakningen och prognosanalysen av utvecklingen av och riskerna med energifattigdom i unionen, inbegripet sociala aspekter och fördelningsaspekter, även som underlag för arbetet i samordningsgruppen för energifattigdom och utsatta konsumenter och andra relevanta expertgrupper.
- f) Utveckla ytterligare forskning och stärka kunskapsunderlaget när det gäller definition, övervakning och utvärdering av framstegen mot tillhandahållande av adekvat tillgång till väsentliga tjänster, i nära samarbete med medlemsstaterna och med beaktande av nationella strategier, även genom att vid behov utveckla begreppet *transportfattigdom*, särskilt i samband med den gröna omställningen till en hållbar välfärdsekonomi.
- g) Se över de framsteg som gjorts med genomförandet av denna rekommendation, där så är lämpligt i den multilaterala övervakningen under den europeiska planeringsterminen, inbegripet i sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd och i samarbete med andra berörda kommittéer inom deras respektive behörighetsområden, särskilt kommittén för ekonomisk politik, med utgångspunkt i befintliga resultattavlor och övervakningsramar, vid behov kompletterade med ytterligare indikatorer i nära samarbete med medlemsstaterna; beakta vägledningen i denna rekommendation avseende förordning (EU) 2018/1999, särskilt såsom en del av sina bedömningar under den kommande uppdateringen av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna 2023–2024.

Utfärdad i Luxemburg 16 juni 2022.

På rådets vägnar
O. DUSSOPT
Ordförande

II

*(Meddelanden)*MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration
(Ärende M.10251 – INVIVO GROUP / ETABLISSEMENTS J SOUFFLET)**(Text av betydelse för EES)**

(2022/C 243/05)

Kommissionen beslutade den 19 november 2021 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den inre marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Beslutet i sin helhet finns bara på franska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
- i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=sv>) under Celexnummer 32021M10251. EUR-Lex ger tillgång till unionslagstiftningen via internet.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

24 juni 2022

(2022/C 243/06)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	US-dollar	1,0524	CAD	kanadensisk dollar	1,3657
JPY	japansk yen	142,19	HKD	Hongkongdollar	8,2609
DKK	dansk krona	7,4398	NZD	nyzeeländsk dollar	1,6731
GBP	pund sterling	0,85773	SGD	singaporiensk dollar	1,4620
SEK	svensk krona	10,6940	KRW	sydkoreansk won	1 364,09
CHF	schweizisk franc	1,0072	ZAR	sydafrikansk rand	16,7137
ISK	isländsk krona	139,70	CNY	kinesisk yuan renminbi	7,0478
NOK	norsk krona	10,4345	HRK	kroatisk kuna	7,5295
BGN	bulgarisk lev	1,9558	IDR	indonesisk rupiah	15 633,96
CZK	tjeckisk koruna	24,731	MYR	malaysisk ringgit	4,6327
HUF	ungersk forint	401,34	PHP	filippinsk peso	57,830
PLN	polsk zloty	4,7023	RUB	rysk rubel	
RON	rumänsk leu	4,9463	THB	thailändsk baht	37,360
TRY	turkisk lira	18,2856	BRL	brasiliansk real	5,4851
AUD	australisk dollar	1,5248	MXN	mexikansk peso	20,9901
			INR	indisk rupie	82,3985

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

Översikt över EU-beslut om godkännande för försäljning av läkemedel fr.o.m. 24 juni 2022 t.o.m. 24 juni 2022

(Offentliggjort i enlighet med artikel 13 eller artikel 38 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 ⁽¹⁾ eller Artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6 ⁽²⁾)

(2022/C 243/07)

— **Utfärdande av godkännande för försäljning** (artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004): **Godkännes**

Datum för beslut	Läkemedlets namn	INN (internationell generisk benämning)	Innehavare av godkännande för försäljning	Nummer i gemenskapsregistret	Läkemedelsform	ATC-kod (Anatomical Therapeutic Chemical Code)	Datum för delgivning
24.6.2022	COVID-19 Vaccine (inactivated, adjuvanted) Valneva	COVID-19 Vaccine (inaktiverat, med adjuvans, adsorberat)	Valneva Austria GmbH Campus Vienna Biocenter 3, 1030 Wien, Österreich	EU/1/21/1624	Injektionsvätska, suspension	J07BX03	24.6.2022

⁽¹⁾ EUT L 136, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 4, 7.1.2019, s. 43.

V

(Yttranden)

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Förhandsanmälan av en koncentration

(Ärende M.10764 – SAGARD / BPIFRANCE / ADIT JV)

Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande

(Text av betydelse för EES)

(2022/C 243/08)

1. Europeiska kommissionen mottog den 16 juni 2022 en anmälan av en föreslagen koncentration i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾.

Denna anmälan berör följande företag:

- Sagard SAS (*Sagard*, Frankrike).
- Bpifrance Investissement (*Bpifrance*, Frankrike),
- ADIT Group(*Frankrike*).

Sagard och Bpifrance förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b och 3.4 i koncentrationsförordningen, gemensam kontroll över hela ADIT-gruppen.

Koncentrationen genomförs genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagens affärsverksamhet:

- Sagard: ett förvaltningsbolag för investeringsfonder, huvudsakligen verksamt i Frankrike. Det kontrolleras av Power Corporation of Canada, ett internationellt förvaltnings- och portföljbolag som förvaltar finansiella tjänster i Nordamerika, Europa och Asien.
- Bpifrance: ett förvaltningsbolag för investeringsfonder som är verksamt i Frankrike. Bpifrance kontrolleras ytterst gemensamt av franska staten och Caisse des Dépôts et des Consignations, ett offentligt organ som förvaltar privata medel.
- Adit Group: ett företag som är verksamt inom områdena strategisk rådgivning och företagssäkerhet, främst i Europeiska unionen.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda transaktionen kan omfattas av koncentrationsförordningen, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare.

Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (*koncentrationsförordningen*).

⁽²⁾ EUT C 366, 14.12.2013, s. 5.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Följande referens bör alltid anges:

M.10764 – SAGARD / BPIFRANCE / ADIT JV

Synpunkterna kan sändas till kommissionen per e-post, per fax eller per post. Använd följande kontaktuppgifter:

E-post: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Post:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Förhandsanmälan av en koncentration
(Ärende M.10785 – ICG / KONECTA / COMDATA)
Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande

(Text av betydelse för EES)

(2022/C 243/09)

1. Europeiska kommissionen mottog den 17 juni 2022 en anmälan av en föreslagen koncentration i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾.

Denna anmälan berör följande företag:

- Intermediate Capital Group plc (*ICG*, Förenade kungariket).
- Grupo Konectanet, S.L.U (*Konecta*, Spanien).
- Comdata, S.p.A (*Comdata*, Italien).

ICG kommer att förvärva ensam kontroll, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen, över hela Konecta och Comdata.

Koncentrationen genomförs genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagens affärsverksamhet:

- ICG är värdepappersföretag och kapitalförvaltare med verksamhet i Europa, Asien och Stilla-havsområdet samt USA.
- Konecta tillhandahåller tjänster för utkontraktering av affärsfunktioner i Europa och Latinamerika. Konecta kontrolleras för närvarande gemensamt av ICG.
- Comdata tillhandahåller tjänster för utkontraktering av affärsfunktioner i Afrika, Europa och Latinamerika.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda transaktionen kan omfattas av koncentrationsförordningen, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare.

Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Följande referens bör alltid anges:

M.10785 – ICG / KONECTA / COMDATA

Synpunkterna kan sändas till kommissionen per e-post, per fax eller per post. Använd följande kontaktuppgifter:

E-post: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (*koncentrationsförordningen*).

⁽²⁾ EUT C 366, 14.12.2013, s. 5.

Post:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Förhandsanmälan av en koncentration**(Ärende M.10749 – PAI PARTNERS / THE CARLYLE GROUP / THERAMEX)****(Text av betydelse för EES)**

(2022/C 243/10)

1. Europeiska kommissionen mottog den 20 juni 2022 en anmälan av en föreslagen koncentration i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004⁽¹⁾.

Denna anmälan berör följande företag:

- PAI Partners SAS (*PAI Partners*, Frankrike).
- The Carlyle Group, Inc. (*Carlyle*, Förenta staterna).
- Theramex Healthcare Topco Limited (*Theramex*, Förenade kungariket).

PAI Partners och Carlyle förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen, gemensam kontroll över hela Theramex.

Koncentrationen genomförs genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagens affärsverksamhet:

- PAI Partners är ett riskkapitalbolag som förvaltar ett antal fonder som investerar i företagstjänster, livsmedels- och konsumentsektorn, allmänna industrier och hälso- och sjukvårdssektorn.
- Carlyle: en global alternativ kapitalförvaltare som förvaltar fonder som investerar globalt inom tre investeringsområden, nämligen i) riskkapital (företagsriskkapital, fastigheter och naturresursfonder), ii) krediter (likvida krediter, icke-likvida krediter och reallångsiktade krediter), och iii) investeringslösningar (riskkapitalfonder eller fondprogram, vilket inkluderar primärfonder, sekundärfonder och relaterade saminvesteringsaktiviteter).
- Theramex är ett globalt specialläkemedelsföretag som är verksamt inom kvinnors hälsa och som är inriktat på preventivmedel, fertilitet, klimakterieproblem och osteoporos. Företaget saluför ett stort antal märkesprodukter och generiska produkter i ett stort antal länder inom EES och internationellt.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda transaktionen kan omfattas av koncentrationsförordningen, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Följande referens bör alltid anges:

M.10749 – PAI PARTNERS / THE CARLYLE GROUP / THERAMEX

Synpunkterna kan sändas till kommissionen per e-post, per fax eller per post. Använd följande kontaktuppgifter:

E-post: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (*koncentrationsförordningen*).

Post:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Förhandsanmälan av en koncentration
(Ärende M.10758 – EIM / BROOKFIELD / NIELSEN)
Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande

(Text av betydelse för EES)

(2022/C 243/11)

1. Europeiska kommissionen mottog den 20 juni 2022 en anmälan av en föreslagen koncentration i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾.

Denna anmälan berör följande företag:

- Elliott Investment Management L.P. (*EIM*, Förenta staterna),
- Brookfield Private Equity Holdings LLC (*BPEH*), som kontrolleras av Brookfield Asset Management Inc. (*Brookfield*, båda i Kanada),
- Nielsen Holdings Plc (*Nielsen*, Förenta staterna).

EIM och BPEH förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen, gemensam kontroll över hela Nielsen.

Koncentrationen genomförs genom förvärv av aktier eller andra tillgångar.

2. De berörda företagens affärsverksamhet:

- BPEH: ett dotterbolag till Brookfield och som tillhandahåller kapitalförvaltningstjänster med inriktning på fastigheter, infrastruktur, förnybar energi och riskkapital.
- EIM: ett värdepappersföretag med inriktning på investerings- och riskhanteringsverksamhet.
- Nielsen: ett globalt publikinformations-, data- och analysföretag, som tillhandahåller publikmätning, medieplanering, marknadsföringsoptimering och lösningar för innehållsmetadata.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda transaktionen kan omfattas av koncentrationsförordningen, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare.

Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Följande referens bör alltid anges:

M.10758 – EIM / BROOKFIELD / NIELSEN

Synpunkterna kan sändas till kommissionen per e-post, per fax eller per post. Använd följande kontaktuppgifter:

E-post: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (*koncentrationsförordningen*).

⁽²⁾ EUT C 366, 14.12.2013, s. 5.

Post:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV